

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

Tuomioistuin

TUOMIOISTUIN

2003/C 275/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 30 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-301/96: Saksan liittotasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuki – Päätös 96/666/EY – Saksan jaosta aiheutuneen taloudellisen haitan korvaaminen – Jäsenvaltion taloudessa oleva vakava häiriö – Tietyn alueen taloudellinen kehittäminen)	1
2003/C 275/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 2 päivänä lokakuuta 2003 asiassa C-176/99 P: ARBED SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku – Sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat – Eurooppalaiset teräspalkkituottajat – Väitetiedoksianto)	1
2003/C 275/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 2 päivänä lokakuuta 2003 asiassa C-179/99 P: Eurofer ASBL vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku – Sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat – Eurooppalaiset teräspalkkituottajat)	2
2003/C 275/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 2 päivänä lokakuuta 2003 asiassa C-182/99 P: Salzgitter AG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku – Sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat – Eurooppalaiset teräspalkkituottajat)	2

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 275/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 2 päivänä lokakuuta 2003 asiassa C-194/99 P: Thyssen Stahl AG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku – Sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat – Eurooppalaiset teräspalkkituottajat)	3
2003/C 275/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 2 päivänä lokakuuta 2003 asiassa C-196/99 P: Siderúrgica Aristrain Madrid SL vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku – Sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat – Eurooppalaiset teräspalkkituottajat)	3
2003/C 275/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 2 päivänä lokakuuta 2003 asiassa C-198/99 P: Empresa Nacional Siderúrgica SA (Ensidesa) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku – Sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat – Eurooppalaiset teräspalkkituottajat)	3
2003/C 275/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 2 päivänä lokakuuta 2003 asiassa C-199/99 P: Corus UK Ltd vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku – Sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat – Eurooppalaiset teräspalkkituottajat)	4
2003/C 275/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 30 päivänä syyskuuta 2003 yhdistetyissä asioissa C-57/00 P ja C-61/00 P: Freistaat Sachsen vastaan Volkswagen AG ja Volkswagen Sachsen GmbH (Valtiontuki – Saksan jaosta aiheutuneen taloudellisen haitan korvaaminen – Jäsenvaltion taloudessa oleva vakava häiriö – Tietyn alueen taloudellinen kehittäminen – Autoteollisuuden valtiontukea koskevat yhteisön puitteet)	4
2003/C 275/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 2 päivänä lokakuuta 2003 asiassa C-322/00: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Alankomaiden kuningaskunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 91/676/ETY – Vesien suojeleminen maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta – Direktiivin 5 artiklan 4 ja 5 kohta sekä direktiivin liitteessä II olevan A kohdan 1, 2, 4 ja 6 alakohta ja direktiivin liitteessä III olevan 1 kohdan 2 ja 3 alakohta ja 2 kohta – Lietelantasäiliöiden tilavuus – Lannoitteiden maahan levittämisen rajoittaminen, joka perustuu viljelykasvien ennakkoidun tyyden tarpeen ja viljelykasvien maaperästä ja lannoituksesta saaman tyyden määrän väliseen tasapainoon – Sen varmistaminen, että maahan kunakin vuonna levitetyn karjanlannan määrä ei ylitä tiettyä hehtaarikohtaista määrää – Säännöt, jotka sisältyvät hyvän maatalouskäytännön ohjeisiin ja jotka kattavat lannoitteiden maahan levittämisen kaudet, ehdot ja menetelmät – Velvollisuus toteuttaa tarvittavat lisätoimenpiteet tai vahvistavat toimet)	5
2003/C 275/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 23 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-30/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivien 67/548/ETY ja 87/18/ETY (vaaralliset kemialliset aineet); 93/12/ETY (nestemäiset polttoaineet); 79/113/ETY, 84/533/ETY, 84/534/ETY, 84/535/ETY, 84/536/ETY, 84/537/ETY, 84/538/ETY, 86/594/ETY ja 86/662/ETY (melupäästöt); 94/62/EY (pakkausjätteet) ja 97/35/EY (geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellinen levittäminen ympäristöön) täytäntöönpanon laiminlyönti Gibraltarin osalta)	5

2003/C 275/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 25 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-58/01 (Special Commissioners of Income Taxin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Océ van der Grinten NV vastaan Commissioners of Inland Revenue (Direktiivi 90/435/ETY – Yhtiövero – Eri jäsenvaltioissa sijaitsevat emo- ja tytäryhtiöt – Lähdeveron käsite)	7
2003/C 275/13	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 30 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-76/01 P: Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'Union européenne (Eurocoton) ym. (Muutoksenhaku – Polkumyynti – Neuvoston päätös jättää hyväksymättä ehdotus asetukseksi lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta – Asetuksen antamisen edellyttämän yksinkertaisen enemmistön puuttuminen – Polkumyyntitutkinnan määräajan päättymisen – Kannekelpoisen toimen käsite – Perusteluvollisuus)	7
2003/C 275/14	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 23 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-78/01 (Bundesgerichtshof esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Bundesverband Güterkraftverkehr und Logistik eV (BGL) vastaan Saksan liittotasavalta, asiamiehenään Hauptzollamt Friedrichshafen (Tavaroiden vapaa liikkuvuus – Ulkoinen passitus – TIR-carnet'illa suoritettu kuljetus – Rikkomukset tai säännönvastaisuudet – Takaajyhdistyksen mahdollisuus todistaa rikkomuksen tai säännönvastaisuuden tapahtumapaikka – Määräaika todisteiden esittämiselle – Rikkomuksen tai säännönvastaisuuden toteavan jäsenvaltion velvollisuus selvittää sen tapahtumapaikka)	8
2003/C 275/15	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 23 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-109/01 (Immigration Appeal Tribunalin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Secretary of State for the Home Department vastaan Hacene Akrich (Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – Yhteisön ulkopuolisen maan kansalainen, joka on jäsenvaltion kansalaisen puoliso – Puoliso, jonka tulo kyseiseen jäsenvaltioon ja oleskelu siellä on kielletty – Puolisoiden asettautuminen väliaikaisesti toiseen jäsenvaltioon – Asettautuminen siinä tarkoituksessa, että puoliso saisi yhteisön oikeuden nojalla oikeuden tulla ensimmäiseen jäsenvaltioon ja oleskella siellä – Väärinkäyttö)	9
2003/C 275/16	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 2 päivänä lokakuuta 2003 asiassa C-147/01 (Verwaltungsgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Weber's Wine World Handels-GmbH, Ernestine Rathgeber, Karl Schlosser ja Beta-Leasing GmbH vastaan Abgabenberufungskommission Wien (Välilliset verot – Alkoholijuomien myynnistä kannettava vero – Yhteensoveltumattomuus yhteisön oikeuden kanssa – Veron takaisinmaksu)	10
2003/C 275/17	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 30 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-167/01 (Kantongerecht te Amsterdam esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam vastaan Inspire Art Ltd (EY 43, EY 46 ja EY 48 artikla – Jäsenvaltiossa perustettu yhtiö, joka harjoittaa toimintaansa toisessa jäsenvaltiossa – Sijoittautumisjäsenvaltion yhtiöoikeuden soveltaminen kolmansien intressien suojaamiseksi)	10
2003/C 275/18	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 2 päivänä lokakuuta 2003 yhdistetyissä asioissa C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P ja C-180/01 P: International Power plc, British Coal Corporation, PowerGen (UK) plc, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO) (Muutoksenhaku – EHTY:n perustamissopimus – Syrjiviä ostohintoja ja kohtuuttomia lupamaksuja koskevia väitteitä sisältävän kantelun hylkääminen – Komission toimivalta)	11

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 275/19	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 23 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-192/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Tanskan kuningaskunta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – EY 28 ja EY 30 artikla – Vitamiineilla ja kivennäisaineilla täydennettyjen elintarvikkeiden myyntikielto – Perustelut – Kansanterveys – Ravitsemuksellinen tarve)	12
2003/C 275/20	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 11 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-201/01 (Oberster Gerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Maria Walcher vastaan Bundesamt für Soziales und Behindertenwesen Steiermark (Työntekijöiden suoja – Työnantajan maksukyvyttömyys – Direktiivin 80/987/ETY soveltamisala – Pääomapanoksiin rinnastettavia osakaslainoja koskeva kansallinen oikeuskäytäntö – Oikeuksien menettäminen kokonaisuudessaan)	12
2003/C 275/21	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 30 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-224/01 (Landesgericht für Zivilrechtssachen Wienin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Gerhard Köbler vastaan Itävallan tasavalta (Yhdenvertainen kohtelu – Yliopiston professorien palkkaus – Välillinen syrjintä – Ikälisä – Jäsenvaltion vastuu sen syyksi luettavasta yhteisön oikeuden rikkomisesta yksityisille aiheutuneista vahingoista – Ylimmän oikeusasteen tuomioistuimen syyksi luettava rikkominen)	13
2003/C 275/22	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 2 päivänä lokakuuta 2003 asiassa C-232/01 (Politierichtbank te Mechelenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): rikosoikeudenkäynti Hans Van Lentiä vastaan (Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – Ajoneuvojen leasing – Velvollisuus rekisteröidä ajoneuvo työntekijän asuinpaikan jäsenvaltiossa)	14
2003/C 275/23	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 30 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-239/01: Saksan liittotasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Maatalous – EMOTR – Komission asetuksen N:o 690/2001 osittainen kumoaminen – Erityiset markkinoiden tukitoimenpiteet naudanliha-alalla – Komission täytäntöönpanoasetus, jossa säädetään jäsenvaltioiden pakollisesta osallistumisesta yhteisrahoitukseen)	14
2003/C 275/24	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 30 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-405/01 (Tribunal Supremo esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española vastaan Administración del Estado (Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – EY 39 artiklan 4 kohta – Julkishallinnon palvelussuhteet – Kauppalaivaston alusten kapteenit ja yliperämiehet – Julkisen vallan käyttöön liittyvien tehtävien siirtäminen alukselle – Lippuvaltion kansalaisille varatut toimet – Muiden jäsenvaltioiden kansalaisten pääsy toimiin vastavuoroisuusvaatimuksen täytyessä)	15
2003/C 275/25	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 2 päivänä lokakuuta 2003 asiassa C-411/01 (Tribunal d'instance de Metz in esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Gefco SA vastaan Receveur principal des douanes (Yhteisön tullikoodeksi ja sen soveltamisasetus – Ulkoinen jalostus – Jalostettuihin tuotteisiin sovellettava vapautus tuontitulleista – Vähennettävä määrä silloin kun tavaroiden väliaikaisesta viennistä tehdyssä ilmoituksessa on virheellinen tullitariffimerkintä – Laiminlyönti, joka ei tosiasiallisesti vaikuta ulkoisen jalostusmenettelyn oikeaan toimintaan)	15

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 275/26	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-437/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivit 92/12/ETY ja 92/81/ETY – Voiteluöljyistä kannettava vero – Kivennäisöljyjen valmistevero)	16
2003/C 275/27	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 23 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-452/01 (Verwaltungsgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Margarethe Ospelt vastaan Schlösle Weissenberg Familienstiftung (Pääomien vapaa liikkuvuus – EY:n perustamissopimuksen 73 b artikla (josta on tullut EY 56 artikla) – ETA-sopimuksen 40 artikla ja liite XII – Maa- ja metsätalousmaan hankintaa koskeva ennakkolupamennettely – Sallittavuus – Edellytykset)	16
2003/C 275/28	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 30 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-47/02 (Schleswig-Holsteinisches Obergerverwaltungsgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Albert Anker, Klaas Ras, Albertus Snoek vastaan Saksan liittotasavalta (Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – EY 39 artiklan 4 kohta – Julkishallinnon palvelussuhteet – Kalastusalusten kapteenit – Julkisen vallan tehtävien siirtäminen alukselle – Lippuvaltion kansalaisille varatut toimet)	17
2003/C 275/29	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 11 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-67/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Irlanti (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 79/923/ETY 5 artikla – Simpukkavesien laatu – Ohjelma pilaantumisen vähentämiseksi)	17
2003/C 275/30	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-74/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 1999/94/EY – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytöntöönpanon laiminlyönti)	18
2003/C 275/31	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 11 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-77/02 (Verwaltungsgericht Sigmaringenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Erika Steinicke vastaan Bundesanstalt für Arbeit (Sosiaalipolitiikka – Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu – Ikääntyneiden henkilöiden osa-aikatyötä koskeva järjestelmä – Direktiivi 76/207/ETY – Välillinen syrjintä – Objektiiiset syyt)	18
2003/C 275/32	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 30 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-93/02 P: Biret International SA vastaan Euroopan unionin neuvosto (Muutoksenhaku – Direktiivit 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 96/22/EY – Tiettyjen hormonaalista vaikutusta omaavien aineiden käytön kieltäminen – Sellaisen lihan tuontia kolmansista maista koskeva kieltö, joka on peräisin kotieläimistä, joille on annettu tällaisia aineita – Vahingonkorvauskanne – WTO:n perustamissopimuksen ja sen liitteinä olevien sopimusten välitön oikeusvaikutus – Sopimus terveys- ja kasvinsuojelutoimista – WTO:n riitojenratkaisuelimen suositukset ja päätökset)	19

2003/C 275/33	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 30 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-94/02 P: Établissements Biret et C ^{ie} SA vastaan Euroopan unionin neuvosto (Muutoksenhaku – Direktiivit 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 96/22/EY – Tiettyjen hormonaalista vaikutusta omaavien aineiden käytön kieltäminen – Sellaisen lihan tuontia kolmansista maista koskeva kiello, joka on peräisin kotieläimistä, joille on annettu tällaisia aineita – Vahingonkorvauskanne – WTO:n perustamissopimuksen ja sen liitteinä olevien sopimusten välitön oikeusvaikutus – Sopimus terveys- ja kasvinsuojelutoimista – WTO:n riitojenratkaisuelimen suositukset ja päätökset)	19
2003/C 275/34	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 30 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-140/02 (House of Lordsin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Regina, hakijana S. P. Anastasiou (Pissouri) Ltd ym., vastaan Minister of Agriculture, Fisheries and Food (Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Kasvinsuojelu – Direktiivi 77/93/ETY – Sellaisen kasvien tuominen yhteisöön, jotka ovat peräisin kolmansista maista ja joihin sovelletaan erityisvaatimuksia – Erityisvaatimukset, joita ei voida täyttää muualla kuin alkuperäpaikassa – Riittävän alkuperämerkinnän tekeminen kasvien pakkaukseen – Virallinen lausunto siitä, että kasvit ovat peräisin alueelta, jonka tiedetään olevan vailla kyseistä haitallista organismia)	20
2003/C 275/35	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 2 päivänä lokakuuta 2003 asiassa C-148/02 (Conseil d'Étatin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Carlos Garcia Avello vastaan Belgian valtio (Euroopan unionin kansalaisuus – Sukunimen siirtyminen – Jäsenvaltioiden kansalaisten lapset – Kaksoiskansalaisuus)	20
2003/C 275/36	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 25 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-170/02 P: Schlüsselverlag J.S. Moser GmbH ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku – Laiminlyöntikanne – Kilpailu – Kantelu – Yrityskeskittymien valvonta – EY 232 artiklassa tarkoitettu kannan määrittely – Tutkimatta jättäminen)	21
2003/C 275/37	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 11 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-323/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Hydrowatt SARL (Välityslauseke – Sopimuksen täyttämättä jättäminen – Irtisanominen – Ennakkomaksujen palauttaminen – Korot)	21
2003/C 275/38	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 2 päivänä lokakuuta 2002 asiassa C-348/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 1999/13/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)	22
2003/C 275/39	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 2 päivänä lokakuuta 2003 asiassa C-89/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 93/15/ETY täytäntöönpanon laiminlyönti)	22
2003/C 275/40	Asia C-208/03 P: J.M. Le Penin 15.5.2003 (telekopio 10.5.2003) tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-353/00, J.M. Le Pen vastaan Euroopan parlamentti, väliintulijana vastaajan puolella Ranskan tasavalta, 10.4.2003 antamasta tuomiosta	23

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 275/41	Asia C-299/03: Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen 4.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Orthica B.V. vastaan Saksan Liittotasavalta, jota edusti tuolloin toimivaltainen Bundesministerium für Verbraucherschutz, Ernährung und Landwirtschaft, asianosaisena: Vertreter des öffentlichen Interesses, Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen ..	24
2003/C 275/42	Asia C-316/03: Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen 3.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Orthica B.V. vastaan Saksan Liittotasavalta, jota edusti tuolloin toimivaltainen Bundesministerium für Verbraucherschutz, Ernährung und Landwirtschaft, asianosaisena: Vertreter des öffentlichen Interesses, Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen ..	25
2003/C 275/43	Asia C-317/03: Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen 7.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Orthica B.V. vastaan Saksan Liittotasavalta, jota edusti tuolloin toimivaltainen Bundesministerium für Verbraucherschutz, Ernährung und Landwirtschaft, asianosaisena: Vertreter des öffentlichen Interesses, Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen ..	27
2003/C 275/44	Asia C-318/03: Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen 8.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Orthica B.V. vastaan Saksan Liittotasavalta, jota edusti tuolloin toimivaltainen Bundesministerium für Verbraucherschutz, Ernährung und Landwirtschaft, asianosaisena: Vertreter des öffentlichen Interesses, Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen ..	28
2003/C 275/45	Asia C-372/03: Euroopan yhteisöjen komission 2.9.2003 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	30
2003/C 275/46	Asia C-380/03: Saksan liittotasavallan 10.9.2003 (telekopio: 9.9.2003) Euroopan parlamenttia ja Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	31
2003/C 275/47	Asia C-382/03: Supreme Court Irelandin 2.4.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ryanair Ltd vastaan Aer Rianta	32
2003/C 275/48	Asia C-385/03: Bundesfinanzhofes 30.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Hauptzollamt Hamburg-Jonas vastaan Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG	32
2003/C 275/49	Asia C-388/03: Alankomaiden kuningaskunnan 5.9.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	32

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 275/50	Asia C-397/03 P: Archer Daniels Midland Companyn ja Archer Daniels Midland Ingredients Limitedin 24.9.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-224/00, Archer Daniels Midland Company ja Archer Daniels Midland Ingredients Limited vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 9.7.2003 antamasta tuomiosta	33
2003/C 275/51	Asia C-398/03: Helsingin hallinto-oikeuden 22.9.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö E. Gavrielides Oy:n vireille panemassa asiassa	34
2003/C 275/52	Asia C-399/03: Euroopan yhteisöjen komission 25.9.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	35
2003/C 275/53	Asia C-400/03: Tribunal d'instance de Paris VIIème 21.8.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Waterman SA vastaan Directeur Général des Douanes et Droits Indirects	36
2003/C 275/54	Asia C-404/03: Tribunal de grande instance du Mans 8.9.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosasiassa Procureur de la République vastaan Olivier Dupuy ja Hervé Rouvre	36
2003/C 275/55	Asia C-407/03: Euroopan yhteisöjen komission 29.9.2003 Suomen tasavaltaa vastaan nostama kanne	36
2003/C 275/56	Asia C-408/03: Euroopan yhteisöjen komission 30.9.2003 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	37
2003/C 275/57	Asia C-409/03: Bundesfinanzhofin 15.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa SEPA Société d'Exportation des Produits Agricoles S.A. vastaan Hauptzollamt Hamburg-Jonas	38
2003/C 275/58	Asia C-413/03: Euroopan yhteisöjen komission 2.10.2003 Irlantia vastaan nostama kanne	38
2003/C 275/59	Asia C-414/03: Euroopan yhteisöjen komission 2.10.2003 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	39
2003/C 275/60	Asia C-416/03: Euroopan yhteisöjen komission 3.10.2003 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	39
2003/C 275/61	Asia C-417/03: Euroopan yhteisöjen komission 3.10.2003 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	39

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 275/62	Asia C-418/03: Euroopan yhteisöjen komission 3.10.2003 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne	40
2003/C 275/63	Asia C-419/03: Euroopan yhteisöjen komission 3.10.2003 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	40
2003/C 275/64	Asia C-420/03: Euroopan yhteisöjen komission 3.10.2003 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	41
2003/C 275/65	Asia C-421/03: Euroopan yhteisöjen komission 3.10.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne	41
2003/C 275/66	Asia C-422/03: Euroopan yhteisöjen komission 3.10.2003 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	41
2003/C 275/67	Asia C-423/03: Euroopan yhteisöjen komission 3.10.2003 Suomen tasavaltaa vastaan nostama kanne	42
2003/C 275/68	Asia C-424/03: Euroopan yhteisöjen komission 3.10.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	42
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2003/C 275/69	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 17 päivänä syyskuuta 2003 asiassa T-137/01: Stadtsportverband Neuss eV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne – Eurathlon-ohjelma – Yhteisön taloudellinen tuki – Osittainen palautus – Perusteluvollisuus – Laskentamenetelmä – Vanhentuminen – Tukikelvottomat menot)	43
2003/C 275/70	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 17 päivänä syyskuuta 2003 yhdistetyissä asioissa T-309/01 ja T-239/02: Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH ja Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Tuontitullien kirjaaminen tileihin jälkikäteen – Edellytykset – Asetuksen (EY) N:o 2193/02 220 artiklan 2 kohdan b alakohta – Havaittavissa oleva virhe – Huolellisuus – Asetus (EY) N:o 774/94 – Yhdistetty nimikkeistö – WTO:n tariffikiintiöt)	43
2003/C 275/71	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 18 päivänä syyskuuta 2003 asiassa T-321/01: Internationaler Hilfsfonds eV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kehitysyhteistyö – Kansalaisjärjestöjen toiminnalle myönnettävä yhteisön yhteisrahoitus – Kansalaisjärjestön tukikelvottomuus – Yhteisrahoitushakemuksen hylkäys)	43

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 275/72	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 17 päivänä syyskuuta 2003 asiassa T-71/02: Classen Holding KG vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Valituksen tutkittavaksi ottaminen valituslautakunnassa – Muotovaatimukset – Valituksen perusteet sisältävän kirjelmän jättäminen – Menetetyn määräajan palauttamista koskevan pyynnön esittämiselle asetettu määräaika – Asetuksen N:o 40/94 59 ja 78 artikla) ...	44
2003/C 275/73	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 17 päivänä syyskuuta 2003 asiassa T-76/02: Mara Messina vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Asetus N:o 1049/2001 – Oikeus tutustua asiakirjoihin – Jäsenvaltiosta peräisin olevaa asiakirjaa ei luovuteta ilman tämän valtion etukäteen antamaa suostumusta)	44
2003/C 275/74	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 25 päivänä kesäkuuta 2003 asiassa T-41/01 vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuet – Kantelu – Laiminlyöntikanne – Asiavaluus – Tutkittavaksi ottaminen)	45
2003/C 275/75	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 15 päivänä heinäkuuta 2003, asiassa T-371/02, Bernard Barbé vastaan Euroopan parlamentti (Palkan ulosmittausta koskeva menettely – Ulosmittauksen peruutusta edeltävien palkanpidätysten jättäminen maksamatta ulosmittausvelkojalle – Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	45
2003/C 275/76	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 5 päivänä elokuuta 2003 asiassa T-79/03 R, Industrie riunite odolesi Spa (IRO) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Kilpailu – Sakon maksaminen – Pankkitakaus – Kiireellisyys – Puuttuminen)	45
2003/C 275/77	Asia T-301/03: Canali Ireland Limitedin 29.8.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne	46
2003/C 275/78	Asia T-303/03: Lidl Stiftung & Co. KG:n 4.9.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	46
2003/C 275/79	Asia T-305/03: OpusDent GmbH:n 8.9.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	47
2003/C 275/80	Asia T-309/03: Manel Gamós Graun 8.9.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	47
2003/C 275/81	Asia T-311/03: Nürburgring GmbH:n 12.9.2003 Euroopan parlamenttia ja Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	48

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 275/82	Asia T-313/03: Annelies Keymanin 11.9.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	49
2003/C 275/83	Asia T-314/03: Musée Grévin -nimisen yhtiön 15.9.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	49
2003/C 275/84	Asia T-320/03: Citicorpin 15.9.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	50
2003/C 275/85	Asia T-321/03: Juchem GmbH:n ynnä muiden 8.9.2003 Euroopan parlamenttia ja Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	50
2003/C 275/86	Asia T-323/03: La Baronia de Turis, Cooperativa Valencianan 12.9.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan nostama kanne	51
2003/C 275/87	Asia T-324/03: Heinrich Winterin 15.9.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	52
2003/C 275/88	Asia T-328/03: O ₂ (Saksa) GmbH & Co. OHG:n 25.9.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	52
2003/C 275/89	Asia T-329/03: Ricci Fabio Andrésin 25.9.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	53
2003/C 275/90	Asian T-33/01 poistaminen rekisteristä	54
2003/C 275/91	Asian T-58/02 poistaminen rekisteristä	54
2003/C 275/92	Asian T-143/03 R poistaminen rekisteristä	54

II Valmistavat säädökset

.....

III Tiedotteita

2003/C 275/93	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 264, 1.11.2003	55
---------------	---	----

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

30 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-301/96: Saksan liittotasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾**(Valtiontuki – Päätös 96/666/EY – Saksan jaosta aiheutuneen taloudellisen haitan korvaaminen – Jäsenvaltion taloudessa oleva vakava häiriö – Tietyn alueen taloudellinen kehittäminen)**

(2003/C 275/01)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-301/96, Saksan liittotasavalta (asiamiehinään: W.-D. Plessing ja T. Oppermann) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: K.-D. Borchardt, avustajanaan M. Núñez Müller), jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehinään: J.E. Collins) jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan osittain Saksan tuesta Volkswagen-konsernin Moselin ja Chemnitzin tehtaille 26 päivänä kesäkuuta 1996 tehdyn komission päätöksen 96/666/EY (EYVL L 308, s. 46), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit D. A. O. Edward, P. Jann, V. Skouris, F. Macken (esittelevä tuomari), S. von Bahr ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 30.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 3) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 336, 9.11.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

2 päivänä lokakuuta 2003

asiassa C-176/99 P: ARBED SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾**(Muutoksenhaku – Sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat – Eurooppalaiset teräspalkkituottajat – Väitetedoksianto)**

(2003/C 275/02)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-176/99 P, ARBED SA kotipaikka Luxemburg (Luxemburg), (asianajaja: A. Vandencastele) jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) asiassa T-137/94 ARBED vastaan komissio, 11.3.1999 antaman tuomion (Kok. 1999, s. II-303) kumoamista, ja jossa vastapuolena on Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: J. Currall ja W. Wils, avustajanaan J.-Y. Art), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 2.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-137/94, ARBED vastaan komissio, 11.3.1999 antama tuomio kumotaan.
- 2) EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan soveltamisesta Euroopan teräspalkkituottajien sopimukseen ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin 16 päivänä helmikuuta 1994 tehty komission päätös 94/215/EHTY kumotaan siltä osin kuin se koskee ARBED SA:ta.
- 3) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan sekä menettelystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa että menettelystä yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 299, 16.10.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

2 päivänä lokakuuta 2003

asiassa C-179/99 P: Eurofer ASBL vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Muutoksenhaku – Sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat – Eurooppalaiset teräspalkkituottajat)

(2003/C 275/03)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-179/99 P, Eurofer ASBL, kotipaikka Luxemburg (Luxemburg), (asianajaja: N. Koch), jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) asiassa T-136/94 Eurofer vastaan komissio, 11.3.1999 antaman tuomion (Kok. 1999, s. II-263) kumoamista, ja jossa vastapuolena on Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: J. Currall ja W. Wils, avustajanaan H.-J. Freund), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 2.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Eurofer ASBL veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 299, 16.10.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

2 päivänä lokakuuta 2003

asiassa C-182/99 P: Salzgitter AG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Muutoksenhaku – Sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat – Eurooppalaiset teräspalkkituottajat)

(2003/C 275/04)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-182/99 P, Salzgitter AG, aiemmin Preussag Stahl AG, kotipaikka Salzgitter (Saksa), (asianajajat: H. Satzky ja C. Frick) jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-148/94, Preussag vastaan komissio, 11.3.1999 antaman tuomion (Kok. 1999, s. II-613) kumoamista osittain, ja jossa vastapuolena on Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: J. Currall ja W. Wils, avustajanaan H.-J. Freund), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 2.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Salzgitter AG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 299, 16.10.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**(viides jaosto)****2 päivänä lokakuuta 2003****asiassa C-194/99 P: Thyssen Stahl AG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾****(Muutoksenhaku – Sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat – Eurooppalaiset teräspalkkituottajat)**

(2003/C 275/05)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-194/99 P, Thyssen Stahl AG, kotipaikka Duisburg (Saksa) (asianajaja: F. Montag), jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) asiassa T-141/94, Thyssen Stahl vastaan komissio, 11.3.1999 antaman tuomion (Kok. 1999, s. II-347) kumoamista osittain, ja jossa vastapuolena on Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: J. Currall ja W. Wils, avustajanaan H.-J. Freund), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 2.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Thyssen Stahl AG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 299, 16.10.1999.**YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO****(viides jaosto)****2 päivänä lokakuuta 2003****asiassa C-196/99 P: Siderúrgica Aristrain Madrid SL vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾****(Muutoksenhaku – Sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat – Eurooppalaiset teräspalkkituottajat)**

(2003/C 275/06)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-196/99 P, Siderúrgica Aristrain Madrid SL kotipaikka Madrid (Espanja) (asianajajat: A. Creus Carreras ja N. Lacalle Mangas), jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan

yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) asiassa T-156/94 Aristrain vastaan komissio, 11.3.1999 antaman tuomion (Kok. 1999, s. II-645) kumoamista, jossa valittajan vastapuolena on Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: J. Currall ja W. Wils, avustajanaan J. Rivas de Andrés), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 2.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-156/94, Aristrain vastaan komissio, 11.3.1999 antama tuomio kumotaan siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, että EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan soveltamisesta Euroopan teräspalkkituottajien sopimuksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin 16 päivänä helmikuuta 1994 tehdystä komission päätöksestä 94/215/EHTY nostettu kumoamiskanne on perusteeton siltä osin kuin se koskee Siderúrgica Aristrain Madrid SL:n velvoittamista maksamaan sakko, jossa otetaan huomioon myös Aristrain Olaberrian menettelytavat.
- 2) Valitus hylätään muilta osin.
- 3) Asia palautetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen.
- 4) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EYVL C 299, 16.10.1999.**YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO****(viides jaosto)****2 päivänä lokakuuta 2003****asiassa C-198/99 P: Empresa Nacional Siderúrgica SA (Ensidesa) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾****(Muutoksenhaku – Sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat – Eurooppalaiset teräspalkkituottajat)**

(2003/C 275/07)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-198/99 P, Empresa Nacional Siderúrgica SA (Ensidesa), kotipaikka Avilés (Espanja), (asianajajat: S. Martínez Lage ja J. Pérez-Bustamante Köster), jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) asiassa

T-157/94, Ensidesa vastaan komissio, 11.3.1999 antaman tuomion (Kok. 1999, s. II-707) kumoamista, ja jossa vastapuolena on Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: J. Curral ja W. Wils), (avustajanaan J. Rivas de Andrés) yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 2.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) *Empresa Nacional Siderúrgica SA (Ensidesa) velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 299, 16.10.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

2 päivänä lokakuuta 2003

asiassa C-199/99 P: Corus UK Ltd vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Muutoksenhaku – Sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat – Eurooppalaiset teräspalkkituottajat)

(2003/C 275/08)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-199/99 P, Corus UK Ltd, aiemmin British Steel plc, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta), (asianajat: P. Collins ja M. Levitt, solicitors) jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) asiassa T-151/94, British Steel vastaan komissio 11.3.1999 antaman tuomion (Kok. 1999, s. II-629) kumoamista, ja jossa valittajan vastapuolena on Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: J. Curral ja W. Wils, avustajanaan J. Flynn, barrister), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 2.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) *Corus UK Ltd velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 204, 17.7.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

30 päivänä syyskuuta 2003

yhdistetyissä asioissa C-57/00 P ja C-61/00 P: Freistaat Sachsen vastaan Volkswagen AG ja Volkswagen Sachsen GmbH (¹)

(Valtiontuki – Saksan jaosta aiheutuneen taloudellisen haitan korvaaminen – Jäsenvaltion taloudessa oleva vakava häiriö – Tietyn alueen taloudellinen kehittäminen – Auto-teollisuuden valtiontukea koskevat yhteisön puitteet)

(2003/C 275/09)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-57/00 P ja C-61/00 P, Freistaat Sachsen (asianajaja: J. Sedemund) prosessiosoite Luxemburgissa sekä Volkswagen AG ja Volkswagen Sachsen GmbH (asianajaja: M. Schütte) prosessiosoite Luxemburgissa. Vastapuolena ja muina asianosaisina: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: K.-D. Borchardt, avustajanaan M. Núñez-Müller) prosessiosoite Luxemburgissa, Saksan liittotasavalta (asiamiehinään: T. Oppermann) ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissechet, M. Wathelet, R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit D. A. O. Edward, P. Jann ja V. Skouris, F. Macken (esittelevä tuomari), S. von Bahr ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 30.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Valitukset hylätään.
- 2) *Freistaat Sachsen velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asiassa C-57/00 P.*
- 3) *Volkswagen AG ja Volkswagen Sachsen GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asiassa C-61/00 P.*

4) Saksan liittotasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 163, 10.6.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

2 päivänä lokakuuta 2003

asiassa C-322/00: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Alankomaiden kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 91/676/ETY – Vesien suojeleminen maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta – Direktiivin 5 artiklan 4 ja 5 kohta sekä direktiivin liitteessä II olevan A kohdan 1, 2, 4 ja 6 alakohta ja direktiivin liitteessä III olevan 1 kohdan 2 ja 3 alakohta ja 2 kohta – Lietelantasäiliöiden tilavuus – Lannoitteiden maahan levittämisen rajoittaminen, joka perustuu viljelykasvien ennakoidun typen tarpeen ja viljelykasvien maaperästä ja lannoituksesta saaman typen määrän väliseen tasapainoon – Sen varmistaminen, että maahan kunakin vuonna levitetyn karjanlannan määrä ei ylitä tiettyä hehtaariohjeita määrää – Säännöt, jotka sisältyvät hyvän maatalouskäytännön ohjeisiin ja jotka kattavat lannoitteiden maahan levittämisen kaudet, ehdot ja menetelmät – Velvollisuus toteuttaa tarvittavat lisätoimenpiteet tai vahvistavat toimet)

(2003/C 275/10)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-322/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: G. Valero Jordana ja C. van Hauwaert) vastaan Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehenään: J. G. M. van Bakel), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY (EYVL L 375, s. 1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin 4 artiklan, 5 artiklan 4 ja 5 kohdan, direktiivin liitteessä II olevan A kohdan 1, 2, 4 ja 6 alakohdan ja direktiivin liitteessä III olevan 1 kohdan 2 ja 3 alakohdan ja 2 kohdan noudattamisen edellyttämiä lakeja ja hallinnollisia määräyksiä, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken (esittelevä tuomari) ja N. Colneric, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 2.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin seuraavien säännösten noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä:

- 5 artiklan 4 kohdan a alakohta luettuna yhdessä direktiivin liitteessä III olevan 1 kohdan 2 ja 3 alakohdan ja 2 kohdan kanssa
- 5 artiklan 4 kohdan b alakohta luettuna yhdessä 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja direktiivin liitteessä II olevan A kohdan 1, 2, 4 ja 6 alakohdan kanssa, ja
- 5 artiklan 5 kohta.

2) Alankomaiden kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 335, 25.11.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

23 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-30/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivien 67/548/ETY ja 87/18/ETY (vaaralliset kemialliset aineet); 93/12/ETY (nestemäiset polttoaineet); 79/113/ETY, 84/533/ETY, 84/534/ETY, 84/535/ETY, 84/536/ETY, 84/537/ETY, 84/538/ETY, 86/594/ETY ja 86/662/ETY (melupäästöt); 94/62/EY (pakkausjätteet) ja 97/35/EY (geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellinen levittäminen ympäristöön) täytäntöönpanon laiminlyönti Gibraltarin osalta)

(2003/C 275/11)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-30/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: R.B. Wainwright) jota tukee Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään: R. Silva de Lapuerta) vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehenään: R. Magrill, avustajanaan D. Wyatt QC), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut

- vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY (EYVL L 196, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 5.12.1997 annetulla komission direktiivillä 97/69/EY (EYVL L 343, s. 19)
 - hyvän laboratoriokäytännön periaatteiden noudattamista kemiallisten aineiden kokeissa ja periaatteiden noudattamisen todentamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 87/18/ETY (EYVL 1987, L 15, s. 29)
 - tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuudesta 23 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/12/ETY (EYVL L 74, s. 81), sellaisena kuin se on muutettuna 13.10.1998 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/70/EY (EYVL L 350, s. 58)
 - rakennuskoneiden ja -laitteiden melupäästöjen määrittämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 19 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/113/ETY (EYVL L 33, s. 15), sellaisena kuin se on muutettuna 11.7.1985 annetulla komission direktiivillä 85/405/ETY (EYVL L 233, s. 9)
 - kompressorien sallittua äänitehotasoa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 17 päivänä syyskuuta 1984 annetun neuvoston direktiivin 84/533/ETY (EYVL L 300, s. 123), sellaisena kuin se on muutettuna 11.7.1985 annetulla komission direktiivillä 85/406/ETY (EYVL L 233, s. 11)
 - torninosturien sallittua äänitehotasoa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 17 päivänä syyskuuta 1984 annetun neuvoston direktiivin 84/534/ETY (EYVL L 300, s. 130), sellaisena kuin se on muutettuna 25.6.1987 annetulla neuvoston direktiivillä 87/405/ETY (EYVL L 220, s. 60)
 - hitsausgeneraattorien sallittua äänitehotasoa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 17 päivänä syyskuuta 1984 annetun neuvoston direktiivin 84/535/ETY (EYVL L 300, s. 142), sellaisena kuin se on muutettuna 11.7.1985 annetulla komission direktiivillä 85/407/ETY (EYVL L 233, s. 16)
 - voimageneraattorien sallittua äänitehotasoa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 17 päivänä syyskuuta 1984 annetun neuvoston direktiivin 84/536/ETY (EYVL L 300, s. 149), sellaisena kuin se on muutettuna 11.7.1985 annetulla komission direktiivillä 85/408/ETY (EYVL L 233, s. 18)
 - konekäyttöisten käsin kannateltavien betoninmurskaimien ja kiviakkujen sallittua äänitehotasoa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 17 päivänä syyskuuta 1984 annetun neuvoston direktiivin 84/537/ETY (EYVL L 300, s. 156), sellaisena kuin se on muutettuna 11.7.1985 annetulla komission direktiivillä 85/409/ETY (EYVL L 233, s. 20)
 - ruohonleikkureiden sallittua äänitehotasoa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 17 päivänä syyskuuta 1984 annetun neuvoston direktiivin 84/538/ETY (EYVL L 300, s. 171), sellaisena kuin se on muutettuna 22.3.1988 annetulla neuvoston direktiivillä 88/181/ETY (EYVL L 81, s. 71)
 - kodinkoneiden tuottamasta ilmassa kantautuvasta melusta 1 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/594/ETY (EYVL L 344, s. 24)
 - hydraulikaivureiden, köysikäyttöisten kaivureiden, pusku- ja kuormaajien ja kaivurikuormaajien aiheuttaman melun rajoittamisesta 22 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/662/ETY (EYVL L 384, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 29.6.1995 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 95/27/EY (EYVL L 168, s. 14)
 - pakkauksista ja pakkausjätteistä 20 päivänä joulukuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY (EYVL L 365, s. 10) ja
 - geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön annetun neuvoston direktiivin 90/220/ETY toisesta mukauttamisesta tekniseen kehitykseen 18 päivänä kesäkuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/35/EY (EYVL L 169, s. 72)
- mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisten direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissechot, M. Wathelet ja R. Schintgen sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric (esittelevä tuomari), S. von Bahr ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 23.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:
- 1) *Kanne hylätään.*
 - 2) *Euroopan yhteisöjen komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*
 - 3) *Espanjan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluisaan.*
- (¹) EYVL C 108, 7.4.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

25 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-58/01 (Special Commissioners of Income Taxin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Océ van der Grinten NV vastaan Commissioners of Inland Revenue ⁽¹⁾

(Direktiivi 90/435/ETY – Yhtiövero – Eri jäsenvaltioissa sijaitsevat emo- ja tytäryhtiöt – Lähdeveron käsite)

(2003/C 275/12)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-58/01, jonka Special Commissioners of Income Tax (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Océ van der Grinten NV ja Commissioners of Inland Revenue ennakkoratkaisun eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23 päivänä heinäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/435/ETY (EYVL L 225, s. 6) 5 artiklan 1 kohdan tulkinnasta sekä tämän direktiivin 7 artiklan 2 kohdan tulkinnasta ja pätevydestä, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann ja A. Rosas, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 25.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Pääasiassa kyseessä olevassa kaksinkertaista verotusta koskevassa sopimuksessa määrätyn viiden prosentin veron kaltainen vero, joka kohdistuu tytäryhtiön, jonka verotuksellinen kotipaikka on Yhdistyneessä kuningaskunnassa, emoyhtiölleen, jonka verotuksellinen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, maksamiin osinkoihin, on eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23 päivänä heinäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/435/ETY 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lähdevero tytäryhtiön emoyhtiölleen jakamasta voitosta. Kun se sen sijaan kohdistuu verohyvitykseen, johon tämä osinkojen jakaminen oikeuttaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa, sama vero ei ole direktiivin 5 artiklan 1 kohdassa kielletty lähdevero.

- 2) Direktiivin 90/435/ETY 7 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että siinä sallitaan pääasiassa kyseessä olevassa kaksinkertaista verotusta koskevassa sopimuksessa määrätyn viiden prosentin veron kaltainen vero, vaikka tämä vero, sikäli kuin se kohdistuu tytäryhtiön emoyhtiölleen maksamiin osinkoihin, on saman direktiivin 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lähdevero.
- 3) Kolmannen kysymyksen tarkastelu ei ole paljastanut sellaisia muoto- tai menettelyvirheitä, jotka vaikuttaisivat direktiivin 7 artiklan 2 kohdan pätevytyteen.

⁽¹⁾ EYVL C 134, 5.5.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

30 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-76/01 P: Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'Union européenne (Eurocoton) ym. ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Polkumyynti – Neuvoston päätös jättää hyväksymättä ehdotus asetukseksi lopullisen polkumyynnittullin käyttöön ottamisesta – Asetuksen antamisen edellyttämän yksinkertaisen enemmistön puuttuminen – Polkumyynnittututinnan määräajan päättymisen – Kannekelpoisen toimen käsite – Perusteluvollisuus)

(2003/C 275/13)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-76/01 P, Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'Union européenne (Eurocoton), kotipaikka Bryssel (Belgia), Ettlin Gesellschaft für Spinnerei und Weberei AG, kotipaikka Ettlingen (Saksa), Textil Hof Weberei GmbH & Co. KG, kotipaikka Hof (Saksa), H. Hecking Söhne GmbH & Co., kotipaikka Stadtlohn (Saksa), Spinnweberei UHINGEN GmbH, kotipaikka UHINGEN (Saksa), F. A. Kumpers GmbH & Co., kotipaikka Rheine (Saksa), Tenthorey SA, kotipaikka Éloyes (Ranska), Les tissages des héritiers de G. Perrin – Groupe Alain Thirion (HPG–GAT Tissages), kotipaikka Cornimont (Ranska), Établissements des fils de Victor Perrin SARL,

kotipaikka Thiéfosse (Ranska), Filatures et tissages de Saulxures-sur-Moselotte, kotipaikka Saulxures-sur-Moselotte (Ranska), Tissage Mouline Thillot, kotipaikka Thillot (Ranska), Filature Niggeler & Küpfer SpA, kotipaikka Capriolo (Italia), Standardtela SpA, kotipaikka Milano (Italia), (asiamiehinään: C. Stanbrook ja P. Bentley, QC) prosessiosoite Luxemburgissa jossa valittajat vaativat muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) asiassa T-213/97, Eurocoton ym. vastaan neuvosto, 29.11.2000 antaman tuomion (Kok. 2000, s. II-3727) kumoamista, ja jossa vastapuolena ja muina asianosaisina ovat: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään: S. Marquardt, avustajinaan G. M. Berrisch ja H. P. Nehl) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehinään: K. Manji) ja Tessival SpA, kotipaikka Azzano S. Paolo (Italia), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat M. Wathelet ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, P. Jann, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr (esittelevä tuomari), J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 30.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-213/97, Eurocoton ym. vastaan neuvosto, 29.11.2002 antama tuomio kumotaan valittajia koskevilta osin.
- 2) Euroopan unionin neuvoston 16.5.1997 tekemä päätös, josta tuli lopullinen 21.5.1997, olla hyväksymättä Euroopan yhteisöjen komission 21.4.1997 tekemää ehdotusta neuvoston asetukseksi (EY) lopullisten polkumyöntitullien käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Intiasta, Indonesiasta, Pakistanista ja Turkista peräisin olevien valkaisuainemien puuvillakankaiden tuonnille [KOM(97) 160 lopull.] kumotaan valittajia koskevilta osin.
- 3) Vahingonkorvausvaatimus hylätään.
- 4) Euroopan unionin neuvosto ja valittajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ensimmäisessä oikeusasteessa.
- 5) Euroopan unionin neuvosto veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut valitusasteessa.
- 6) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että valitusasteessa.

(1) EYVL C 108, 7.4.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

23 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-78/01 (Bundesgerichtshof esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Bundesverband Güterkraftverkehr und Logistik eV (BGL) vastaan Saksan liittotasavalta, asiamiehinään Hauptzollamt Friedrichshafen⁽¹⁾

(Tavaroiden vapaa liikkuvuus – Ulkoinen passitus – TIR-carnet’lla suoritettu kuljetus – Rikkomukset tai säännönvastaisuudet – Takaajayhdistyksen mahdollisuus todistaa rikkomuksen tai säännönvastaisuuden tapahtumapaikka – Määräaika todisteiden esittämiselle – Rikkomuksen tai säännönvastaisuuden toteavan jäsenvaltion velvollisuus selvittää sen tapahtumapaikka)

(2003/C 275/14)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-78/01, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Bundesverband Güterkraftverkehr und Logistik eV (BGL) ja Saksan liittotasavalta, asiamiehinään Hauptzollamt Friedrichshafen, Préservatrice Foncière Tiard SA:n osallistuessa asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1) 454 ja 455 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat M. Wathelet, R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, A. La Pergola, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas (esittelevä tuomari), julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 23.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 454 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa ristiriidassa ei ole se, että takaajayhdistys, jolta jäsenvaltio vaatii oikeusteitse maksettavaksi tulleja takaajayhdistyksen ja kyseisen jäsenvaltion välisen TIR-carnet’isiin merkittyjen tavaroiden kansainvälistä kuljetusta koskevan tullileis-sopimuksen mukaisen takaussopimuksen perusteella, voi esittää todisteet rikkomuksen tai säännönvastaisuuden tapahtumapaikasta, kunhan nämä todisteet esitetään kyseisessä säännöksessä säädettyssä määräajassa, joka on luonteeltaan vanhentumisaika.
- 2) Asetuksen N:o 2454/93 454 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa ja 455 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että takaajayhdistyksellä on rikkomuksen tai säännönvastaisuuden tosiasiallista tapahtumapaikkaa koskevien todisteiden esittämistä varten kahden vuoden määräaika sille osoitetusta maksuvaatimuksesta lukien.

3) Asetuksen N:o 2454/93 454 ja 455 artiklalla ei aseteta sille jäsenvaltiolle, joka toteaa rikkomuksen tai säännönvastaisuuden TIR-carnetilla suoritettavan kuljetuksen yhteydessä, velvollisuutta – mainitun asetuksen 455 artiklan 1 kohdan mukaisesti tekemänsä ilmoituksen ja määrätoimipaikalle antamansa etsintäilmoituksen lisäksi – selvittää, missä rikkomus tai säännönvastaisuus on tosiasiallisesti tapahtunut ja ketkä ovat tullivelallisia, pyytämällä toiselta jäsenvaltiolta virka-apua asian selvittämiseksi.

(¹) EYVL C 118, 21.4.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

23 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-109/01 (Immigration Appeal Tribunalin esittämä ennakkoratkaisupyynnö): Secretary of State for the Home Department vastaan Hacene Akrich (¹)

(Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – Yhteisön ulkopuolisen maan kansalainen, joka on jäsenvaltion kansalaisen puoliso – Puoliso, jonka tulo kyseiseen jäsenvaltioon ja oleskelu siellä on kielletty – Puolisoiden asettautuminen väliaikaisesti toiseen jäsenvaltioon – Asettautuminen siinä tarkoituksessa, että puoliso saisi yhteisön oikeuden nojalla oikeuden tulla ensimmäiseen jäsenvaltioon ja oleskella siellä – Väärinkäyttö)

(2003/C 275/15)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-109/01, jonka Immigration Appeal Tribunal (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Secretary of State for the Home Department ja Hacene Akrich ennakkoratkaisun henkilöiden vapaata liikkuvuutta ja sellaisen yhteisön ulkopuolisen maan kansalaisen oleskeluoikeutta, joka on jäsenvaltion kansalaisen puoliso, koskevan yhteisön oikeuden tul-

kinnasta yhteisöjen tuomioistuimien, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, F. Macken, N. Colneric (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 23.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

- 1) Jotta pääasiassa kyseessä olevan tilanteen kaltaisissa olosuhteissa voitaisiin vedota työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 10 artiklassa säädettyihin oikeuksiin, unionin kansalaisen kanssa naimisissa olevan yhteisön ulkopuolisen maan kansalaisen on oleskeltava laillisesti yhteisön jäsenvaltiossa hetkellä, jolloin hän siirtyy siihen toiseen jäsenvaltioon, johon unionin kansalainen muuttaa tai on muuttanut.
- 2) Asetuksen N:o 1612/68 10 artiklaa ei sovelleta, kun jäsenvaltion kansalainen ja yhteisön ulkopuolisen maan kansalainen ovat solmineet lumeavioliiton yhteisön ulkopuolisten maiden kansalaisiin sovellettavien maahantuloa ja oleskelua koskevien säännösten kiertämiseksi.
- 3) Kun kyseessä on jäsenvaltion kansalaisen ja yhteisön ulkopuolisen maan kansalaisen välinen aito avioliitto, sillä seikalla, että puoliso ovat asettautuneet muuhun jäsenvaltioon voidakseen saada yhteisön oikeudessa annettuja oikeuksia palatessaan siihen jäsenvaltioon, jonka kansalainen ensin mainittu henkilö on, ei ole merkitystä tämän viimeksi mainitun jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten arvioidessa puolisojen oikeudellista asemaa.
- 4) Jos sillä hetkellä, kun jäsenvaltion kansalainen – joka on naimisissa yhteisön ulkopuolisen maan kansalaisen kanssa ja joka asuu tämän viimeksi mainitun kanssa toisessa jäsenvaltiossa – palaa siihen jäsenvaltioon, jonka kansalainen hän on, tehdäkseen siellä palkkatyötä, hänen puolisolllaan ei ole asetuksen N:o 1612/68 10 artiklassa säädettyjä oikeuksia, koska hän ei ole oleskellut laillisesti jonkin jäsenvaltion alueella, ensiksi mainitun jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kuitenkin arvioitaessa kyseisen puolison hakemusta tulla valtion alueelle ja oleskella siellä otettava huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun yleissopimuksen 8 artiklassa tarkoitettu oikeus perhe-elämän kunnioittamiseen, edellyttäen että kyseessä on aito avioliitto.

(¹) EYVL C 150, 19.5.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

2 päivänä lokakuuta 2003

asiassa C-147/01 (Verwaltungsgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Weber's Wine World Handels-GmbH, Ernestine Rathgeber, Karl Schlosser ja Beta-Leasing GmbH vastaan Abgabenberufungskommission Wien ⁽¹⁾

(Välilliset verot – Alkoholijuomien myynnistä kannettava vero – Yhteensoveltumattomuus yhteisön oikeuden kanssa – Veron takaisinmaksu)

(2003/C 275/16)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-147/01, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Weber's Wine World Handels-GmbH, Ernestine Rathgeber, Karl Schlosser ja Beta-Leasing GmbH ja Abgabenberufungskommission Wien ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 5 artiklan (josta on tullut EY 10 artikla) ja yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-437/97, EKW ja Wein & Co, 9.3.2000 antaman tuomion (Kok. 2000, s. I-1157) tuomiolauselman 3 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. W. A. Timmermans, A. La Pergola, P. Jann ja S. von Bahr, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 2.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Menettely, jossa jäsenvaltio antaa Wiener Abgabenordnungin kaltaisen säädöksen, jolla annetaan perusteettoman edun palauttamista koskevia rajoitetumpia menettelysääntöjä yhteisöjen tuomioistuimen sellaisen tuomion mahdollisten vaikutusten estämiseksi, jolla kansallisen veron voimassapitäminen todetaan yhteisön oikeuden vastaiseksi, on yhteisön oikeuden ja tarkemmin ottaen perustamissopimuksen 10 artiklan vastaista vain siinä tapauksessa, että nämä menettelysäännöt koskevat nimenomaan tätä veroa, mikä kansallisen tuomioistuimen on tarkistettava.
- 2) Perusteettoman edun palauttamista koskevia yhteisön oikeuden sääntöjä on tulkittava siten, että niiden vastaista on kansallinen lainsäädäntö, jossa kiellettäisiin – minkä tarkistaminen kuuluu kansalliselle tuomioistuimelle – yhteisön oikeuden kanssa yhteensoveltumattoman veron takaisinmaksu pelkästään siitä syystä, että vero on vyörytetty kolmansille, vaatimatta tämän veron takaisinmaksusta toimijalle aiheutuvan perusteettoman edun määrän selvittämistä.
- 3) Vastaavuusperiaatteen vastainen on kansallinen lainsäädäntö, jolla annetaan yhteisön oikeuden kannalta perusteettomasti kannetun veron palautusvaatimuksia koskevia sellaisia menette-

lysäntöjä, jotka ovat epäedullisempia kuin säännöt, joita sovelletaan tiettyihin kansallisen oikeuden säännöksiin perustuviin samanlaisiin vaatimuksiin. Kansallisen tuomioistuimen on arvioitava kansallista oikeutta kokonaisvaltaisesti ja tarkistettava, onko todellakin niin, että ainoastaan sellaiset kantajat, joiden kanne perustuu kansalliseen perustuslakiin, voivat vedota Anlaßfallwirkungiin, ja ovatko kansallisen perustuslain kanssa yhteensoveltumattomiksi katsottujen verojen palauttamista sääntelevät säännöt edullisempia kuin säännöt, joita sovelletaan yhteisön oikeuden vastaiseksi katsotuista veroista nostettuihin kanteisiin.

- 4) Tehokkuusperiaatteen vastainen on sellainen kansallinen lainsäädäntö tai hallintokäytäntö, jolla yhteisön oikeusjärjestyksellä annettujen oikeuksien käyttäminen tehdään käytännössä mahdolltomaksi tai suhteettoman vaikeaksi ottamalla käyttöön perusteetonta etua koskeva presumtio, joka perustuu vain siihen seikkaan, että vero on vyörytetty kolmansille.

⁽¹⁾ EYVL C 173, 16.6.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

30 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-167/01 (Kantongerecht te Amsterdam esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam vastaan Inspire Art Ltd ⁽¹⁾

(EY 43, EY 46 ja EY 48 artikla – Jäsenvaltiossa perustettu yhtiö, joka harjoittaa toimintaansa toisessa jäsenvaltiossa – Sijoittautumisjäsenvaltion yhtiöoikeuden soveltaminen kolmansien intressien suojaamiseksi)

(2003/C 275/17)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-167/01, jonka Kantongerecht te Amsterdam (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam ja Inspire Art Ltd ennakkoratkaisun EY 43, EY 46 ja EY 48 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet, M. Wathelet (esittelevä tuomari), R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 30.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. *Julkistamisvaatimuksista, jotka koskevat toisen valtion lainsäädännön alaisten, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden jäsenvaltioon avaamia sivuliikkeitä, 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun yhdennessatoista neuvoston direktiivin 89/666/EY 2 artikla on esteenä WFBV:n kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan perustetun yhtiön sivuliikkeellä on sellaisia julkistamisvelvollisuuksia, joista ei säädetä tässä direktiivissä.*
2. *EY 43 ja EY 48 artikla ovat esteenä sellaiselle WFBV:n kaltaiselle jäsenvaltion kansalliselle lainsäädännölle, jossa asetetaan sille, että toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan perustettu yhtiö käyttää sekundaarisessa muodossa sijoittautumisvapautta ensin mainitussa jäsenvaltiossa, tiettyjä kansallisessa yhtiöoikeudessa yhtiöiden perustamisen osalta säädettyjä edellytyksiä, jotka koskevat vähimmäispääomaa ja yhtiön johtohenkilöiden vastuuta. Ne syyt, joiden vuoksi yhtiö on perustettu kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa, ja se seikka, että yhtiö harjoittaa toimintaansa yksinomaan tai lähes yksinomaan sijoittautumisjäsenvaltiossa, eivät poista yhtiöltä oikeutta vedota perustamissopimuksessa taattuun sijoittautumisvapauteen, ellei sijoittautumisjäsenvaltio osoita tapauskohtaisesti, että kyse on väärinkäytöstä.*

(¹) EYVL C 200, 14.7.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

2 päivänä lokakuuta 2003

yhdistetyissä asioissa C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P ja C-180/01 P: **International Power plc, British Coal Corporation, PowerGen (UK) plc, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO)** (¹)

(Muutoksenhaku – EHTY:n perustamissopimus – Syrjiviä ostohintoja ja kohtuuttomia lupamaksuja koskevia väitteitä sisältävän kantelun hylkääminen – Komission toimivalta)

(2003/C 275/18)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P ja C-180/01 P, **International Power plc**, aiemmin **National Power**

plc, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta) (asianajajat: D. Anderson, QC, ja M. Chamberlain, barrister, valtuuttamana S. Ramsay, solicitor), **British Coal Corporation**, kotipaikka Lontoo (asianajajat: D. Vaughan ja D. Lloyd Jones, QC, n valtuuttamana C. Mehta, solicitor), **PowerGen (UK) plc**, aiemmin **PowerGen plc**, kotipaikka Lontoo (K. P. E. Lasok, QC, valtuuttamana P. Lomas, solicitor) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: A. Whelan, avustajanaan J. E. Flynn, barrister), joissa valittajat vaativat muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-89/98, **NALOO** vastaan komissio, 7.2.2001 antaman tuomion (Kok. 2001, s. II-515) kumoamista, vastapuolena: **National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO)**, kotipaikka Newcastle upon Tyne (Yhdistynyt kuningaskunta) edustajanaan M. Hoskins, barrister, valtuuttamana A. Dowie, solicitor, prosessiosoite Luxemburgissa, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (esittelevä tuomari) ja A. Rosas, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 2.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

- 1) *Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-89/98, NALOO vastaan komissio, 7.2.2001 antama tuomio kumotaan siltä osin kuin siinä kumotaan*
 - 27.4.1998 tehdyn päätöksen IV/E-3/NALOO se osa, jossa Euroopan yhteisöjen komissio katsoi, että EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklaa ei voitu soveltaa hiilen lounhintalupamaksujen vahvistamiseen;
 - tämän päätöksen se osa, jossa Euroopan yhteisöjen komissio hylkäsi kantelun, joka koski ennen päivämäärää 1.4.1990 hiilen lounhintaan sovellettujen lupamaksujen suuruutta.
- 2) *Valitukset hylätään muilta osin.*
- 3) *National Association of Licensed Opencast Operatorsin (NALOO) kanne hylätään siltä osin kuin siinä vaaditaan*
 - päätöksen IV/E-/NALOO sen osan kumoamista, jossa Euroopan yhteisöjen komissio katsoi, että EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklaa ei voitu soveltaa hiilen lounhintalupamaksujen vahvistamiseen;
 - tämän päätöksen se osa, jossa Euroopan yhteisöjen komissio hylkäsi kantelun, joka koski ennen päivämäärää 1.4.1990 hiilen lounhintaan sovellettujen lupamaksujen suuruutta.

- 4) Asiassa C-172/01 P *International Power plc* veloitetaan vastaamaan yhteisöjen tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäynnissä kertyneistä omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan NALOO:n tässä oikeudenkäynnissä kertyneet oikeudenkäyntikulut. Euroopan yhteisöjen komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 5) Asiassa C-175/01 P NALOO veloitetaan vastaamaan yhteisöjen tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäynnistä kertyneistä omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan *British Coal Corporationin* ja Euroopan yhteisöjen komission tässä oikeudenkäynnissä kertyneet oikeudenkäyntikulut.
- 6) Asiassa C-176/01 P *PowerGen (UK) plc* veloitetaan vastaamaan yhteisöjen tuomioistuimessa kertyneistä omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan NALOO:n tässä oikeudenkäynnissä kertyneet oikeudenkäyntikulut. Euroopan yhteisöjen komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 7) Asiassa C-180/01 P asianosaiset vastaavat kukin yhteisöjen tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäynnissä kertyneistä oikeudenkäyntikuluistaan.
- 8) Euroopan yhteisöjen komissio ja NALOO vastaavat kumpikin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäynnissä kertyneistä omista oikeudenkäyntikuluistaan. *International Power plc*, *British Coal Corporation* ja *PowerGen (UK) plc* vastaavat kukin oikeudenkäyntikuluistaan, joita niille on väliintulijoina kertynyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäynnissä.

(¹) EYVL C 200, 14.7.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

23 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-192/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Tanskan kuningaskunta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – EY 28 ja EY 30 artikla – Vitamiineilla ja kivennäisaineilla täydennettyjen elintarvikkeiden myyntikielto – Perustelut – Kansanterveys – Ravitsemuksellinen tarve)

(2003/C 275/19)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-192/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: H. C. Støvlbæk) vastaan Tanskan kuningaskunta (asiamiehenään: J. Molde), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Tanskan kuningaskunta ei ole noudattanut EY 28 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on

noudattanut hallinnollista käytäntöä, jonka mukaan muissa jäsenvaltioissa laillisesti valmistettuja ja myytyjä, ravintoaineilla täydennettyjä elintarvikkeita saa myydä Tanskassa ainoastaan, jos lisäravintoaineiden on osoitettu vastaavan Tanskan väestön tarpeita, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: kuudennen jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet, joka hoitaa presidentin tehtäviä, jaostojen puheenjohtajat M. Wathelet, R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, A. La Pergola, F. Macken (esittelevä tuomari), N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 23.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Tanskan kuningaskunta ei ole noudattanut EY 28 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on noudattanut hallinnollista käytäntöä, jonka mukaan muissa jäsenvaltioissa laillisesti valmistettuja tai myytyjä ravintoaineilla täydennettyjä elintarvikkeita saa myydä Tanskassa ainoastaan, jos lisäravintoaineiden on osoitettu vastaavan Tanskan väestön tarpeita.
- 2) Tanskan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 200, 14.7.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

11 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-201/01 (Oberster Gerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Maria Walcher vastaan Bundesamt für Soziales und Behindertenwesen Steiermark (¹)

(Työntekijöiden suoja – Työnantajan maksukyvyttömyys – Direktiivin 80/987/ETY soveltamisala – Pääomapanoksiin rinnastettavia osakaslainoja koskeva kansallinen oikeuskäytäntö – Oikeuksien menettäminen kokonaisuudessaan)

(2003/C 275/20)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-201/01, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa

vireillä olevassa asiassa Maria Walcher ja Bundesamt für Soziales und Behindertenwesen Steiermark ennakkoratkaisun työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä lokakuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY (EYVL L 283, s. 23) tulkinnasta, sellaisena kuin tämä direktiivi on muutettuna asiakirjalla Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu (EYVL 1994, C 241, s. 21 ja EYVL 1995, L 1, s. 1), yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit C. Gulmann, F. Macken, N. Colneric (esittelevä tuomari) ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: R. Grass, on antanut 11.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä lokakuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna asiakirjalla Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, kanssa on ristiriidassa se, että työntekijä, joka omistaa huomattavan osuuden siitä rajavastuuyhtiöstä, jonka palveluksessa hän on, mutta jolla ei ole määräävää vaikutusvaltaa kyseisessä yhtiössä, menettää pääomapanokseen rinnastettavia osakaslainoja koskevan Itävallan oikeuskäytännön mukaan oikeutensa palkkaturvaan sellaisten palkkasaatavien osalta, jotka ovat jääneet maksamatta työnantajan maksukyvyttömyyden takia ja joihin sovelletaan kyseisen direktiivin 4 artiklan 2 kohtaa, tilanteessa, jossa hänen jälkeen, kun yhtiön luottokelvottomuus on voinut tulla hänen tietoonsa, on pidättäytynyt yli 60 päivän ajan vaatimasta uskottavasti säännöllistä palkkaansa, joka hänelle olisi pitänyt maksaa.
- 2) Jäsenvaltio voi lähtökohtaisesti väärinkäytösten estämiseksi toteuttaa toimenpiteitä, joilla tällaiselta työntekijältä evätään oikeus palkkaturvaan sellaisten palkkasaatavien osalta, jotka ovat syntyneet sen päivän jälkeen, jona työntekijä, joka ei ole yhtiön osakas, olisi luopunut tehtävistään palkkansa maksamatta jäämisen takia, ellei osoiteta, että kyse ei ole ollut vilpillisestä toiminnasta. Direktiivin 80/987/ETY 4 artiklan 2 kohdan kattamia saatavia koskevan palkkaturvan osalta jäsenvaltio ei voi pääsääntöisesti olettaa, että työntekijä, joka ei ole osakas, olisi luopunut työtehtävistään tästä syystä ennen kuin hänen palkkansa on jätetty maksamatta kolmen kuukauden ajanjaksolta.

(¹) EYVL C 212, 28.7.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

30 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-224/01 (Landesgericht für Zivilrechtssachen Wienin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Gerhard Köbler vastaan Itävallan tasavalta (¹)

(Yhdenvertainen kohtelu – Yliopiston professorien palkkaus – Välikäinen syrjintä – Ikälisä – Jäsenvaltion vastuu sen syyksi luettavasta yhteisön oikeuden rikkomisesta yksityisille aiheutuneista vahingoista – Ylimmän oikeusasteen tuomioistuimen syyksi luettava rikkomisen)

(2003/C 275/21)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-224/01, jonka Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Gerhard Köbler ja Itävallan tasavalta ennakkoratkaisun yhtäältä EY:n perustamis-sopimuksen 48 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 39 artikla) ja toisaalta erityisesti yhdistetyissä asioissa C-46/93 ja C-48/93, Brasserie du pêcheur ja Factortame, 5.3.1996 annetusta tuomiosta (Kok. 1996, s. I-1029) ja asiassa C-54/96, Dorsch Consult, 17.9.1997 annetusta tuomiosta (Kok. 1997, s. I-4961) johtuvan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 30.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Periaatetta, jonka mukaan jäsenvaltiot ovat velvollisia korvaamaan niiden syyksi luettavalla yhteisön oikeuden rikkomisella yksityisille aiheutetut vahingot, sovelletaan myös silloin, kun kyseinen rikkominen johtuu asiaa ylimpänä oikeusasteena käsittelevän tuomioistuimen päätöksestä, kun yhteisön riktutun oikeusnormin tarkoituksena on antaa oikeuksia yksityisille, kun rikkominen on riittävän ilmeinen ja kun vahinko, joka on aiheutunut henkilöille, joiden oikeuksia on loukattu, on välittömässä syy-yhteydessä kyseiseen rikkomiseen. Sen ratkaisemiseksi, onko rikkominen riittävän ilmeinen, kun kyseinen rikkominen johtuu tällaisesta päätöksestä, toimivaltaisen kansallisen tuomioistuimen on tuomioistuintoiminnan erityinen luonne huomioon ottaen tutkittava, onko kyseinen rikkominen luonteeltaan selvä. Kukin jäsenvaltio päättää itse oman oikeusjärjestyksensä mukaisesti, mikä tuomioistuin on toimivaltainen ratkaisemaan mainittuun korvaukseen liittyviä oikeusriitoja.

- 2) EY:n perustamissopimuksen 48 artiklaa (josta on muutettuna tullut EY 39 artikla) ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 1612/68 on tulkittava siten, että niissä kielletään sellaisen erityisen ikälisän myöntäminen vuoden 1956 Gehaltsgesetzin (vuoden 1956 palkkalaki) 50a §:ssä, sellaisena kuin tämä laki on muutettuna vuonna 1997, säädettyjen kaltaisilla edellytyksillä, joka Verwaltungsgerichtshofin (Itävalta) 24.6.1998 antamassaan tuomiossa esittämän tulkinnan mukaan on uskollisuuslisä.
- 3) Kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian olosuhteissa Verwaltungsgerichtshofin 24.6.1998 antamasta tuomiosta ilmenevän kaltainen yhteisön oikeuden rikkominen ei ole luonteeltaan selvä, mikä on edellytyksenä sille, että jäsenvaltiolle syntyisi yhteisön oikeuden nojalla vahingonkorvausvastuu asiaa ylimpänä oikeusasteena käsitelleen tuomioistuimensa päätöksen johdosta.

(¹) EYVL C 212, 28.7.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

2 päivänä lokakuuta 2003

asiassa C-232/01 (Politie rechtbank te Mechelenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): rikosoikeudenkäynti Hans Van Lentiä vastaan (¹)

(Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – Ajoneuvojen leasing – Velvollisuus rekisteröidä ajoneuvo työntekijän asuinpaikan jäsenvaltiossa)

(2003/C 275/22)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-232/01, jonka Politie rechtbank te Mechelen (Belgia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana on Hans Van Lent, ennakkoratkaisun EY 39 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit D. A. O. Edward, P. Jann, S. von Bahr (esittelevä tuomari) ja A. Rosas, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 2.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

EY 39 artiklan kanssa on ristiriidassa käsiteltävänä olevassa asiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jossa kielletään kyseisessä jäsenvaltiossa asuvaa työntekijää käyttämästä sen alueella rajanaapurina olevassa jäsenvaltiossa rekisteröityä ajoneuvoa, joka kuuluu tähän rajanaapurina olevaan jäsenvaltioon sijoittautuneelle leasingyritykselle ja jonka on työntekijän käyttöön antanut hänen

työnantajansa, joka on myös sijoittautunut tähän rajanaapurina olevaan jäsenvaltioon.

(¹) EYVL C 227, 11.8.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

30 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-239/01: Saksan liittotasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Maatalous – EMOTR – Komission asetuksen N:o 690/2001 osittainen kumoaminen – Erityiset markkinoiden tukitoimenpiteet naudanliha-alalla – Komission täytäntöönpanoasetus, jossa säädetään jäsenvaltioiden pakollisesta osallistumisesta yhteisrahoitukseen)

(2003/C 275/23)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-239/01, Saksan liittotasavalta (asiamiehenään: W. -D. Plessing, avustajanaan J. Sedemund), jota tukee Tanskan kuningaskunta (asiamiehinhään: J. Molde ja J. Bering Liisberg) prosessiosoite Luxemburgissa vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinhään: D. Boos ja M. Niejahr), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan erityisistä markkinoiden tukitoimenpiteistä naudanliha-alalla 3 päivänä huhtikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 690/2001 (EYVL L 95, s. 8) 5 artiklan 5 kohdan siltä osin kuin tässä säännöksessä jokainen kyseessä oleva jäsenvaltio velvoitetaan rahoittamaan 30 prosenttia tämän asetuksen nojalla ostetun lihan hinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissechet, M. Wathelet, R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola (esittelevä tuomari), P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric ja S. von Bahr, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 30.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Erityisistä markkinoiden tukitoimenpiteistä naudanliha-alalla 3 päivänä huhtikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 690/2001 5 artiklan 5 kohta kumotaan siltä osin kuin tässä säännöksessä jokainen kyseessä oleva jäsenvaltio velvoitetaan rahoittamaan 30 prosenttia tämän asetuksen nojalla ostetun lihan hinnasta.

2) Euroopan yhteisöjen komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 245, 1.9.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

30 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-405/01 (Tribunal Supremo esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española vastaan Administración del Estado ⁽¹⁾

(Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – EY 39 artiklan 4 kohta – Julkishallinnon palvelussuhteet – Kauppalaivaston alusten kapteenit ja yliperämiehet – Julkisen vallan käyttöön liittyvien tehtävien siirtäminen alukselle – Lippuvaltion kansalaisille varatut toimet – Muiden jäsenvaltioiden kansalaisten pääsy toimiin vastavuoroisuusvaatimuksen täytyessä)

(2003/C 275/24)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-405/01, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española ja Administración del Estado, Asociación de Navieros Españolesin (ANAVE) osallistuessa asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun EY 39 artiklan ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 (EYVL L 257, s. 2) 1 ja 4 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet, M. Wathelet (esittelevä tuomari), R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 30.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) EY 39 artiklan 4 kohtaa on tulkittava niin, että siinä annetaan jäsenvaltiolle mahdollisuus varata omille kansalaisilleen sen lippua käyttävien kauppa-alusten kapteenien ja yliperämiesten toimet vain sillä edellytyksellä, että näiden alusten kapteenille ja yliperämiehille annettuja julkisen vallan käyttöön liittyviä tehtäviä tosiasiallisesti suoritetaan tavanomaisesti eivätkä ne ole vain erittäin pieni osa heidän toiminnastaan.
- 2) EY 39 artiklaa on tulkittava niin, että siinä estetään jäsenvaltiota asettamasta vastavuoroisuusvaatimusta ehdoksi muiden jäsenvaltioiden kansalaisten pääsulle kuninkaan päätöksen nro 2062/1999 8 §:n 3 momentissa säädetyn kaltaisiin, sen lippua käyttävien kauppa-alusten kapteenien ja yliperämiesten toimiin, joita 30.12.1999 annetun Real Decreto 2062/1999,

por el que se regula el nivel mínimo de formación en profesiones marítimas -nimisen kuninkaan päätöksen 8 §:n 3 momentti koskee.

⁽¹⁾ EYVL C 17, 19.1.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

2 päivänä lokakuuta 2003

asiassa C-411/01 (Tribunal d'instance de Metz esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Gefco SA vastaan Receveur principal des douanes ⁽¹⁾

(Yhteisön tullikoodeksi ja sen soveltamisasetus – Ulkoinen jalostus – Jalostettuihin tuotteisiin sovellettava vapautus tuontitulleista – Vähennettävä määrä silloin kun tavaroiden väliaikaisesta viennistä tehdyssä ilmoituksessa on virheellinen tullitariffimerkintä – Laiminlyönti, joka ei tosiasiallisesti vaikuta ulkoisen jalostusmenettelyn oikeaan toimintaan)

(2003/C 275/25)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-411/01, jonka tribunal d'instance de Metz (Ranska) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Gefco SA ja Receveur principal des douanes ennakkoratkaisun yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 145–151 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit P. Jann ja R. Rosas (esittelevä tuomari), julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 2.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 145–151 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sille, että talouden toimija, joka oli ilmoittanut tavarat virheelliseen tariffinimikkeeseen silloin kun ne vietiin väliaikaisesti yhteisön alueelta ulkoisessa jalostusmenettelyssä, esittää myös silloin, kun väliaikaisesta viennistä tehtyä ilmoitusta ei ole muutettu virallisesti, näytön siitä, että virheellinen ilmoitus ei ole tosiasiallisesti vaikuttanut kysymyksessä olevan menettelyn oikeaan toimintaan tullikoodeksin 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

- 2) Sellaisen näytön johdosta on voitava todeta täysin riidattomasti erityisesti, että jalostettuja tuotteita tuotettaessa on käytetty väliaikaisesti vietyjä tavaroita.
- 3) Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on ratkaista kaikkien asiaa koskevien olosuhteiden perusteella, onko talouden toimija esittänyt tällaisen näytön vai ei.
- 4) Jos se on esittänyt kyseisen näytön, niiden tuontitullien määrä, jotka kannettaisiin väliaikaisesti viedyistä tavaroista niiden oikean tariffinimikkeen perusteella, voidaan vähentää jalostettuja tuotteita vapaaseen liikkeeseen luovutettaessa.

(1) EYVL C 369, 22.12.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

25 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-437/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta ⁽¹⁾

(Jäsenyyssveloitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivit 92/12/ETY ja 92/81/ETY – Voiteluöljyistä kannettava vero – Kivennäisöljyjen valmistevero)

(2003/C 275/26)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-437/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: E. Traversa ja K. Gross) vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään: I. M. Braguglia, avustajanaan G. Aiello), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY (EYVL L 76, s. 1) 3 artiklan 2 kohdan eikä kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/81/ETY (EYVL L 316, s. 12), sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.1994 annetulla neuvoston direktiivillä 94/74/EY (EYVL L 365, s. 46), 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisia veloitteitaan, koska se on pitänyt voimassa voiteluöljyistä kannettavan veron, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit P. Jann ja A. Rosas, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: R. Grass, on antanut 25.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Italian tasavalta ei ole noudattanut valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY 3 artiklan 2 kohdan eikä kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/81/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.1994 annetulla neuvoston direktiivillä 94/74/EY, 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisia veloitteitaan, koska se on pitänyt voimassa perustelussa lausunnossa asetetun määrääjän päätyttyä voiteluöljyjen kulutusveron 26 päivänä lokakuuta 1995 annetun decreto legislativo nro 504, jonka otsikkona on "Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulla produzione e sui consumi e relative sanzioni penali e amministrative" (tuotannosta ja kulutuksesta kannettavista veroista sekä rikosoikeudellisista ja hallinnollisista seuraamuksista annettu konsolidoituva asetus), 62 §:n ensimmäisellä momentilla.

- 2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(1) EYVL C 31, 2.2.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

23 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-452/01 (Verwaltungsgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Margarethe Ospelt vastaan Schlössle Weissenberg Familienstiftung ⁽¹⁾

(Pääomien vapaa liikkuvuus – EY:n perustamissopimuksen 73 b artikla (josta on tullut EY 56 artikla) – ETA-sopimuksen 40 artikla ja liite XII – Maa- ja metsätalouden hankintaa koskeva ennakkolupamenettely – Sallittavuus – Edellytykset)

(2003/C 275/27)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-452/01, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, jonka ovat panneet vireille Margarethe Ospelt ja Schlössle Weissenberg Familienstiftung, ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 6 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 12 artikla), 73 b–73 d, 73 f ja 73 g artiklan (joista on tullut EY 56–EY 60 artikla) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (), toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), M. Wathelet, R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 23.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Vorarlberger Grundverkehrsgesetzin (kiinteistä omaisuudesta 23.9.1993 annettu laki) kaltaisia säännöksiä, sellaisena kuin tämä laki on muutettuna, joiden mukaan hallintoviranomaiset voivat rajoittaa maa- ja metsätalousmaata koskevia oikeustoimia, on Euroopan talousalueesta 2 päivänä toukokuuta 1992 tehdyn sopimuksen sopimuspuolina olevien valtioiden kansalaisten tekemän oikeustoimen osalta arvioitava tämän sopimuksen 40 artiklan ja liitteen XII perusteella; näillä määräyksillä on sama oikeudellinen ulottuvuus kuin EY:n perustamissopimuksen 73 c artiklan (josta on tullut EY 56 artikla) keskeisiltä osin identtisillä määräyksillä.
- 2) EY:n perustamissopimuksen 73 b sekä 73 c, 73 d, 73 f ja 73 g artiklan (joista on tullut EY 57–EY 60 artikla) vastaista ei ole, että maatalousmaan hankkiminen edellyttää kyseisessä laissa säädetyn kaltaisen ennakkoluvan saamista. Kuitenkin näiden määräysten vastaista on, että tämä lupa joka tapauksessa evätään, jos hankkija ei itse harjoita maatalousrittäjänä maataloutta kyseisellä kiinteistöllä eikä asu siellä.

(¹) EYVL C 84, 6.4.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

30 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-47/02 (Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Albert Anker, Klaas Ras, Albertus Snoek vastaan Saksan liittotasavalta (¹)

(Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – EY 39 artiklan 4 kohta – Julkishallinnon palvelussuhteet – Kalastusalusten kapteenit – Julkisen vallan tehtävien siirtäminen alukselle – Lippuvalltion kansalaisille varatut toimet)

(2003/C 275/28)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-47/02, jonka Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Albert Anker, Klaas Ras, Albertus Snoek ja Saksan liittotasavalta, asiamiehenään Wasser- und Schifffahrtsdirektion Nord, ennakkoratkaisun EY 39 artiklan 4 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet, M. Wathelet (esittelevä tuomari), R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on

antanut 30.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

EY 39 artiklan 4 kohtaa on tulkittava niin, että siinä annetaan jäsenvaltiolle mahdollisuus varata omille kansalaisilleen sen lippua käyttävien ja lyhyitä merimatkoja tekevien (kleine Seeschiffahrt) alusten kapteenin toimet vain sillä edellytyksellä, että näiden alusten kapteeneille annettuja julkisen vallan käyttöön liittyviä tehtäviä tosiasiallisesti suoritetaan tavanomaisesti eivätkä ne ole vain erittäin pieni osa heidän toiminnastaan.

(¹) EYVL C 109, 4.5.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto)

11 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-67/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Irlanti (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiivin 79/923/ETY 5 artikla – Simpukkavesien laatu – Ohjelma pilaantumisen vähentämiseksi)

(2003/C 275/29)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-67/02, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: M. Shotter) vastaan Irlanti (asiamiehenään: D. O'Hagan), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Irlanti ei ole noudattanut simpukkavesiltä vaadittavasta laadusta 30 päivänä lokakuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/923/ETY (EYVL L 281, s. 47) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole laatinut ohjelmia kaikkia nimettyjä simpukkavesiään varten kyseisen direktiivin 5 artiklan mukaisesti, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit A. La Pergola (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 11.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Irlanti ei ole noudattanut simpukkavesiltä vaadittavasta laadusta 30 päivänä lokakuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/923/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole laatinut ohjelmia kaikkia nimettyjä simpukkavesiään varten kyseisen direktiivin 5 artiklan mukaisesti.

2) Irlanti velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 109, 4.5.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

25 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-74/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta ⁽¹⁾**(Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 1999/94/EY – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntönpäätöksen laiminlyönti)**

(2003/C 275/30)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-74/02, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: G. zur Hausen) vastaan Saksan liittotasavalta (asiamiehienään: W.-D. Plessing ja M. Lumma), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut kuluttajien mahdollisuudesta saada uusien henkilöautojen markkinoinnin yhteydessä polttoainetaloutta ja hiilidioksidipäästöjä koskevia tietoja 13 päivänä joulukuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/94/EY (EYVL 2000, L 12, s. 16) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit P. Jann ja A. Rosas, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: R. Grass, on antanut 25.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut kuluttajien mahdollisuudesta saada uusien henkilöautojen markkinoinnin yhteydessä polttoainetaloutta ja hiilidioksidipäästöjä koskevia tietoja 13 päivänä joulukuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/94/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 97, 20.4.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

11 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-77/02 (Verwaltungsgericht Sigmaringenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Erika Steinicke vastaan Bundesanstalt für Arbeit ⁽¹⁾**(Sosiaalipolitiikka – Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu – Ikääntyneiden henkilöiden osa-aikatyötä koskeva järjestelmä – Direktiivi 76/207/ETY – Välillinen syrjintä – Objektiiviset syyt)**

(2003/C 275/31)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-77/02, jonka Verwaltungsgericht Sigmaringen (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Erika Steinicke ja Bundesanstalt für Arbeit ennakkoratkaisun EY 141 artiklan sekä miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10 päivänä helmikuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/117/ETY (EYVL L 45, s. 19), miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY (EYVL L 39, s. 40) sekä Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE), julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) ja Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY) tekemästä osa-aikatyötä koskevasta puitesopimuksesta 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/81/EY (EYVL 1998, L 14, s. 9) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit R. Schintgen, V. Skouris, F. Macken (esittelevä tuomari) ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 11.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY 2 artiklan 1 kohtaa ja 5 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että niiden vastaisena on pidettävä Bundesbeamtenengesetzin (liittovaltion virkamiehiä koskeva Saksan laki), sellaisena kuin se on julkaistu 31.3.1999 ja sellaisena kuin se on ollut voimassa 30.6.2000 saakka, 72 b §:n 1 momentin 1 kohdan toisen alakohdan kaltaista säännöstä, jonka mukaan virkamiehellä on oikeus ikääntyneiden henkilöiden osa-aikatyöhön ainoastaan sillä edellytyksellä, että hän on osa-aikatyön aloittamista edeltäneiden viiden vuoden aikana työskennellyt kokoaikaisesti yhteensä vähintään kolmen vuoden ajan, jos naiset työskentelevät osa-aikaisesti huomattavasti useammin kuin miehet ja jäävät näin ollen tämän säännöksen mukaisen ikääntyneiden henkilöiden osa-aikatyön ulkopuolelle, jollei säännöstä voida perustella objektiivisilla kriteereillä, joilla ei mitenkään syrjitä sukupuolen perusteella.

⁽¹⁾ EYVL C 118, 18.5.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

30 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-93/02 P: Biret International SA vastaan Euroopan unionin neuvosto ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Direktiivit 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 96/22/EY – Tiettyjen hormonaalista vaikutusta omaavien aineiden käytön kieltäminen – Sellaisen lihan tuontia kolmansista maista koskeva kielto, joka on peräisin kotieläimistä, joille on annettu tällaisia aineita – Vahingonkorvauskanne – WTO:n perustamissopimuksen ja sen liitteinä olevien sopimusten välitön oikeusvaikutus – Sopimus terveys- ja kasvinsuojelutoimista – WTO:n riitojenratkaisuelimen suositukset ja päätökset)

(2003/C 275/32)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-93/02 P, Biret International SA, joka on pakkoselvitystilassa, kotipaikka Paris (Ranska) (asianajajat: M. de Thoré ja S. Rodrigues), jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-174/00, Biret International vastaan neuvosto, 11.1.2002 antaman tuomion (Kok. 2002, s. II-17) kumoamista, ja jossa vastapuolina ja muina asianosaisina ovat Euroopan unionin neuvosto, (asiamiehinään: J. Carbery ja F. P. Ruggeri Laderchi), joita tukevat Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, (asiamiehinään: P. M. Ormond), ja Euroopan yhteisöjen komissio, (asiamiehinään: T. Christoforou ja A. Bordes), yhteisöjen tuomioistuin (), toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet, M. Wathelet (esittelevä tuomari), R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 30.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Biret International SA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan kaksi kolmasosaa Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikuluista.
- 3) Neuvosto vastaa yhdestä kolmasosasta omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 4) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ja Euroopan yhteisöjen komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 109, 4.5.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

30 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-94/02 P: Établissements Biret et Cie SA vastaan Euroopan unionin neuvosto ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Direktiivit 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 96/22/EY – Tiettyjen hormonaalista vaikutusta omaavien aineiden käytön kieltäminen – Sellaisen lihan tuontia kolmansista maista koskeva kielto, joka on peräisin kotieläimistä, joille on annettu tällaisia aineita – Vahingonkorvauskanne – WTO:n perustamissopimuksen ja sen liitteinä olevien sopimusten välitön oikeusvaikutus – Sopimus terveys- ja kasvinsuojelutoimista – WTO:n riitojenratkaisuelimen suositukset ja päätökset)

(2003/C 275/33)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-94/02 P, Établissements Biret et Cie SA, kotipaikka Paris (Ranska), (asianajaja: S. Rodrigues), jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-210/00, Biret et Cie SA vastaan neuvosto, 11.1.2002 antaman tuomion (Kok. 2002, s. II-47) kumoamista, ja jossa vastapuolina ja muina asianosaisina ovat Euroopan unionin neuvosto, (asiamiehinään: J. Carbery ja F. P. Ruggeri Laderchi), jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, (asiamiehinään: P. M. Ormond), ja Euroopan yhteisöjen komissio, (asiamiehinään: T. Christoforou ja A. Bordes) yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet, M. Wathelet (esittelevä tuomari), R. Schintgen, C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 30.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Établissements Biret et Cie SA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan kaksi kolmasosaa Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikuluista.
- 3) Neuvosto vastaa yhdestä kolmasosasta omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 4) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ja Euroopan yhteisöjen komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 109, 4.5.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

30 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-140/02 (House of Lordsin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Regina, hakijana S. P. Anastasiou (Pissouri) Ltd ym., vastaan Minister of Agriculture, Fisheries and Food ⁽¹⁾

(Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Kasvinsuojelu – Direktiivi 77/93/ETY – Sellaisten kasvien tuominen yhteisöön, jotka ovat peräisin kolmansista maista ja joihin sovelletaan erityisvaatimuksia – Erityisvaatimukset, joita ei voida täyttää muualla kuin alkuperäpaikassa – Riittävän alkuperämerkinnän tekeminen kasvien pakkaukseen – Virallinen lausunto siitä, että kasvit ovat peräisin alueelta, jonka tiedetään olevan vailla kyseistä haitallista organismia)

(2003/C 275/34)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-140/02, jonka House of Lords (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Regina, hakijana S. P. Anastasiou (Pissouri) Ltd ym., ja Minister of Agriculture, Fisheries and Food, Cypfruvex (UK) Ltd:n ja Cypfruvex Fruit and Vegetable (Cypfruvex) Enterprises Ltd:n osallistuessa asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun kasvien tai kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen ja siellä leviämisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä 21 päivänä joulukuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 77/93/ETY (EYVL 1977, L 26, s. 20), sellaisena kuin se on muutettuna muun muassa 19.12.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/683/ETY (EYVL L 376, s. 29) ja 1.12.1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/103/ETY (EYVL L 363, s. 1), jota on tämän jälkeen muutettu muun muassa 8.1.1998 annetulla komission direktiivillä 98/2/EY (EYVL L 15, s. 34, oikaisu L 127, s. 35), tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), M. Wathelet, R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 30.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Kasvien tai kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen ja siellä leviämisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä 21 päivänä joulukuuta 1976 annettua neuvoston direktiiviä 77/93/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/683/ETY ja 1.12.1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/103/ETY, on tulkittava niin, että se tämän direktiivin liitteessä IV olevan A osan 1 jakson 16.1 kohdassa

säädetty erityisvaatimus, jonka mukaan kasvien pakkauksessa on oltava riittävä alkuperämerkintä, voidaan täyttää ainoastaan kyseisten kasvien alkuperämaassa. Ne muutokset, jotka 8.1.1998 annetulla komission direktiivillä 98/2/EY on tehty direktiivin 77/93/ETY kyseisen jakson 16.2 ja 16.3 kohtaan, eivät aseta kyseenalaiseksi tätä tulkintaa. Kasvien terveystodistus, joka vaaditaan näiden kasvien tuomiseksi yhteisöön, on näin ollen annettava näiden kasvien alkuperämaassa niin, että tämän maan viranomaiset antavat sen tai että se annetaan näiden viranomaisten valvonmassa.

⁽¹⁾ EYVL C 144, 15.6.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

2 päivänä lokakuuta 2003

asiassa C-148/02 (Conseil d'Étatin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Carlos Garcia Avello vastaan Belgian valtio ⁽¹⁾

(Euroopan unionin kansalaisuus – Sukunimen siirtyminen – Jäsenvaltioiden kansalaisten lapset – Kaksoiskansalaisuus)

(2003/C 275/35)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-148/02, jonka Conseil d'État (Belgia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Carlos Garcia Avello ja Belgian valtio ennakkoratkaisun EY 17 ja EY 18 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat M. Wathelet, R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann ja V. Skouris, F. Macken ja N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari) ja A. Rosas, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 2.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

EY 12 ja EY 17 artiklaa on tulkittava niin, että niiden vastaista on, että pääasiassa esillä olevan kaltaisessa tilanteessa jäsenvaltion hallintoviranomainen hylkää tässä valtiossa asuvien alaikäisten lasten, joilla on sekä kyseisen valtion että jonkin toisen jäsenvaltion kansalaisuus, sukunimen muuttamista koskevan hakemuksen, kun hakemuksen tarkoituksena on, että lapset saavat sukunimen, joka heillä on kyseisen toisen jäsenvaltion lainsäädännön ja perinteen nojalla.

⁽¹⁾ EYVL C 144, 15.6.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

25 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-170/02 P: Schlüsselverlag J.S. Moser GmbH ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Laiminlyöntikanne – Kilpailu – Kantelu – Yrityskeskittymien valvonta – EY 232 artiklassa tarkoitettu kannan määrittely – Tutkimatta jättäminen)

(2003/C 275/36)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-170/02 P, Schlüsselverlag J.S. Moser GmbH, kotipaikka Innsbruck (Itävalta), J. Wimmer Medien GmbH & Co. KG, kotipaikka Linz (Itävalta), Styria Medien AG, kotipaikka Graz (Itävalta), Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft mbH, kotipaikka Bregenz (Itävalta), Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei GmbH, kotipaikka Schwarzach (Itävalta), "Die Presse" Verlags-Gesellschaft mbH, kotipaikka Wien (Itävalta) ja "Salzburger Nachrichten" Verlags-Gesellschaft mbH & Co. KG, kotipaikka Salzburg (Itävalta), edustajanaan Rechtsanwalt M. Krüger, jossa valittajat vaativat muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-3/02, Schlüsselverlag J.S. Moser ym. vastaan komissio, 11.3.2002 antaman määräyksen (Kok. 2002, s. II-1473) kumoamista, vastapuolena: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: K. Wiedner), yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann, F. Macken, N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 25.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Schlüsselverlag J.S. Moser GmbH, J. Wimmer Medien GmbH & Co. KG, Styria Medien AG, Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft mbH, Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei GmbH, "Die Presse" Verlags-Gesellschaft mbH ja "Salzburger Nachrichten" Verlags-Gesellschaft mbH & Co. KG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 156, 29.6.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

11 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-323/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Hydrowatt SARL ⁽¹⁾

(Välityslauseke – Sopimuksen täyttämättä jättäminen – Irtisanominen – Ennakkomaksujen palauttaminen – Korot)

(2003/C 275/37)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-323/02, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: H. Støvlbaek avustajanaan E. Cabau) vastaan Hydrowatt SARL, kotipaikka Lyon (Ranska), jossa komissio vaatii EY 238 artiklan nojalla, että sille palautetaan ennakkomaksu, jonka kantaja suoritti vastaajalle sopimuksen nro HY 134/87 FR puitteissa, joka koskee sellaisen hankkeen toteuttamista, jolle on myönnetty tukea energia-alan esittelyhankkeiden ja teollisten koehankkeiden edistämiseksi taloudellisen tuen avulla 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3640/85 (EYVL L 350, s. 29) nojalla, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit P. Jann (esittelevä tuomari) ja A. Rosas, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 11.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Hydrowatt velvoitetaan maksamaan Euroopan yhteisöjen komissiolle 25 109 euron suuruinen summa, johon lisätään 23 422,91 euron suuruiset sopimusperusteiset korot.
- 2) Hydrowatt SARL velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 289, 23.11.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

2 päivänä lokakuuta 2002

asiassa C-348/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta ⁽¹⁾*(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 1999/13/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)*

(2003/C 275/38)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-348/02, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään: G. Valero Jordana ja R. Amorosi) vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään: U. Leanza, avustajanaan M. Fiorilli), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta 11 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/13/EY (EYVL L 85, s. 1; oikaisu L 188, s. 54) 15 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit P. Jann ja A. Rosas (esittelevä tuomari), julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 2.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Italian tasavalta ei ole noudattanut orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta 11 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/13/EY 15 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 289, 23.11.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

2 päivänä lokakuuta 2003

asiassa C-89/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta ⁽¹⁾*(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 93/15/ETY täytäntöönpanon laiminlyönti)*

(2003/C 275/39)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-89/03, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään: L. Ström ja B. Stromsky) vastaan Luxemburgin suurherttuakunta (asiamiehinnään: S. Schreiner), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut siviilikäyttöön tarkoitettujen räjähdystarvikkeiden markkinoille saattamista ja valvontaa koskevien säännösten yhdenmukaistamisesta 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/15/ETY (EYVL L 121, s. 20) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit P. Jann ja A. Rosas (esittelevä tuomari), julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 2.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut siviilikäyttöön tarkoitettujen räjähdystarvikkeiden markkinoille saattamista ja valvontaa koskevien säännösten yhdenmukaistamisesta 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/15/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Luxemburgin suurherttuakunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 101, 26.4.2003.

J.M. Le Penin 15.5.2003 (telekopio 10.5.2003) tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-353/00, J.M. Le Pen vastaan Euroopan parlamentti, väliintulijana vastaajan puolella Ranskan tasavalta, 10.4.2003 antamasta tuomiosta

(Asia C-208/03 P)

(2003/C 275/40)

J.M. Le Pen on valittanut 15.5.2003 (telekopio 10.5.2003) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-353/00, J.M. Le Pen vastaan Euroopan parlamentti, väliintulijana vastaajan puolella Ranskan tasavalta, 10.4.2003 antamasta tuomiosta. Valittajan edustaja on asianajaja F. Wagner.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että J.M. Le Penin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 10.4.2003 antamasta tuomiosta tekemä valitus otetaan tutkittavaksi
- toteaa, että kanne, jonka J.M. Le Pen nosti päätöksestä, joka tehtiin Euroopan parlamentin puhemiehen 23.10.2000 antaman ilmoituksen muodossa, otetaan tutkittavaksi; kyseessä olevan ilmoituksen sanamuoto on seuraava: ”siten vuoden 1976 säädöksen 12 artiklan 2 kohdan mukaan Euroopan parlamentti merkitsee tiedoksi Ranskan hallituksen tiedoksiannon [kantajan] edustajantoimen menettamisestä”.
- kumoaa tämän vuoksi valituksen kohteena olevan tuomion kokonaan tai osittain
- ratkaisee asian siten, että se kumoaa valituksen kohteena olevan tuomion tai siten, että se palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 54 artiklan nojalla
- kumoaa riidanalaisena olleen toimen
- myöntää J.M. Le Penille 50 000 Ranskan frangia (eli 7 622,45 euroa) korvauksena kuluista, joita ei yleensä voida lukea oikeudenkäyntikuluihin
- velvoittaa Euroopan parlamentin korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus perustuu siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut yhteisön oikeutta kun on kyse riidanalaisena ollutta toimea koskevan kanteen tutkittavaksi ottamisesta.

Vaikka toimen on pääsääntöisesti tehnyt parlamentin puhemies, se on muodollisesti tiedonanto, jonka mukaan Euroopan parlamentti merkitsee tiedoksi Ranskan hallituksen tiedoksiannon, jossa todetaan kantajan menettäneen edustajantoimensa.

Kyseessä on toimi, jota voidaan luonnehtia seuraavilla kolmella tavalla:

- sillä saadaan aikaan oikeusvaikutuksia: kyseessä on Euroopan parlamentin toimi, jolla muutetaan Le Penin oikeusasemaa, koska hänen edustajantoimensa menettämistä päätetään siinä tai se todetaan siinä menetetyksi
- se on luonteeltaan lopullinen, koska kyseessä on toimi, jota ei voida pitää valmistelevana toimena
- sillä on oikeusvaikutuksia parlamentin puhtaasti sisäisen piirin ulkopuolella, koska sillä on vaikutuksia Le Penin oikeudelliseen tilanteeseen ja hänen kansalaisoikeuksiinsa ja poliittisiin oikeuksiinsa. Euroopan parlamentin puhemiehen kyseinen päätös koskee valittajan oikeusasemaa, koska siinä evätään häneltä hänen edustajantoimensa, mikä näin ollen vaikuttaa äänestäjien edustukseen ja vääristää jälkikäteen vaalien tuloksia.

Kyseessä on siis kannekelppoinen toimi ja toimen luonteen vuoksi kanne ilmenee mahdollisena.

Arvioidessaan oikeussääntöjä ja tosiseikkoja virheellisesti, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tehnyt erotusta kanteen tutkittavaksi ottamista koskevan kysymyksen (toimen laatu) ja aineellisen kysymyksen (toimen laatijan toimivalta) välillä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on taannehtivalla päättelyllä, jolla oikeussubjektilta evätään oikeus tuomioistuimen päätökseen, johon hänellä on oikeus, ja katsoen, että toimi on mitätön, koska sen tekijällä ei ollut toimivaltaa sen tekemiseen, päätelty, että toimea ei ollut olemassakaan ja että kannetta ei siis voitu ottaa tutkittavaksi.

Koska valitus on otettava tutkittavaksi, Euroopan parlamentin puhemiehen 23.10.2000 tekemän päätöksen kumoamista koskeva vaatimus perustuu samoille oikeudellisille perusteille ja pääasiallisille perusteluille, jotka esitettiin 21.11.2000 nostetun kanteen⁽¹⁾ tueksi.

⁽¹⁾ Asia T-353/00, Jean-Marie Le Pen v. Euroopan parlamentti, EYVL C 28, 27.14.01, s. 27.

Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen 4.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Orthica B.V. vastaan Saksan Liittotasavalta, jota edusti tuolloin toimivaltainen Bundesministerium für Verbraucherschutz, Ernährung und Landwirtschaft, asianosaisena: Vertreter des öffentlichen Interesses, Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

(Asia C-299/03)

(2003/C 275/41)

Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen, on pyytänyt 4.7.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 11.7.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Orthica B.V. vastaan Saksan Liittotasavalta, jota edusti tuolloin toimivaltainen Bundesministerium für Verbraucherschutz, Ernährung und Landwirtschaft, asianosaisena: Vertreter des öffentlichen Interesses, Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, seuraaviin kysymyksiin:

A. 1. Onko riidanalainen tuote

”C 1000 (1 000 mg Vitamin C mit Bioflavonoidenkomplex)”

elintarvike (jos se on ravintolisän muodossa) vai lääke? Velvoittaako päätös kaikkia jäsenvaltioita?

2. Jos yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että kyseinen tuote on lääke, mutta sen luokitusta ei muuteta jäsenvaltioissa, joissa se on tähän mennessä luokiteltu elintarvikkeeksi, pitää ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ongelmallisena seikkoja, jotka ovat B VI ja B III kohdassa esitettyjen kysymysten taustalla; tässä yhteydessä viitataan kyseisiin kysymyksiin ja niitä koskeviin selityksiin ja pyydetään vastausta kysymyksiin.

B. Jos A kohdassa esitetyt (luokitusta koskevat) kysymykset on käsiteltävä kansallisissa tuomioistuimissa eikä yhteisöjen tuomioistuimessa, kuten tähän mennessä, pyydetään joka tapauksessa Vastausta myös seuraaviin kysymyksiin:

- I. a) Luokitellaanko kiistanalainen tuote elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menette-

lyistä 28.1.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 (EYVL L 31, s. 1) (jäljempänä elintarvikeasetus) 2 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti tarkasteltuna yhdessä 3 kohdan d alakohdan kanssa vai ravintolisää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10.6.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/46/EY (EYVL L 183, s. 51) (jäljempänä ravintolisädirektiivi) mukaisesti sen täytäntöönpanolle asetetun määräajan päätyttyä 31.7.2003; jos direktiiviä sovelletaan, niin miltä osin?

- b) Jos elintarvikeasetuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohtaa ja 3 kohdan d alakohtaa sovelletaan, pyydetään vastausta seuraavaan kysymykseen: Pitääkö paikkansa, että tuotteen ensisijaisella (objektiivisella) tarkoituksella ei ole enää merkitystä luokituksen kannalta, vaan että sekä elintarvikkeen että lääkkeen tunnusmerkistön täyttävä tuote on oikeudellisesti aina – vain – lääke? Kuinka suuri merkitys luokituksessa on tuotteen tuoteryhmällä ja toisaalta yksittäisellä tuotteella?

- II. a) Kuinka esimerkiksi elintarvikeasetuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 3 kohdan d alakohdan mukaisen tuotteiden luokituksen kannalta olennainen käsite farmakologinen vaikutus määritellään yhteisön oikeuden perusteella? Onko määritelmän mukaan asetettava kriteeriksi erityisesti terveydelliset riskit?

- b) Sen jälkeen kun ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY 1 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa (niin sanottuja toiminnallisia lääkkeitä koskien) otettiin käyttöön ”elintoimintojen” käsite [alkup. s. 4], esiin tulee kysymys tämän käsitteen merkityksestä ja siitä, mikä on sen suhde ”farmakologisen vaikutuksen” käsitteeseen?

- III. Koskeeko yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 227/82, van Bennekom, 30.11.1983 antamassa tuomiossa (Kok. 1983, s. 3883, 39 kohta) vitamiinivalmisteiden yleisen arvioinnin yhteydessä esittämä näkemys, jonka mukaan valmistusmaassa elintarvikkeen myyntiluvan saaneen tuotteen tuonti on sallittava myöntämällä myyntilupa, vaikka tuote luokitellaan tuontimaassa lääkkeeksi, mutta myyntilupa täyttää terveydensuojelun vaatimukset, myös tässä yhteydessä kysymyksessä olevia probioottisia tuotteita ja pysyykö yhteisöjen tuomioistuin kannassaan myöhemmän yhteisön oikeuden valossa?

- IV. a) Jos II tai III kysymyksessä mainitun käsitteen terveydellinen riski yhteydessä tai muun asiaa koskevan yhteisön oikeuden, kuten esimerkiksi EY 28 ja EY 30 artiklan, yhteydessä kyseisellä käsitteellä on merkitystä, onko suurimpia turvallisia raja-arvoja (upper safe level) noudatettava vai onko niistä poikettava esimerkiksi sen vuoksi, että kyseisiä aineita saa joka tapauksessa jo ravinnosta ja/tai että – varsinkin altistuttaessa aineille pidemmällä aikavälillä – voidaan ottaa huomioon erilaiset käyttäjäryhmät, jotka eivät ole aineille yhtä herkkiä? Millä tavoin määritellään ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 5 artiklassa tarkoitettu käsite ”väestön vertailuarvo”?
- b) Rikotaanko yhteisön oikeutta, jos kansallisessa oikeudessa annetaan alan viranomaisille suurimpien turvallisten raja-arvojen ja mahdollisten poikkeusten määrittämisessä tapauskohtainen harkintavalta, jota tuomioistuimet voivat valvoa vain rajoitetusti?
- V. a) Onko vähintään yhdessä toisessa jäsenvaltiossa elintarvikkeen myyntiluvan saaneen tuotteen vapaan liikkuvuuden kannalta elintarvikkeena (ravintolisänä) Saksassa merkitystä sillä, jos Saksan toimivaltainen viranomainen toteaa, että Saksassa ei ole ravitsemuksellista tarvetta kyseiselle tuotteelle?
- b) Jos vastaus on myöntävä, onko viranomaiselle kansallisen oikeuden mukaan mainitussa kysymyksessä kuuluva harkintavalta, jota tuomioistuimet voivat valvoa vain rajoitetusti, yhteisön oikeuden mukainen?
- VI. Jos yhteisöjen tuomioistuin vastaa myöntävästi III kohdan asiassa van Bennekom annettua tuomiota koskeviin kysymyksiin eikä esillä olevassa asiassa todeta ristiriitaisuuksia terveydensuojelun vaatimusten kanssa, kuinka myyntilupa on oikeuttava vaatimus voidaan panna täytäntöön? Voidaanko LMBG:n (Lebensmittel- und Bedarfsgegenstandegesetz, elintarvikkeita ja kulutustavaroita koskeva laki) 47a §:ssä tarkoitettu yleisesti sovellettava päätös evätä rikkomatta yhteisön oikeutta, koska Saksassa tuote luokitellaan lääkkeeksi kun taas valmistusmaassa sitä saa myydä elintarvikkeena? Onko yhteisön oikeuden ja erityisesti EY 28 ja EY 30 artiklan mukaista, että LMBG:n 47a §:ää ei sovelleta yhdenmukaisesti kyseisiin lääkkeisiin? Jos vastaus on kieltävä, voiko Saksan valtio yhteisön oikeutta rikkomatta vetäytyä saksalaisen tuomioistuimen asettamasta veloitteesta antaa LMBG:n 47a §:n mukainen (sitä yhdenmukaisesti sovellettaessa) yleisesti sovellettava päätös perusteella, jonka se itse tai elintarvikkeista mutta ei lääkkeistä vastaava viranomainen esittää ja jonka mukaan LMBG:n 47a §:n mukaista yleisesti sovellettavaa päätöstä ei voida antaa, koska tuote luokitellaan Saksassa lääkkeeksi
- a) eikä toimivaltaisella viranomaisella ole valtuuksia antaa LMBG:n 47a §:n mukaista yleisesti sovellettavaa päätöstä myös lääkkeille

b) eikä tuotetta ole hyväksytty myyntiin lääkkeenä?

- VII. Jos yhteisöjen tuomioistuin ei itse vastaa A kohdan kysymyksiin, voiko kansallinen tuomioistuin esittää Euroopan elintarvikeviranomaiselle tuotteiden luokitusta koskevia tai tieteellisiä tai metodologisia kysymyksiä ja missä määrin viranomaisen mahdollisesti antamat tiedot velvoittavat kansallista tuomioistuinta?

Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen 3.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Orthica B.V. vastaan Saksan Liittotasavalta, jota edusti tuolloin toimivaltainen Bundesministerium für Verbraucherschutz, Ernährung und Landwirtschaft, asianosaisena: Vertreter des öffentlichen Interesses, Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

(Asia C-316/03)

(2003/C 275/42)

Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen, on pyytänyt 3.7.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 24.7.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Orthica B.V. vastaan Saksan Liittotasavalta, jota edusti tuolloin toimivaltainen Bundesministerium für Verbraucherschutz, Ernährung und Landwirtschaft, asianosaisena: Vertreter des öffentlichen Interesses, Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, seuraaviin kysymyksiin:

- A. 1. Onko riidanalainen tuote

”OPC 85”

elintarvike (jos se on ravintolisän muodossa) vai lääke? Velvoittaako päätös kaikkia jäsenvaltioita?

2. Jos yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että kyseinen tuote on lääke, mutta sen luokitusta ei muuteta jäsenvaltioissa, joissa se on tähän mennessä luokiteltu elintarvikkeeksi, pitää ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ongelmallisena seikkoja, jotka ovat B VI ja B III kohdassa esitettyjen kysymysten taustalla; tässä yhteydessä viitataan kyseisiin kysymyksiin ja niitä koskeviin selityksiin ja pyydetään vastausta kysymyksiin.

- B. Jos A kohdassa esitetyt (luokitusta koskevat) kysymykset on käsiteltävä kansallisissa tuomioistuimissa eikä yhteisöjen tuomioistuimissa, kuten tähän mennessä, pyydetään joka tapauksessa Vastausta myös seuraaviin kysymyksiin:
- I. a) Luokitellaanko kiistanalainen tuote elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28.1.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 (EYVL L 31, s. 1) (jäljempänä elintarvikeasetus) 2 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti tarkasteltuna yhdessä 3 kohdan d alakohdan kanssa vai ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10.6.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/46/EY (EYVL L 183, s. 51) (jäljempänä ravintolisädirektiivi) mukaisesti sen täytäntöönpanolle asetetun määräajan päätyttyä 31.7.2003; jos direktiiviä sovelletaan, niiltä osin?
- b) Jos elintarvikeasetuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohtaa ja 3 kohdan d alakohdtaa sovelletaan, pyydetään vastausta seuraavaan kysymykseen: Pitääkö paikkansa, että tuotteen ensisijaisella (objektii-visella) tarkoituksella ei ole enää merkitystä luokituksen kannalta, vaan että sekä elintarvikkeen että lääkkeen tunnusmerkistön täyttävä tuote on oikeudellisesti aina – vain – lääke? Kuinka suuri merkitys luokituksessa on tuotteen tuoteryhmällä ja toisaalta yksittäisellä tuotteella?
- II. a) Kuinka esimerkiksi elintarvikeasetuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 3 kohdan d alakohdan mukaisen tuotteiden luokituksen kannalta olennainen käsite farmakologinen vaikutus määritellään yhteisön oikeuden perusteella? Onko määritelmän mukaan asetettava kriteeriksi erityisesti terveydelliset riskit?
- b) Sen jälkeen kun ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY 1 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa (niin sanottuja toiminnallisia lääkkeitä koskien) otettiin käyttöön "elintoimintojen" käsite [alkup. s. 4], esiin tulee kysymys tämän käsitteen merkityksestä ja siitä, mikä on sen suhde "farmakologisen vaikutuksen" käsitteeseen?
- III. Koskeeko yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 227/82, van Bennekom, 30.11.1983 antamassa tuomiossa (Kok. 1983, s. 3883, 39 kohta) vitamiinivalmisteiden yleisen arvioinnin yhteydessä esittämä näkemys, jonka mukaan valmistusmaassa elintarvikkeen myyntiluvan saaneen tuotteen tuonti on sallittava myöntämällä myyntilupa, vaikka tuote luokitellaan tuontimaassa lääkkeeksi, mutta myyntilupa täyttää terveydensuojelun vaatimukset, myös tässä yhteydessä kysymyksessä olevia probioottisia tuotteita ja pysykö yhteisöjen tuomioistuin kannassaan myöhemmän yhteisön oikeuden valossa?
- IV. a) Jos II tai III kysymyksessä mainitun käsitteen terveydellinen riski yhteydessä tai muun asiaa koskevan yhteisön oikeuden, kuten esimerkiksi EY 28 ja EY 30 artiklan, yhteydessä kyseisellä käsitteellä on merkitystä, onko suurimpia turvallisia raja-arvoja (upper safe level) noudatettava vai onko niistä poikettava esimerkiksi sen vuoksi, että kyseisiä aineita saa joka tapauksessa jo ravinnosta ja/tai että – varsinkin altistuttaessa aineille pidemmällä aikavälillä – voidaan ottaa huomioon erilaiset käyttäjäryhmät, jotka eivät ole aineille yhtä herkkiä? Millä tavoin määritellään ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 5 artiklassa tarkoitettu käsite "väestön vertailuarvo"?
- b) Rikotaanko yhteisön oikeutta, jos kansallisessa oikeudessa annetaan alan viranomaisille suurimpien turvallisten raja-arvojen ja mahdollisten poikkeusten määrittämisessä tapauskohtainen harkintavalta, jota tuomioistuimet voivat valvoa vain rajoitetusti?
- V. a) Onko vähintään yhdessä toisessa jäsenvaltiossa elintarvikkeen myyntiluvan saaneen tuotteen vapaan liikkuvuuden kannalta elintarvikkeena (ravintolisänä) Saksassa merkitystä sillä, jos Saksan toimivaltainen viranomainen toteaa, että Saksassa ei ole ravitsemuksellista tarvetta kyseiselle tuotteelle?
- b) Jos vastaus on myöntävä, onko viranomaiselle kansallisen oikeuden mukaan mainitussa kysymyksessä kuuluva harkintavalta, jota tuomioistuimet voivat valvoa vain rajoitetusti, yhteisön oikeuden mukainen?
- VI. Jos yhteisöjen tuomioistuin vastaa myöntävästi III kohdan asiassa van Bennekom annettua tuomiota koskeviin kysymyksiin eikä esillä olevassa asiassa todeta ristiriitaisuuksia terveydensuojelun vaatimusten kanssa, kuinka myyntilupaan oikeuttava vaatimus voidaan panna täytäntöön? Voidaanko LMBG:n (Lebensmittel- und Bedarfsgegenständegesetz, elintarvikkeita ja kulutustavaroita koskeva laki) 47a §:ssä tarkoitettu yleisesti sovellettava päätös evätä rikkomatta yhteisön oikeutta, koska Saksassa tuote luokitellaan lääkkeeksi kun taas valmistusmaassa sitä saa myydä elintarvikkeena? Onko yhteisön oikeuden ja erityisesti EY 28 ja EY 30 artiklan mukaista, että

LMBG:n 47a §:ää ei sovelleta yhdenmukaisesti kyseisiin lääkkeisiin? Jos vastaus on kieltävä, voiko Saksan valtio yhteisön oikeutta rikkomatta vetäytyä saksalaisen tuomioistuimen asettamasta veloitteesta antaa LMBG:n 47a §:n mukainen (sitä yhdenmukaisesti sovellettaessa) yleisesti sovellettava päätös perusteella, jonka se itse tai elintarvikkeista mutta ei lääkkeistä vastaava viranomaisella esittää ja jonka mukaan LMBG:n 47a §:n mukaista yleisesti sovellettavaa päätöstä ei voida antaa, koska tuote luokitellaan Saksassa lääkkeeksi

- a) eikä toimivaltaisella viranomaisella ole valtuuksia antaa LMBG:n 47a §:n mukaista yleisesti sovellettavaa päätöstä myös lääkkeille
- b) eikä tuotetta ole hyväksytty myyntiin lääkkeenä?

VII. Jos yhteisöjen tuomioistuin ei itse vastaa A kohdan kysymyksiin, voiko kansallinen tuomioistuin esittää Euroopan elintarvikeviranomaiselle tuotteiden luokitusta koskevia tai tieteellisiä tai metodologisia kysymyksiä ja missä määrin viranomaisen mahdollisesti antamat tiedot velvoittavat kansallista tuomioistuinta?

Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen 7.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Orthica B.V. vastaan Saksan Liittotasavalta, jota edusti tuolloin toimivaltainen Bundesministerium für Verbraucherschutz, Ernährung und Landwirtschaft, asianosaisena: Vertreter des öffentlichen Interesses, Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

(Asia C-317/03)

(2003/C 275/43)

Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen, on pyytänyt 7.7.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 24.7.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Orthica B.V. vastaan Saksan Liittotasavalta, jota edusti tuolloin toimivaltainen Bundesministerium für Verbraucherschutz, Ernährung und Landwirtschaft, asianosaisena: Vertreter des öffentlichen Interesses, Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, seuraaviin kysymyksiin:

A. 1. Onko riidanalainen tuote

”Acid Free C-1000”

elintarvike (jos se on ravintolisän muodossa) vai lääke? Velvoittaako päätös kaikkia jäsenvaltioita?

2. Jos yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että kyseinen tuote on lääke, mutta sen luokitusta ei muuteta jäsenvaltioissa, joissa se on tähän mennessä luokiteltu elintarvikkeeksi, pitää ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ongelmallisena seikkoja, jotka ovat B VI ja B III kohdassa esitettyjen kysymysten taustalla; tässä yhteydessä viitataan kyseisiin kysymyksiin ja niitä koskeviin selityksiin ja pyydetään vastausta kysymyksiin.

B. Jos A kohdassa esitetyt (luokitusta koskevat) kysymykset on käsiteltävä kansallisissa tuomioistuimissa eikä yhteisöjen tuomioistuimessa, kuten tähän mennessä, pyydetään joka tapauksessa Vastausta myös seuraaviin kysymyksiin:

I. a) Luokitellaanko kiistanalainen tuote elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarvikevirallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28.1.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 (EYVL L 31, s. 1) (jäljempänä elintarvikeasetus) 2 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti tarkasteltuna yhdessä 3 kohdan d alakohdan kanssa vai ravintolisä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10.6.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/46/EY (EYVL L 183, s. 51) (jäljempänä ravintolisädirektiivi) mukaisesti sen täytäntöönpanolle asetetun määräajan päätyttyä 31.7.2003; jos direktiiviä sovelletaan, niin miltä osin?

b) Jos elintarvikeasetuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohtaa ja 3 kohdan d alakohtaa sovelletaan, pyydetään vastausta seuraavaan kysymykseen: Pitääkö paikkansa, että tuotteen ensisijaisella (objekttiivisellä) tarkoituksella ei ole enää merkitystä luokituksen kannalta, vaan että sekä elintarvikkeen että lääkkeen tunnusmerkistön täyttävä tuote on oikeudellisesti aina – vain – lääke? Kuinka suuri merkitys luokituksessa on tuotteen tuoteryhmällä ja toisaalta yksittäisellä tuotteella?

II. a) Kuinka esimerkiksi elintarvikeasetuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 3 kohdan d alakohdan mukaisen tuotteiden luokituksen kannalta olennainen käsite farmakologinen vaikutus määritellään yhteisön oikeuden perusteella? Onko määritelmän mukaan asetettava kriteeriksi erityisesti terveydelliset riskit?

b) Sen jälkeen kun ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY 1 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa (niin sanottuja toiminnallisia lääkkeitä koskien) otettiin käyttöön ”elintoimintojen” käsite [alkup. s. 4], esiin

tulee kysymys tämän käsitteen merkityksestä ja siitä, mikä on sen suhde "farmakologisen vaikutuksen" käsitteeseen?

- III. Koskeeko yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 227/82, van Bennekom, 30.11.1983 antamassa tuomiossa (Kok. 1983, s. 3883, 39 kohta) vitamiinivalmisteiden yleisen arvioinnin yhteydessä esittämä näkemys, jonka mukaan valmistusmaassa elintarvikkeen myyntiluvan saaneen tuotteen tuonti on sallittava myöntämällä myyntilupa, vaikka tuote luokitellaan tuontimaassa lääkkeeksi, mutta myyntilupa täyttää terveydensuojelun vaatimukset, myös tässä yhteydessä kysymyksessä olevia probioottisia tuotteita ja pysyykö yhteisöjen tuomioistuin kannassaan myöhemmän yhteisön oikeuden valossa?
- IV. a) Jos II tai III kysymyksessä mainitun käsitteen terveydellinen riski yhteydessä tai muun asiaa koskevan yhteisön oikeuden, kuten esimerkiksi EY 28 ja EY 30 artiklan, yhteydessä kyseisellä käsitteellä on merkitystä, onko suurimpia turvallisia raja-arvoja (upper safe level) noudatettava vai onko niistä poikettava esimerkiksi sen vuoksi, että kyseisiä aineita saa joka tapauksessa jo ravinnosta ja/tai että – varsinkin altistuttaessa aineille pidemmällä aikavälillä – voidaan ottaa huomioon erilaiset käyttäjäryhmät, jotka eivät ole aineille yhtä herkkiä? Millä tavoin määritellään ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 5 artiklassa tarkoitettu käsite "väestön vertailuarvo"?
- b) Rikotaanko yhteisön oikeutta, jos kansallisessa oikeudessa annetaan alan viranomaisille suurimpien turvallisten raja-arvojen ja mahdollisten poikkeusten määräyksessä tapauskohtainen harkintavalta, jota tuomioistuimet voivat valvoa vain rajoitetusti?
- V. a) Onko vähintään yhdessä toisessa jäsenvaltiossa elintarvikkeen myyntiluvan saaneen tuotteen vapaan liikkuvuuden kannalta elintarvikkeena (ravintolisänä) Saksassa merkitystä sillä, jos Saksan toimivaltainen viranomainen toteaa, että Saksassa ei ole ravitsemuksellista tarvetta kyseiselle tuotteelle?
- b) Jos vastaus on myöntävä, onko viranomaiselle kansallisen oikeuden mukaan mainitussa kysymyksessä kuuluva harkintavalta, jota tuomioistuimet voivat valvoa vain rajoitetusti, yhteisön oikeuden mukainen?
- VI. Jos yhteisöjen tuomioistuin vastaa myöntävästi III kohdan asiassa van Bennekom annettua tuomiota koskeviin kysymyksiin eikä esillä olevassa asiassa todeta ristiriitaisuuksia terveydensuojelun vaatimusten kanssa, kuinka myyntilupaan oikeuttava vaatimus voidaan panna täytäntöön? Voidaanko LMBG:n (Lebensmittel- und Bedarfsgegenstandesgesetz, elintarvikkeita ja kulutustavaroita koskeva laki) 47a §:ssä tarkoitettu yleisesti sovellettava päätös evätä rikko-

matta yhteisön oikeutta, koska Saksassa tuote luokitellaan lääkkeeksi kun taas valmistusmaassa sitä saa myydä elintarvikkeena? Onko yhteisön oikeuden ja erityisesti EY 28 ja EY 30 artiklan mukaista, että LMBG:n 47a §:ää ei sovelleta yhdenmukaisesti kyseisiin lääkkeisiin? Jos vastaus on kieltävä, voiko Saksan valtio yhteisön oikeutta rikkomatta vetäytyä saksalaisen tuomioistuimen asettamasta velvoitteesta antaa LMBG:n 47a §:n mukainen (sitä yhdenmukaisesti sovellettaessa) yleisesti sovellettava päätös perusteella, jonka se itse tai elintarvikkeista mutta ei lääkkeistä vastaava viranomainen esittää ja jonka mukaan LMBG:n 47a §:in mukaista yleisesti sovellettavaa päätöstä ei voida antaa, koska tuote luokitellaan Saksassa lääkkeeksi

- a) eikä toimivaltaisella viranomaisella ole valtuuksia antaa LMBG:n 47a §:in mukaista yleisesti sovellettavaa päätöstä myös lääkkeille
- b) eikä tuotetta ole hyväksytty myyntiin lääkkeenä?

- VII. Jos yhteisöjen tuomioistuin ei itse vastaa A kohdan kysymyksiin, voiko kansallinen tuomioistuin esittää Euroopan elintarvikeviranomaiselle tuotteiden luokitusta koskevia tai tieteellisiä tai metodologisia kysymyksiä ja missä määrin viranomaisen mahdollisesti antamat tiedot velvoittavat kansallista tuomioistuinta?

Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen 8.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Orthica B.V. vastaan Saksan Liittotasavalta, jota edusti tuolloin toimivaltainen Bundesministerium für Verbraucherschutz, Ernährung und Landwirtschaft, asianosaisena: Vertreter des öffentlichen Interesses, Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

(Asia C-318/03)

(2003/C 275/44)

Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen, on pyytänyt 8.7.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 24.7.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Orthica B.V. vastaan Saksan Liittotasavalta, jota edusti tuolloin toimivaltainen Bundesministerium für Verbraucherschutz, Ernährung und Landwirtschaft, asianosaisena: Vertreter des öffentlichen Interesses, Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, seuraaviin kysymyksiin:

- A. 1. Onko riidanalainen tuote
- ”E-400 (natürliches Vitamin E)”
- elintarvike (jos se on ravintolisän muodossa) vai lääke? Velvoittaako päätös kaikkia jäsenvaltioita?
2. Jos yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että kyseinen tuote on lääke, mutta sen luokitusta ei muuteta jäsenvaltioissa, joissa se on tähän mennessä luokiteltu elintarvikkeeksi, pitää ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ongelmallisena seikkoja, jotka ovat B VI ja B III kohdassa esitettyjen kysymysten taustalla; tässä yhteydessä viitataan kyseisiin kysymyksiin ja niitä koskeviin selityksiin ja pyydetään vastausta kysymyksiin.
- B. Jos A kohdassa esitetyt (luokitusta koskevat) kysymykset on käsiteltävä kansallisissa tuomioistuimissa eikä yhteisöjen tuomioistuimessa, kuten tähän mennessä, pyydetään joka tapauksessa Vastausta myös seuraaviin kysymyksiin:
- I. a) Luokitellaanko kiistanalainen tuote elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28.1.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 (EYVL L 31, s. 1) (jäljempänä elintarvikeasetus) 2 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti tarkasteltuna yhdessä 3 kohdan d alakohdan kanssa vai ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10.6.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/46/EY (EYVL L 183, s. 51) (jäljempänä ravintolisädirektiivi) mukaisesti sen täytäntöönpanolle asetetun määräajan päätyttyä 31.7.2003; jos direktiiviä sovelletaan, niin miltä osin?
- b) Jos elintarvikeasetuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohtaa ja 3 kohdan d alakohdtaa sovelletaan, pyydetään vastausta seuraavaan kysymykseen: Pitääkö paikkansa, että tuotteen ensisijaisella (objektii-visella) tarkoituksella ei ole enää merkitystä luokituksen kannalta, vaan että sekä elintarvikkeen että lääkkeen tunnusmerkistön täyttävä tuote on oikeudellisesti aina – vain – lääke? Kuinka suuri merkitys luokituksessa on tuotteen tuoteryhmällä ja toisaalta yksittäisellä tuotteella?
- II. a) Kuinka esimerkiksi elintarvikeasetuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 3 kohdan d alakohdan mukaisen tuotteiden luokituksen kannalta olennainen käsite farmakologinen vaikutus määritellään yhteisön oikeuden perusteella? Onko määritelmän mukaan asetettava kriteeriksi erityisesti terveydelliset riskit?
- b) Sen jälkeen kun ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY 1 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa (niin sanottuja toiminnallisia lääkkeitä koskien) otettiin käyttöön ”elintoimintojen” käsite [alkup. s. 4], esiin tulee kysymys tämän käsitteen merkityksestä ja siitä, mikä on sen suhde ”farmakologisen vaikutuksen” käsitteeseen?
- III. Koskeeko yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 227/82, van Bennekom, 30.11.1983 antamassa tuomiossa (Kok. 1983, s. 3883, 39 kohta) vitamiinivalmisteiden yleisen arvioinnin yhteydessä esittämä näkemys, jonka mukaan valmistusmaassa elintarvikkeen myyntiluvan saaneen tuotteen tuonti on sallittava myöntämällä myyntilupa, vaikka tuote luokitellaan tuontimaassa lääkkeeksi, mutta myyntilupa täyttää terveydensuojelun vaatimukset, myös tässä yhteydessä kysymyksessä olevia probioottisia tuotteita ja pysyykö yhteisöjen tuomioistuin kannassaan myöhemmän yhteisön oikeuden valossa?
- IV. a) Jos II tai III kysymyksessä mainitun käsitteen terveydellinen riski yhteydessä tai muun asiaa koskevan yhteisön oikeuden, kuten esimerkiksi EY 28 ja EY 30 artiklan, yhteydessä kyseisellä käsitteellä on merkitystä, onko suurimpia turvallisia raja-arvoja (upper safe level) noudatettava vai onko niistä poikettava esimerkiksi sen vuoksi, että kyseisiä aineita saa joka tapauksessa jo ravinnosta ja/tai että – varsinkin altistuttaessa aineille pidemmällä aikavälillä – voidaan ottaa huomioon erilaiset käyttäjäryhmät, jotka eivät ole aineille yhtä herkkiä? Millä tavoin määritellään ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 5 artiklassa tarkoitettu käsite ”väestön vertailuarvo”?
- b) Rikotaanko yhteisön oikeutta, jos kansallisessa oikeudessa annetaan alan viranomaisille suurimpien turvallisten raja-arvojen ja mahdollisten poikkeusten määrittämisessä tapauskohtainen harkintavalta, jota tuomioistuimet voivat valvoa vain rajoitetusti?
- V. a) Onko vähintään yhdessä toisessa jäsenvaltiossa elintarvikkeen myyntiluvan saaneen tuotteen vapaan liikkuvuuden kannalta elintarvikkeena (ravintolisänä) Saksassa merkitystä sillä, jos Saksan toimivaltainen viranomainen toteaa, että Saksassa ei ole ravitsemuksellista tarvetta kyseiselle tuotteelle?
- b) Jos vastaus on myöntävä, onko viranomaiselle kansallisen oikeuden mukaan mainitussa kysymyksessä kuuluva harkintavalta, jota tuomioistuimet voivat valvoa vain rajoitetusti, yhteisön oikeuden mukainen?

- VI. Jos yhteisöjen tuomioistuin vastaa myöntävästi III kohdan asiassa van Bennekom annettua tuomiota koskeviin kysymyksiin eikä esillä olevassa asiassa todeta ristiriitaisuuksia terveydensuojelun vaatimusten kanssa, kuinka myyntilupa oikeuttava vaatimus voidaan panna täytäntöön? Voidaanko LMBG:n (Lebensmittel- und Bedarfsgegenstandegesetz, elintarvikkeita ja kulutustavaroita koskeva laki) 47a §:ssä tarkoitettu yleisesti sovellettava päätös evätä rikkomatta yhteisön oikeutta, koska Saksassa tuote luokitellaan lääkkeeksi kun taas valmistusmaassa sitä saa myydä elintarvikkeena? Onko yhteisön oikeuden ja erityisesti EY 28 ja EY 30 artiklan mukaista, että LMBG:n 47a §:ää ei sovelleta yhdenmukaisesti kyseisiin lääkkeisiin? Jos vastaus on kieltävä, voiko Saksan valtio yhteisön oikeutta rikkomatta vetäytyä saksalaisen tuomioistuimen asettamasta veloitteesta antaa LMBG:n 47a §:n mukainen (sitä yhdenmukaisesti sovellettaessa) yleisesti sovellettava päätös perusteella, jonka se itse tai elintarvikkeista mutta ei lääkkeistä vastaava viranomaisella esittää ja jonka mukaan LMBG:n 47a §:n mukaista yleisesti sovellettavaa päätöstä ei voida antaa, koska tuote luokitellaan Saksassa lääkkeeksi
- a) eikä toimivaltaisella viranomaisella ole valtuuksia antaa LMBG:n 47a §:n mukaista yleisesti sovellettavaa päätöstä myös lääkkeille
- b) eikä tuotetta ole hyväksytty myyntiin lääkkeenä?
- VII. Jos yhteisöjen tuomioistuin ei itse vastaa A kohdan kysymyksiin, voiko kansallinen tuomioistuin esittää Euroopan elintarvikeviranomaiselle tuotteiden luokitusta koskevia tai tieteellisiä tai metodologisia kysymyksiä ja missä määrin viranomaisen mahdollisesti antamat tiedot velvoittavat kansallista tuomioistuinta?

Euroopan yhteisöjen komission 2.9.2003 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-372/03)

(2003/C 275/45)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 2.9.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Euroopan yhteisöjen komission oikeudellisen yksikön virkamiehet Gerald Braun ja Wouter Wils, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja yhteisön ajokortista 29 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/439/ETY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, sekä
2. velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että Saksan lainsäädäntö ei ole direktiivin 91/439/ETY mukainen seuraavilta osin:

- A luokkaan kuuluvien raskaiden moottoripyörien suora ajolupa

Ajoluvista tieliikenteessä annetun lain (Fahrerlaubnisverordnung 1998, jäljempänä FeV) 6 §:n 2 momentin 2 kohdassa säädetään 25 vuoden alaikäraja A luokkaan kuuluvien raskaiden moottoripyörien suoralle ajoluvulle. Direktiivin 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan ensimmäisen luettelamakohdan viimeisessä virkkeessä kuitenkin säädetään suoran ajoluvan alaikärajaksi 21 vuotta.

- Oikeus kuljettaa DE luokkaan kuuluvia moottoriajoneuvoja C1E ja D luokkiin kelpoisuuden antavien ajokorttien nojalla

FeV:n 6 §:n 3 momentin 6 kohdan mukaan C1E ja D luokkiin kelpoisuuden antavat ajokortit oikeuttavat kuljettamaan DE luokkaan kuuluvia ajoneuvoja, kun taas direktiivin 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan DE luokkaan kuuluvien ajoneuvojen kuljettaminen sallitaan nimenomaisesti ainoastaan CE ja D luokkiin kelpoisuuden antavan ajokortin perusteella.

- Oikeus kuljettaa D luokkaan kuuluvia ajoneuvoja C1, C1E, C tai CE luokkiin kelpoisuuden antavien ajokorttien nojalla tietyissä tapauksissa

FeV:n 6 §:n 4 momentin mukaan henkilön kotimaassa myönnetty, C1, C1E, C tai CE luokkaan kelpoisuuden antava ajokortti oikeuttaa kuljettamaan D luokkaan kuuluvia ajoneuvoja (moottorikäyttöiset linja-autot) ilman matkustajia, jos ajo tapahtuu ainoastaan ajoneuvon teknisen kunnan tarkastamista tai ajoneuvon toiseen paikkaan siirtämistä varten. Direktiivissä ei sitä vastoin tehdä mitään eroa matkustajien kuljetuksen ja tyhjän linja-auton kuljettamisen välillä. Direktiivissä ei säädetä mahdollisuudesta kuljettaa D luokkaan kuuluvia ajoneuvoja ilman vastaavaa ajokorttia, mutta se on sallittua käytännön syistä teknisen kunnan tarkastamiseksi ajoneuvon tehtyjen korjausten jälkeen. Pidemmälle menevä oikeutus

kuljettaa D luokkaan kuuluvia ajoneuvoja C luokkaan kelpoisuuden antavan ajokortin nojalla on selvästi direktiivin 3 artiklan 1 kohdan viidennen luettelemakohdan sanamuodon vastainen.

– C1 ja C1E luokkien ajoluvan alaikäraja

FeV:n 10 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaan C1 ja C1E luokkien ajolupa voidaan myöntää 17 vuotta täyttäneelle henkilölle, jos on kyse ammattikuljettajakoulutuksessa olevasta henkilöstä. Tämä säännös on direktiivin 6 artiklan 1 kohdan b kohdan kolmannen luettelamakohdan vastainen, luettuna – siltä osin kuin on kyse yli 7,5 tonnia painavien, C1 ja C1E luokkiin kuuluvien ajoneuvojen ajoluvista – yhdessä asetuksen N:o 3820/85 5 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa.

– Muissa jäsenvaltioissa myönnettyjen ajokorttien rekisteröiminen

FeV:n 29 §:n 1 momentissa säädetty systemaattinen rekisteröintimenettely sekä FeV:n 75 §:n 11 kohtaan sisältyvä rangaistussäännös loukkaavat direktiivin 1 artiklan 2 kohdassa säädettyä vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta.

– Muissa jäsenvaltioissa myönnettyjen ajokorttien vaihtaminen

FeV:n 29 §:n 3 momentissa säädetty ajokorttien vaihto mahdollisen lyhyemmän kansallisen voimassaoloajan kirjaamiseksi on vastoin voimassaolevaa yhteisön oikeutta. Mitä tulee FeV:n 47 §:n 2 momentissa säädettyyn ajokortin vaihtamiseen silloin, kun rajoitusten tai ehtojen kirjaaminen ei ajokortin ominaisuuksien vuoksi ole mahdollista, vaihto on direktiivin 8 artiklan 2 kohdassa esitetyistä syistä (mukaan lukien lääketieteellisten rajoitusten kirjaaminen) tosin sallittua. Direktiivin 8 artiklan 2 kohta ei kuitenkaan kata muiden hallinnollisten merkintöjen (esimerkiksi väliaikaista ajokorttia koskevien säännösten soveltamista koskeva merkintä) kirjaamista, minkä vuoksi tällaisten kirjausten tekeminen tai vaihto ei ole yhteisön oikeuden mukaista.

(¹) EYVL L 237, s. 1.

**Saksan liittotasavallan 10.9.2003 (telekopio: 9.9.2003)
Euroopan parlamenttia ja Euroopan unionin neuvostoa
vastaan nostama kanne**

(Asia C-380/03)

(2003/C 275/46)

Saksan liittotasavalta on 10.9.2003 (telekopio: 9.9.2003) nostanut kanteen Euroopan parlamenttia ja Euroopan unionin

neuvostoa vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa. Kantajan asiamiehinä ovat Ministerialrat Wolf-Dieter Plessing, liittovaltion valtiovarainministeriön Regierungsdirektor Moritz Lumma ja asianajaja Joachim Sedemund, kotipaikka valtiovarainministeriö, Berliini (Saksa).

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1) kumoaa tupakkatuotteiden mainontaa ja sponsorointia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 26 toukokuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/33/EY (¹) 3 ja 4 artiklan

2) velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Liittohallitus väittää tässä kanteessa, että parlamentti ja neuvosto ovat direktiivin riidanalaisten säännösten antamisella ylittäneet sen toimivallan, joka yhteisön lainsäätäjälle on annettu asiassa C-376/98, Saksa vastaan parlamentti, 5.10.2000 annetulla yhteisöjen tuomioistuimen tuomiolla (Kok. 2000, s. I-8419) ja jättänyt huomiotta ne yhteisöjen tuomioistuimen määrittämät tosiasialliset edellytykset, jotka yhteisön toimivallalle on asetettu. Riidanalaisilla säännöksillä säännellään lähes yksinomaan tilanteita, joilla ei ole valtioiden rajat ylittäviä vaikutuksia. Näin ollen olemassa ei ole todellisia kaupan esteitä tai kilpailun huomattavaa vääristymistä, joiden poistaminen on yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Saksa vastaan parlamentti ja neuvosto antaman tuomion mukaan tosiasiallinen edellytys EY 95 artiklassa määrätyle yhteisön toimivallalle. Näin ollen yhteisön lainsäätäjälle ei ole EY 95 artiklalla annettu toimivaltaa antaa riidanalaisia säännöksiä. Koska kaupan esteitä ja kilpailun huomattavaa vääristymistä ei ole ja koska riidanalaisilla säännöksillä pyritään todellisuudessa terveydensuojelua koskeviin tavoitteisiin eikä sisämarkkinoiden parantamiseen, liittohallitus toteaa, että kyseessä on myös EY 152 artiklan 4 kohdan c alakohdassa määrätyn harmonisointikiellon rikkominen.

Lisäksi liittohallitus vetoaa toissijaisesti perustelujen puuttumiseen. Yhteisön lainsäätäjällä ei ole riittävästi perustellut sellaisten tosiseikkojen olemassaoloa, jotka ovat EY 95 artiklan perustuvan toimivallan edellytyksinä eikä varsinkaan sitä, että kaupan esteitä todellisuudessa olisi olemassa, ja se on perustelukappaleissa jopa jättänyt mainitsematta, millaista huomattavaa kilpailun vääristymistä painettujen julkaisujen ja radiolähetysten osalta aiheutuu; joka tapauksessa direktiivissä ei tältä osin noudateta EY 253 artiklassa määrättyä perusteluvollisuutta.

Liittohallitus väittää, että lisäksi ne aineelliset muutokset, jotka neuvosto on tehnyt direktiiviin parlamentin päätöksen jälkeen, antavat aiheen toissijaisiin moitteisiin, sillä parlamentille EY 251 artiklan perusteella kuuluva yhteispäätösoikeutta on loukattu.

Lopuksi liittohallitus vetoaa toissijaisesti suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, koska täydellinen mainontakielto lehdistössä ja kaikissa painetuissa julkaisuissa sekä radiossa ja internetissä, josta säädetään 3 ja 4 artiklassa, tarkoitetaan tietoisesti ja se keskittyy lähes yksinomaisesti sellaisiin paikallisiin ja alueellisiin tilanteisiin, jotka eivät ylitä valtioiden rajoja: näin ollen nämä kieltoasennukset, joilla on hyvin laaja soveltamisala, eivät ole välttämättömiä sisämarkkinoiden parantamiseksi EY 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tavoin ja ovat näin suhteettomia. Liittohallituksen mukaan tämä suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen on sitäkin vakavampaa, koska samaan aikaan 2 artiklan b alakohdassa olevan ilmaisun "mainonta" ja 1 artiklan a alakohdassa ja 3 artiklassa olevan ilmaisun "lehdistö ja muut painetut julkaisut" äärimmäisen laaja ja epäselvä määrittely aiheuttavat sen, että kielloilla vaarannetaan olennaisesti mielipiteenvapauden ja lehdistön vapauden perustavanlaatuiset oikeudet.

(¹) EYVL L 152, s. 16.

Supreme Court Irlannin 2.4.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ryanair Ltd vastaan Aer Rianta

(Asia C-382/03)

(2003/C 275/47)

Supreme Court, Ireland, on pyytänyt 2.4.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10.9.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Ryanair Ltd vastaan Aer Rianta, seuraaviin kysymyksiin:

- A. Onko lentoaseman lähtöselvitystiski direktiivin 16 artiklan 3 kohdassa (¹) tarkoitettu lentoaseman rakennelma?
- B. Jos A kohtaan vastataan myöntävästi, onko vuokra, joka peritään yksinoikeudesta hallita tiettyä lähtöselvitystiskiä vuoden tai kauemmin, direktiivin 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu lentoaseman rakennelmien käytöstä perittävä maksu?

(¹) Neuvoston direktiivi 96/67/EY, annettu 15 päivänä lokakuuta 1996, pääsystä maahuollinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla. EYVL L 272, 25.10.1996, s. 36-45.

Bundesfinanzhofes 30.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Hauptzollamt Hamburg-Jonas vastaan Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG

(Asia C-385/03)

(2003/C 275/48)

Bundesfinanzhof, on pyytänyt 30.7.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 12.9.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Hauptzollamt Hamburg-Jonas vastaan Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG, seuraavaan kysymykseen:

Onko asetuksella (ETY) N:o 2945/94 (¹) muutetun asetuksen (ETY) N:o 3665/87 (²) 11 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohtaa – myös suhteellisuusperiaate huomioon ottaen – tulkittava niin, että yksinomaan väärin tietojen antaminen yksittäisten tavaranimikkeiden osalta vienti-ilmoituksessa siten, että viejä saa enemmän vientitukea kuin hänelle kuuluu, johtaa vientituen pienentämiseen siinä määritetyn seuraamuksen suuruisella summalla, vaikka kansallisen oikeuden mukaisesti annettavan erityisen tukihakemuksen yhteydessä nimenomaisesti on ilmoitettu, ettei vientitukea haeta ilmoituksen kyseisten tavaranimikkeiden osalta?

(¹) Komission asetus (EY) N:o 2945/94, annettu 2 päivänä joulukuuta 1994 maataloustuotteiden vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 3665/87 muuttamisesta perusteettomasti maksettujen summien ja seuraamusten osalta. EYVL, erityispainos 1994, 3/nide 63, s. 83.

(²) Komission asetus (ETY) N:o 3665/87, annettu 27 päivänä marraskuuta 1987, maataloustuotteiden vientitukien järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä. EYVL, erityispainos 1987, 3/nide 24, s. 216.

Alankomaiden kuningaskunnan 5.9.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-388/03)

(2003/C 275/49)

Alankomaiden kuningaskunta on nostanut 5.9.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehenä on ulkoasiainministeriön eurooppaoikeuden yksikön päällikkö H.G. Sevenster.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa typen oksidien päästöoikeuksien kauppajärjestelmää koskevasta valtioneudesta nro N 35/2003 26 päivänä kesäkuuta 2003, SG (2003) tehdyn komission päätöksen D/230248 siltä osin kuin komissio katsoo päätöksessään, että ilmoitettuun sääntelyyn sisältyy EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtioneutua,
2. velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajana oleva Alankomaiden kuningaskunta ilmoitti EY 88 artiklan 3 kohdan nojalla komissiolle ”Typen oksidien päästöoikeuksien kauppajärjestelmä”- nimisen toimenpiteen. Se vaatii, että komissio tekee asiassa asetuksen N:o 659/99/EY (EYVL L 83, s. 1) 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ”ei tukea” päätöksen. Alankomaiden hallitus on pannut tällä sääntelyllä tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista 23 päivänä lokakuuta 2001 annetusta Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin neuvoston direktiivistä 2001/81/EY (EYVL L 309, s. 22) johtuvat täytäntöönpanovelvoitteet täytäntöön suurten teollisuuslaitosten päästöjen vähentämisen osalta. Tässä direktiivissä vahvistettiin Alankomaille vuodeksi 2010 saavutettavaksi kansalliseksi päästörajaksi 260 kilotonnia typen oksidien osalta. Komissio katsoo 26.6.2003 tehdystä riidanalaisesta päätöksessä, että sääntely sisältää valtioneutua ja että se ei esitä vastalauseita ilmoitetun toimenpiteen osalta. Komission mielestä toimenpide on arvokas lisä yhteisön ympäristöpolitiikkaan.

Vaikka Alankomaat on iloinen siitä, että Euroopan komissio ei esitä vastalauseita kyseisen valtion varmuuden varalta ilmoittamaa toimenpidettä vastaan, se vaatii tällä kanteella kumoamaan komission päätöksen siltä osin kuin komissio katsoo siinä, että ilmoitettu sääntely sisältää valtioneutua. Alankomaiden mukaan siinä ei ole tukea.

Alankomaat perustaa kanteensa EY 87 artiklan rikkomiseen. Alankomaiden järjestelmä ei vaadi EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtion varoja. Päästöoikeuksia koskevat toimenpiteet rahoitetaan kokonaan yksityisten varoista. Tulot, joita yritykset voivat mahdollisesti saada luottojen myynnistä, eivät johdu siitä, että valtio olisi jakanut niille oikeuksia, vaan yritys saa tuloja sen omien ansioiden takia siksi, että sen suoritus on normia parempi. Yrityksille ei anneta etuja. Kysymys ei täten ole tuesta, joka vääristäisi kilpailua tai vaikuttaisi kauppaan.

Kantaja perustaa kanteensa lisäksi perustelemista koskevan periaatteen loukkaamiseen. Komission sen johtopäätöksen tueksi, jonka mukaan typen oksidien päästöoikeuksien kaup-

pajärjestelmä sisältää valtioneutua ja vaatii siksi komission hyväksynnän, ei ole esitetty sitä varten tarvittavia täsmällisiä ja vakaita perusteluita.

Archer Daniels Midland Companyn ja Archer Daniels Midland Ingredients Limitedin 24.9.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-224/00 ⁽¹⁾, Archer Daniels Midland Company ja Archer Daniels Midland Ingredients Limited vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 9.7.2003 antamasta tuomiosta

(Asia C-397/03 P)

(2003/C 275/50)

Archer Daniels Midland Company, kotipaikka Decatur, Illinois (Amerikan yhdysvallat) ja Archer Daniels Midland Ingredients Limited, kotipaikka Erith (Yhdistynyt kuningaskunta) ovat valittaneet 24.9.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-224/00, Archer Daniels Midland Company ja Archer Daniels Midland Ingredients Limited vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 9.7.2003 antamasta tuomiosta. Valittajien edustajina ovat asianajajat C. O. Lenz, L. Martin Alegi, E. W. Batchelor ja M. Garcia, prosessiosoite Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- i) kumoaa tuomion siltä osin kuin siinä hylätään ADM:n päätöstä ⁽²⁾ vastaan nostama kanne,
- ii) kumoaa päätöksen 2 artiklan ADM:ää koskevilta osin,
- iii) vaihtoehtoisesti vaatimuskohdalle ii) muuttaa päätöksen 2 artiklaa siten, että ADM:lle määrätyn sakon määrää alennetaan lisää tai se kumotaan,
- iv) vaihtoehtoisesti vaatimuskohdalle ii) ja iii) palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, jotta se antaisi asiassa yhteisöjen tuomioistuimen antaman tuomion mukaisen ratkaisun oikeuskysymysten osalta,

v) joka tapauksessa määrää, että komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja veloitetaan korvaamaan ADM:lle ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja yhteisöjen tuomioistuimessa käydyistä menettelyistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat vetoavat seuraaviin valitusperusteisiin:

- 1) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut taannehtivuuskiellon periaatetta, kun se on pitänyt voimassa komission päätöksen, jossa on sovellettu taannehtivasti sakkojen laskennasta annettuja suuntaviivoja,
- 2) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut yhdenvertaisuusperiaatetta
 - a) kun se on pitänyt voimassa komission päätöksen, jossa samanaikaisesti kilpailusääntöjen rikkomisiin sovelletaan erilaisia sakkojen laskentatapoja siitä riippuen, tekeekö komissio päätöksensä ennen vai jälkeen suuntaviivojen julkaisemisen,
 - b) kun se on hyväksynyt sen, että ADM:lle ja Ajinomotolle määrättyille sakoille otettiin sama laskentapohja, vaikka Ajinomoton markkinaosuus Euroopan talousalueella on lähes kaksinkertainen ADM:n markkinaosuuden kokoon verrattuna,
- 3) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut *ne bis in idem* -periaatetta, kun se on katsonut, että komission ei tarvitse vähentää tai ottaa huomioon ADM:n muille viranomaisille samoista teoista maksamia sakkoja,
- 4) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut perusteluvollisuutta
 - a) kun se on katsonut, että komission ei tarvitse ottaa huomioon ADM:n kolmansissa maissa maksamia sakkoja, vaikka komission sakko perustuu muun muassa ADM:n maailmanlaajuiseen liikevaihtoon ja näin ollen rankaisee ADM:ää sen sellaisista maista peräisin olevan myynnin perusteella, joissa ADM:lle on jo määrätty sakko,
 - b) kun se on katsonut, että sakko on kohtuullinen, vaikka komissio ei ole ottanut huomioon ADM:n lysiinimyyntiä Euroopan talousalueella,
- 5) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on vääristellyt todisteita, kun se on katsonut, että komissio on näyttänyt toteen tosiasiallisen taloudellisen vaikutuksen, sillä kyseessä oleva näyttö ei sisällä analyysia siitä, mikä hintataso olisi ollut ilman yhteistoimintajärjestelyä, eikä se näin ollen voi osoittaa, että hinnat olivat korkeammat kuin ne muutoin olisivat olleet,
- 6) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut periaatetta, että komission on noudatettava itselleen asettamia sääntöjä, kun se on sallinut komission rikkoa suuntaviivoja,
- 7) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut suhteellisuusperiaatetta, sellaisena kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ja yhteisöjen tuomioistuin ovat sitä tulkinneet, jonka mukaan sakkojen tulee olla tietyssä suhteessa merkitykselliseen liikevaihtoon.

(1) EYVL C 316, 4.11.2002, s. 32.

(2) EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisesta 7 päivänä kesäkuuta 2000 tehty komission päätös 2001/418/EY (Asia COMP/36.545/F3 – aminohapot) (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EYVL L 152, 7.6.2001, s. 24).

Helsingin hallinto-oikeuden 22.9.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö E. Gavrielides Oy:n vireille panemassa asiassa

(Asia C-398/03)

(2003/C 275/51)

Helsingin hallinto-oikeus on pyytänyt 22.9.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 24.9.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta E. Gavrielides Oy:n vireille panemassa asiassa ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

Onko neuvoston 27 päivänä marraskuuta 1990 antaman direktiivin torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvukunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukien hedelmät ja vihannekset (90/642/ETY) (1), sellaisena kuin se on myöhempine muutoksineen, 1 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että direktiiviä sovelletaan viiniköynnöksen lehtiin.

Jos direktiivi soveltuu,

onko direktiivin liitettä I tulkittava siten, että viiniköynnöksen lehdet luokitellaan tuoteryhmään lehtivihannekset ja tuoreet yrtit ja liitettä II siten, että viiniköynnöksen lehdet luokitellaan kohtaan yrtit, muut.

Mihin tuoteryhmään ja kohtaan viiniköynnöksen lehdet on luokiteltava, jos niitä ei tule luokitella kohtaan yrtit, muut.

(1) EYVL, Erityispainos 1994, 3/Nide 35, s. 258.

Euroopan yhteisöjen komission 25.9.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia C-399/03)

(2003/C 275/52)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 25.9.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan asianmiehinä ovat G. Rozet ja V. di Bucci ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa 16.7.2003 tehdyn neuvoston päätöksen 2003/531/EY (1)
2. velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Neuvosto on 16.7.2003 tehdyllä päätöksellään hyväksynyt valtiontuet, jotka ovat samanlaisia kuin 17.2.2003 tehdyllä komission lopullisella kielteisellä päätöksellä yhteensoveltumattomiksi katsotut tuet. Neuvoston valtiontukia koskeva yksittäispäätös ei lähtökohtaisesti kuulu perustamissopimuksella käyttöön otettuun valvontajärjestelmään ja sen on rajoituttava poikkeustilanteisiin.

Neuvoston päätöksessä on useita virheitä:

- Neuvoston puuttuva toimivalta. Ainoastaan yksi valtiontukia myöntävistä jäsenvaltioista riippumaton toimielin kykenee objektiivisesti ja puolueettomasti tutkimaan eri-

laiset kansalliset toimenpiteet. Näin ollen on katsottava, että valtiontukien valvontatoimenpiteiden suorittaminen kuuluu pääsääntöisesti komissiolle. Neuvostolla on tosin tällä alalla päätäntävaltaa, mutta kyse on poikkeuksellisesta vallasta, jota on tulkittava suppeasti.

- Harkintavallan väärinkäyttö ja menettelyn väärinkäyttö. Neuvostolle annettua toimivaltaa hyväksyvä poikkeuksellisesti valtiontuet komission sijasta ja aloittaa menettely tarkoin määrätyn ajan kuluessa on käytetty tarkoituksin tehdä 17.2.2003 tehty komission päätös vaikutuksettomaksi eli sillä on haluttu kumota sen vaikutukset hyväksymällä yhteensoveltumattomien tukien kanssa samanlaiset tuet. Riidanalaista toimenpidettä rasittaa harkintavallan väärinkäyttö myös sen vuoksi, että se on toteutettu, jotta se tuottaisi samat vaikutukset kuin yhteisöjen tuomioistuimen julistama kumoamistuomio.
- Perustamissopimuksen rikkominen ja yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden loukkaaminen. Sen lisäksi että riidanalainen toimenpide on toteutettu EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan kolmatta alakohtaa rikkoen, sillä häiritään myös sitä toimielinten välistä tasapainoa, joka perustamissopimuksessa on määrätty komission ja neuvoston välille. Tämä tasapaino edellyttää, että toisten toimielinten, ja siis myös neuvoston, on kunnioitettava komission toimivaltaa. Tämä tarkoittaa sitä, että neuvosto voi puuttua komission toimivaltaan kuuluviin asioihin vain silloin, kun tällainen poikkeuksellinen toimivalta on sille nimenomaisesti annettu. Neuvosto on tässä tapauksessa ylittänyt toimivaltansa. Tämä menettely häiritsee myös "täytäntöönpanevien" toimielinten ja yhteisöjen tuomioistuinten välistä tasapainoa ja sillä vaarannetaan yleensäkin perustamissopimuksella käyttöön otettu tuomioistuinjärjestelmä. Neuvoston päätöksellä rikotaan valtiontukia koskeva aineellista oikeutta ja neuvoston direktiiviä 69/335/ETY sekä perusteluvollisuutta tältä osin.
- Toissijaisesti: ilmeinen arviointivirhe ja harkintavallan väärinkäyttö arvioitaessa poikkeuksellisten asianhaarojen olemassaoloa. Neuvosto on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan muun muassa, että asiassa oli olemassa poikkeuksellisia asianhaaroja, koska Belgiassa ei ollut ollut tarvittavaa aikaa ottaa koordinoitikeskusten osalta käyttöön niistä toimenpiteistä eroavia toimia, jotka katsottiin yhteismarkkinoille soveltumattomiksi 17.2.2003 tehdyllä komission päätöksellä.

(1) Belgian hallituksen tuesta tietyille Belgiaan sijoittautuneille koordinoitikeskuksille 16.7.2003 tehty neuvoston päätös 2003/531/EY (EYVL L 184, 23.7.2003, s. 17).

**Tribunal d'instance de Paris VIIème 21.8.2003 tekemäl-
lään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa
Waterman SA vastaan Directeur Général des Douanes et
Droits Indirects**

(Asia C-400/03)

(2003/C 275/53)

Tribunal d'instance de Paris VIIème, on pyytänyt 21.8.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.9.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua asiassa Waterman SA vastaan Directeur Général des Douanes et Droits Indirects, seuraavaan kysymykseen:

Onko yhdistetyn nimikkeistön nimikkeitä 42 02 12 11 ja 42 02 12 19 koskeva selittävä huomautus, jossa täsmennetään termillä muovilevyä tarkoitettavan sitä, jos tuotteen säilytyseseen uloin materiaali on yhdistelmäainetta, jonka paljain silmin nähtävissä oleva uloin kerros on muovilevyä (esim. tekstiilikuidusta kudotun kankaan ja muovilevyn yhdistelmä), tuote voidaan luokitella näihin alanimikkeisiin siitä riippumatta, onko muovilevy valmistettu ensin ennen yhdistelmäaineen valmistamista vai onko muovikerros syntynyt siten, että jokin aine on päällystetty tai peitetty muovilla, edellyttäen kuitenkin, että kyseinen paljain silmin nähtävissä oleva uloin kerros muistuttaa tuotteeseen kiinnitettyä muovilevyä, ristiriidassa tariffin kanssa?

**Tribunal de grande instance du Mans 8.9.2003 tekemällään
päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosasiassa
Procureur de la République vastaan Olivier Dupuy ja
Hervé Rouvre**

(Asia C-404/03)

(2003/C 275/54)

Tribunal de grande instance du Mans, on pyytänyt 8.9.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.9.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua rikosoikeudenkäynnissä Procureur de la République vastaan Olivier Dupuy ja Hervé Rouvre, seuraavaan kysymykseen:

Onko vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksista annettuja yhteisön säädöksiä ja muun muassa direktiivin 76/769/ETY⁽¹⁾ ja 20.12.1994 annetun direktiivin 94/60/ETY⁽²⁾ säännöksiä tulkittava siten, että niissä kielletään sellaisten serotiinien markkinoille saattaminen yleisölle tapahtuvaa myyntiä varten, jotka sisältävät lisääntymiselle vaarallisiksi aineiksi luokiteltuja lyijy-yhdisteitä, vai voidaan niihin soveltaa "taiteilijavärejä" varten säädettyä poikkeusta?

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 76/769/ETY, annettu 27 päivänä heinäkuuta 1976, tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä. EYVL, erityispainos 1976, 13/nide 5, s. 229.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/60/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 76/769/ETY muuttamisesta neljännen toista kerran. EYVL, erityispainos 1994, 13/nide 29, s. 273.

Euroopan yhteisöjen komission 29.9.2003 Suomen tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-407/03)

(2003/C 275/55)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 29.9.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Suomen tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat M. van Beek ja M. Huttunen, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että jättämällä edellyttämättä lainsäädännössään riittävällä oikeudellisella varmuudella, että kaikista hankkeista, myös ns. ympäristövaikutusten arvioinnin kohteena olevista, on tehtävä asianmukainen arviointi, Suomen tasavalta ei ole täyttänyt luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 3 kohdan mukaisia velvollisuuksiaan.
- 2) velvoittaa Suomen tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Suomi on jättänyt noudattamatta luontodirektiivistä johtuvia velvollisuuksiaan jättämällä edellyttämättä lainsäädännössään riittäväällä oikeudellisella varmuudella, että kaikista hankkeista, myös ympäristövaikutusten arvioinnin kohteena olevista, on tehtävä asianmukainen arviointi. Jo tämä seikka riittäisi yksistään perustelemaan nyt käsillä olevan kanteen.

Suomi on vastauksessaan viralliseen ilmoitukseen katsonut, että mikäli hankkeeseen sovelletaan YVA-lakia, YVA-menettelyn yhteydessä suoritettavat selvitykset voisivat olla luonnonsuojelulain 65 §:ssä tarkoitettu asianmukaisella tavalla suoritettu arviointi. Näin Suomen mukaan estettäisiin päällekkäisiä menettelyjä. Suomi on toistanut näkemyksensä vastauksessaan perusteltuun lausuntoon.

Sikäli kuin Suomi viittaa käytännön vaikeuksiin lainsäädäntönsä saattamisessa yhdenmukaiseksi sopimusvelvoitteidensa kanssa, komissio muistuttaa yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, jonka mukaan sellaiset valtion sisäiset vaikeudet, jotka liittyvät lakien ja asetusten laatimisen olosuhteisiin, eivät voi vapauttaa jäsenvaltiota yhteisön oikeuden mukaisista velvoitteistaan. Niinikään yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se on perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päätyttyä.

Tähän mennessä komission tietoon ei ole tullut, että tarvittavat toimenpiteet kansallisen lainsäädännön saattamiseksi luontodirektiivin 6 artiklan 3 kohdan mukaiseksi olisi toteutettu, tai ainakaan niistä ei ole ilmoitettu komissiolle.

(¹) Annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, EYVL, Erityispainos, 15/ Nide 11, s. 114.

Euroopan yhteisöjen komission 30.9.2003 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-408/03)

(2003/C 275/56)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 30.9.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asianmiehinä ovat M. Condou Durand ja D. Martin, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Belgian kuningaskunta
 - ei ole noudattanut EY 18 artiklan ja oleskeluoikeudesta annetun direktiivin 90/364/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se asettaa unionin kansalaisten oleskeluoikeuden edellytykseksi sen, että heillä on riittävästi henkilökohtaisia tuloja ja varoja
 - ei ole noudattanut oleskeluoikeudesta annetun direktiivin 90/364/ETY (¹), jäsenvaltioiden työntekijöiden ja heidän perheidensä liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta annetun direktiivin 68/360/ETY (²) 4 artiklan, sijoittautumiseen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvää jäsenvaltioiden kansalaisten liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta annetun direktiivin 73/148/ETY (³) 4 artiklan, opiskelijoiden oleskeluoikeudesta annetun direktiivin 93/96/ETY (⁴) 2 artiklan ja ammattitoimintansa lopettaneiden työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien oleskeluoikeudesta annetun direktiivin 90/365/ETY (⁵) 2 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se säätää mahdollisuudesta antaa automaattisesti maastapoistumismääräys tiedoksi sellaisille unionin kansalaisille, jotka eivät ole esittäneet oleskeluluvan saamiseksi tarvittavia asiakirjoja säädetyssä määräajassa
2. velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Belgian lainsäädäntö ja hallintokäytäntö ovat vastoin yhteisön oikeutta, koska niissä säädetään

- riittävien henkilökohtaisten tulojen ja varojen edellytyksestä.

Direktiivin 90/364/ETY 1 artiklassa säädetään, että unionin kansalaisen on osoitettava, että hänellä on itselleen ja perheenjäsenilleen riittävästi tuloja ja varoja, mutta siinä ei edellytetä, että näiden tulojen ja varojen olisi oltava hänen omiaan. Direktiivissä säädetään vastaanottavan jäsenvaltion osalta sellaisesta joustavasta ja ajallisesti kehittyvästä takuujärjestelmästä, jolla pyritään siihen, että unionin kansalainen voisi liikkua helposti jäsenvaltioiden alueella joutumatta todistamaan, että hänellä on toimeentulokseen varoja koko oleskelunsa ajaksi. Belgian viranomaiset kuitenkin pyrkivät ottamaan käyttöön lisätakuita voidakseen alusta alkaen välttää sen, että unionin kansalainen joutuu turvautumaan sosiaalihuoltoon, ja tällaiset lisätakuut ovat sellaisinaan vastoin direktiivin 90/364/ETY tarkoitusta.

- mahdollisuudesta antaa maastapoistumismääräys tiedoksi sellaisille unionin kansalaisille, jotka eivät ole esittäneet oleskeluluvan myöntämiseksi tarvittavia asiakirjoja säädettyssä määräajassa.

Jäsenvaltio voi evätä tai päättää unionin kansalaisen oleskeluoikeuden ainoastaan, mikäli tämän oikeuden edellytykset eivät täyty tai eivät enää täyty. Se seikka, että oleskeluoikeuden toteamiseen tarkoitettun oleskeluluvan myöntämistä koskevia hallinnollisia menettelytapoja ei ole noudatettu, ei sitä vastoin voi johtaa oleskeluoikeuden epäämisen tai maastapoistamisen kaltaiseen seuraamukseen, joka tarkoittaisi koko sen oleskeluoikeuden kieltämistä, joka perustamissopimuksessa myönnetään ja taa-taan. Maastapoistumismääräyksen tiedoksiannon perustana eivät voi olla yksinomaan hallinnolliset syyt vaan sellaiset tosiseikat, joiden perusteella voidaan katsoa, että asianomainen ei täytä niitä edellytyksiä, jotka hänen oleskeluoikeudelleen asetetaan tätä oikeutta koskevissa direktiiveissä.

(¹) EYVL L 180, 13.7.1990, s. 26.

(²) EYVL L 257, 19.10.1968, s. 13.

(³) EYVL L 172, 28.6.1973, s. 14.

(⁴) EYVL L 317, 18.12.1993, s. 59.

(⁵) EYVL L 180, 13.7.1990, s. 28.

Bundesfinanzhofin 15.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa SEPA Société d'Exportation des Produits Agricoles S.A. vastaan Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Asia C-409/03)

(2003/C 275/57)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 15.7.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 1.10.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa SEPA Société d'Exportation des Produits Agricoles S.A. vastaan Hauptzollamt Hamburg-Jonas seuraaviin kysymyksiin:

1. Edellytetäänkö maataloustuotteiden vientitukien järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87 (¹) 13 artiklan käsitteellä "laadultaan myyntikelpoinen", että kyseessä olevien tuotteiden tuotantoon ja myyntiin sovelletaan yksinomaan yleisiä oikeussäännöksiä, sellaisina kuin ne ovat voimassa kaikille tällaisille tuotteille, ja eikö vientitukea siten myönnetä sellaisille tuotteille, joita koskevat erityiset rajoitukset – erityisesti mitä tulee niiden tuotantoon, käsittelyyn tai myyntiin –, kuten esimerkiksi määräys

erityisestä tutkimuksesta selvitettyä tuotteen käyttökelpoisuus elintarvikkeena tai rajoitus tiettyihin jakelukana-viin?

2. Edellytetäänkö 27 päivänä marraskuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87 13 artiklan käsitteellä "laadultaan myyntikelpoinen" vientituotteelta tiettyä keskimääräistä laatua ja eikö vientitukea siten myönnetä huonompaa laatua oleville tuotteille, jotka kuitenkin voivat olla tukihakemuksen kuvauksen mukaisesti kaupan kohteena? Onko näin myös silloin, kun huonommalla laadulla ei ole vaikutusta kaupankäyntiin?

(¹) EYVL L 351, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 2.10.2003 Irlantia vastaan nostama kanne

(Asia C-413/03)

(2003/C 275/58)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 2.10.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Irlantia vastaan. Kantajan asiamiehenä on Xavier Lewis, possessiosoitte Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Irlanti ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY (¹) 34 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä komissiolle
2. velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanoa koskeva määräaika päättyi 17.10.2002.

(¹) EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 2.10.2003 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-414/03)**

(2003/C 275/59)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 2.10.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamies on Euroopan yhteisöjen komission oikeudellisen yksikön jäsen Klaus Wiedner, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut direktiivin 92/50/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska Frieslandin maakunnan tekemään sopimukseen jätteistä huolehtimisesta ei ole sisällytetty kyseisen direktiivin 8 artiklan, luettuna yhdessä III-VI osaston kanssa, mukaisia ilmoittamista koskevia määräyksiä;
- velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Vastaaja on myöntänyt kyseisen jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättämisen ja vakuuttanut haluavansa tulevaisuudessa ilmoittaa jätteistä huolehtimista koskevista palveluhankintasopimuksista julkisia hankintoja koskevan yhteisön oikeuden mukaisesti, muttei ole ryhtynyt toimenpiteisiin vielä 31.12.2003 asti voimassa olevien sopimusten purkamiseksi.

Se ei myöskään väitä, että sopimusten purkaminen olisi Saksan oikeuden mukaan mahdotonta. Se huomauttaa ainoastaan, että sopimusten purkaminen ennen niiden voimassaoloajan päättymistä saattaa aiheuttaa vahingonkorvausvastuun. Julkisia hankintoja koskevan yhteisön oikeuden tehokkuuden kannalta on kuitenkin hyväksi, jos sopimuksentekoviranomaisen on varauduttava vahingonkorvausten maksamiseen.

Direktiivin 89/665/EY⁽²⁾ 2 artiklan 6 kohta, joka koskee julkisia hankintoja koskevan yhteisön oikeuden mahdollisten rikkomisten tarkastamista, ei voi myöskään kyseenalaistaa velvoitetta lopettaa julkisia hankintoja koskevan yhteisön oikeuden rikkomista myös purkamalla jo tehtyjä sopimuksia. Perustamissopimuksessa asetettujen jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättämisen voidaan katsoa päättyneen vasta silloin, kun jäsenvaltio on sekä myöntänyt toimineensa säännöstenvastaisesti että lopettanut rikkomisen kokonaisuudessaan.

⁽¹⁾ EYVL L 209, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 395, s. 33.

Euroopan yhteisöjen komission 3.10.2003 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-416/03)**

(2003/C 275/60)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 3.10.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on sen oikeudellisen yksikön virkamies M. Konstantinidis.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12 päivänä maaliskuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimista komissiolle
- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika, jossa edellä mainittu direktiivi oli pantava täytäntöön sisäisessä oikeusjärjestyksessä, on päättynyt 17.10.2002.

⁽¹⁾ EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 3.10.2003 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne**(Asia C-417/03)**

(2003/C 275/61)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 3.10.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on B. Stromsky, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

1. toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä komissiolle
2. velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanoa koskeva määräaika päättyi 17.10.2002.

⁽¹⁾ EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 3.10.2003 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-418/03)

(2003/C 275/62)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 3.10.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on B. Stromsky, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

1. toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä komissiolle

2. velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanoa koskeva määräaika päättyi 17.10.2002.

⁽¹⁾ EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 3.10.2003 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-419/03)

(2003/C 275/63)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 3.10.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat U. Wölker ja F. Simonetti, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

1. toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä komissiolle
2. velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanoa koskeva määräaika päättyi 17.10.2002.

⁽¹⁾ EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 3.10.2003 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-420/03)

(2003/C 275/64)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 3.10.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Prof. Dr. Ulrich Wölker, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Saksan liittotasavalta on jättänyt noudattamatta sille geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY⁽¹⁾ mukaiset velvollisuutensa, koska Saksan liittotasavalta ei ole saattanut voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle,
- 2) velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 17.10.2002.

⁽¹⁾ EYVL L 106, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 3.10.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-421/03)

(2003/C 275/65)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 3.10.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Prof. Dr. Ulrich Wölker, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Itävallan tasavalta on jättänyt noudattamatta sille geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12 päivänä maaliskuuta 2001

annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY⁽¹⁾ mukaiset velvollisuutensa, koska se ei ole saattanut voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ole ilmoittanut niitä komissiolle,

- 2) velvoittaa Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 17.10.2002.

⁽¹⁾ EYVL L 106, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 3.10.2003 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-422/03)

(2003/C 275/66)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 3.10.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Michel Van Beek.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ole ilmoittanut näistä komissiolle
- 2) velvoittaa Alankomaiden kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanoa koskeva määräaika päättyi 17.10.2002.

⁽¹⁾ EYVL 2001, L 106, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 3.10.2003 Suomen tasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-423/03)**

(2003/C 275/67)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 3.10.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Suomen tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat U. Wölker ja M. Huttunen, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa Suomen tasavallan jättäneen noudattamatta sille geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellista levittämistä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY⁽¹⁾ mukaiset velvollisuutensa, koska Suomi ei ole saattanut voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle,
- 2) velvoittaa Suomen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 17.10.2002.

(¹) EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 3.10.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne**(Asia C-424/03)**

(2003/C 275/68)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 3.10.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamies on komission oikeudellisen yksikön jäsen Gregorio Valero Jordana, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellista levittämistä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut niistä komissiolle
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 17.10.2002.

(¹) EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

17 päivänä syyskuuta 2003

asiassa T-137/01: **Stadtssportverband Neuss eV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio** ⁽¹⁾**(Kumoamiskanne – Eurathlon-ohjelma – Yhteisön taloudellinen tuki – Osittainen palautus – Perusteluvelvollisuus – Laskentamenetelmä – Vanhentuminen – Tukikelvottomat menot)**

(2003/C 275/69)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-137/01, Stadtssportverband Neuss eV, kotipaikka Neuss (Saksa), edustajanaan asianajajat H. G. Hüsich ja S. Schnelle, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: J. Sack), jossa kantaja vaatii kumottavaksi 9.4.2001 tehtyä komission päätöstä kantajalle Eurathlon-ohjelman perusteella myönnetyn taloudellisen tuen osittaisesta takaisinmaksamisesta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit P. Mengozzi ja M. Vilaras, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on antanut 17.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.*

⁽¹⁾ EYVL C 245, 1.9.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

17 päivänä syyskuuta 2003

yhdistetyissä asioissa T-309/01 ja T-239/02: **Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH ja Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio** ⁽¹⁾**(Tuontitullien kirjaaminen tileihin jälkikäteen – Edellytykset – Asetuksen (EY) N:o 2193/02 220 artiklan 2 kohdan b alakohta – Havaittavissa oleva virhe – Huolellisuus – Asetus (EY) N:o 774/94 – Yhdistetty nimikkeistö – WTO:n tariffikiintiöt)**

(2003/C 275/70)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Yhdistetyissä asioissa T-309/01 ja T-239/02, Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH, kotipaikka Frankfurt am Main (Saksa),

Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH, kotipaikka Langen (Saksa), edustajanaan avocat K. Landry ja avocat L. Harings, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: J.-C. Schieferer, R. Tricot, X. Lewis ja M. Núñez-Müller), jossa kantajat vaativat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta yhtäältä kumoamaan osittain komission 14.8.2001 tekemän päätöksen K (2001) 2533 (REC 4/00), jossa todetaan perustelluksi kirjata jälkikäteen tileihin tuontitullit, joita ei ole kannettu Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH -nimiseltä yhtiöltä Thaimaasta peräisin olevan siipikarjanlihan ajanjaksoilla 13.-18.7.1995 ja 4.-22.9.1995 suoritetusta tuonnista (asia T-309/01), ja toisaalta kumoamaan komission 5.3.2002 tekemän päätöksen K (2002) 857 (REC 4/01), jossa todetaan perustelluksi kirjata jälkikäteen tileihin tuontitullit, joita ei ole kannettu Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH -nimiseltä yhtiöltä Thaimaasta peräisin olevan siipikarjanlihan 24.7.1995 suoritetusta tuonnista (asia T-239/02), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit P. Mengozzi ja M. Vilaras, kirjaaja: hallintovirkamies I. Natsinas, on antanut 17.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanteet hylätään.*
- 2) *Kantajat veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EYVL C 56, 2.3.2002 ja C 247, 12.10.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

18 päivänä syyskuuta 2003

asiassa T-321/01: **Internationaler Hilfsfonds eV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio** ⁽¹⁾**(Kehitysyhteistyö – Kansalaisjärjestöjen toiminnalle myönnettävä yhteisön yhteisrahoitus – Kansalaisjärjestön tukikelvottomuus – Yhteisrahoitushakemuksen hylkäys)**

(2003/C 275/71)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-321/01, Internationaler Hilfsfonds eV, kotipaikka Rosbach (Saksa), edustajanaan avocat H. Kaltenecker, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: M.-J. Jonczy ja S. Fries), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan kantajan joulukuussa 1996 ja

syyskuussa 1997 jättämien kahta hanketta koskevien yhteisrahoitushakemusten hylkäämisestä 16.10.2001 tehdyn komission päätöksen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit J. Azizi ja M. Jaeger, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on antanut 18.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kantajan joulukuussa 1996 ja syyskuussa 1997 jättämien yhteisrahoitushakemusten hylkäämisestä 16.10.2001 tehty komission päätös kumotaan.*
- 2) *Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 56, 2.3.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

17 päivänä syyskuuta 2003

asiassa T-71/02: **Classen Holding KG** vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki – Valituksen tutkittavaksi ottaminen valituslautakunnassa – Muotovaatimukset – Valituksen perusteet sisältävän kirjelmän jättäminen – Menetetyn määrääjän palauttamista koskevan pyynnön esittämiselle asetettu määräaika – Asetuksen N:o 40/94 59 ja 78 artikla)

(2003/C 275/72)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-71/02, Classen Holding KG, kotipaikka Essen (Saksa), edustajanaan asianajaja S. von Petersdorff-Campen, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehenään: S. Laitinen), jossa väliintulijana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa on International Paper Co., kotipaikka New York, New York (Yhdysvallat), edustajanaan asianajaja E. Armijo Chávarri, ja jossa kantaja on nostanut kumoamiskanteen sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 14.12.2001 tekemästä päätöksestä (asia R 810/1999-2), jolla tämä jätti menetetyn määrääjän palauttamista koskevan pyynnön hylkäämisen jälkeen tutkimatta valituksen, joka oli tehty väiteosaston päätöksestä, joka koski Classen Holding KG:n ja International Paper Co:n välistä väitemenettelyä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit P. Mengozzi ja M. Vilaras, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on antanut 17.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 156, 29.6.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

17 päivänä syyskuuta 2003

asiassa T-76/02: **Mara Messina** vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Asetus N:o 1049/2001 – Oikeus tutustua asiakirjoihin – Jäsenvaltiosta peräisin olevaa asiakirjaa ei luovuteta ilman tämän valtion etukäteen antamaa suostumusta)

(2003/C 275/73)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-76/02, Mara Messina, kotipaikka Napoli (Italia), edustajanaan asianajaja M. Calabrese, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: U. Wölker, V. Di Bucci ja P. Aalto), jossa kantaja vaatii kumoamaan komission päätöksen, jolla kantajalle kieltäydyttiin antamasta oikeutta tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat valtioneuvoston järjestelmää, joka oli 2.8.2000 tehdyn komission päätöksen (valtioneuvoston tuki N 715/99 – Italia (SG 2000 D/10574) kohteena, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij ja M. Vilaras, kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 17.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja vastaa puolesta omista oikeudenkäyntikuluistaan. Komissio veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan puolet kantajan oikeudenkäyntikuluista.*

(¹) EYVL C 109, 4.5.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

25 päivänä kesäkuuta 2003

asiassa T-41/01 vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

**(Valtiontuet – Kantelu – Laiminlyöntikanne – Asiavaltuus –
Tutkittavaksi ottaminen)**

(2003/C 275/74)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asiassa T-41/01, Rafael Pérez Escolar, kotipaikka Madrid (Espanja), edustajanaan asianajaja F. Moreno Pardo, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään I. Martínez del Peral ja J. Flett), jossa kantaja vaatii EY 232 artiklan mukaisessa kanteessaan, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että komissio on laiminlyönyt EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se on jättänyt tekemättä ratkaisun kantajan tekemästä kantelusta, jonka mukaan Espanjan kuningaskunta on rikkonut EY 87 artiklaa, ja koska se ei ole ryhtynyt EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin niiden valtiontukien vuoksi, joita Espanjan viranomaisten väitetään myöntäneen rahoituslaitoksille nimeltä Banco Español de Crédito ja Banco Santander, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij ja M. Vilaras, kirjaaja: H. Jung, on 25.6.2003 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 134, 5.5.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

15 päivänä heinäkuuta 2003,

asiassa T-371/02, Bernard Barbé vastaan Euroopan parlamentti ⁽¹⁾

(Palkan ulosmittausta koskeva menettely – Ulosmittauksen peruutusta edeltävien palkanpidätysten jättäminen maksamatta ulosmittausvelkojalle – Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2003/C 275/75)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-371/02, Bernard Barbé, Euroopan parlamentin virkamies, kotipaikka Luxemburgissa (Luxemburg), edustajanaan

asianajaja A. Lorang, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehinään H. von Hertenzen ja L. Knudsen), jossa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa parlamentin päätöksen jättää maksamatta kantajalle summan, joka vastaa kantajan entisen puolison palkasta vuoden 1998 maaliskuun ja marraskuun välisenä aikana tehtyjä pidätyksiä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit J. Azizi ja M. Jaeger, kirjaaja: H. Jung, on 15.7.2003 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne hylätään, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 44, 22.2.2003.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

5 päivänä elokuuta 2003

asiassa T-79/03 R, Industrie riunite odolesi Spa (IRO) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Välitoimimenettely – Kilpailu – Sakon maksaminen – Pankkitakaus – Kiireellisyys – Puuttuminen)

(2003/C 275/76)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-79/03 R, Industrie riunite odolesi SpA (IRO), kotipaikka Odolo (Italia), edustajanaan asianajaja A. Giardina, jota tukee Italian tasavalta (asiamiehinään I. M. Braguglia), vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään L. Pignataro ja A. Whelan), jossa kantaja vaatii HT 65 artiklan soveltamisesta 17 päivänä joulukuuta 2002 tehdyn komission päätöksen (COMP/37.956 – betoniterästangot) täytäntöönpanon lykkäämistä siltä osin kuin siinä määrätään kantajalle 3,58 miljoonan euron suuruinen sakko, Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on antanut 5.8.2003 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Välitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Canali Ireland Limitedin 29.8.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne**(Asia T-301/03)**

(2003/C 275/77)

(Oikeudenkäyntikieli määritetään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan mukaisesti – kieli, jolla kannekirjelmä laadittiin: englanti)

Canali Ireland Limited, Dublin (Irlanti) on nostanut 29.8.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat C. Gielen ja O. Schmutzer. Canali S.p.A. oli myös osapuolena valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa toisen valituslautakunnan 17.6.2003 antaman ratkaisun
- hyväksyy väitteen, joka on tehty tavaramerkin CANAL JEAN CO rekisteröintiä koskevaa hakemusta vastaan, ja hylkää hakemuksen kokonaisuudessaan ja/tai antaa asianmukaiseksi katsomansa ratkaisun
- velvoittaa korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija:	Canal Jean Co., Inc.
Haettu tavaramerkki:	Kuviomerkki CANAL – JEAN CO. Hakemus nro 425363, joka koskee luokkaan 25 kuuluvia tavaroita (Vaatteet; jalkineet; päähineet).
Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:	Kantaja.
Tavaramerkki- tai merkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu:	Italiassa rekisteröity tavaramerkki nro 513948 (sanamerkki CANALI) luokkiin 3, 6, 9, 14, 16, 18, 20, 25, 34 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten.
Väiteosaston ratkaisu:	Väitteen hyväksyminen.

Valituslautakunnan ratkaisu:

Väiteosaston ratkaisun kumoaminen ja väitteen hylkääminen.

Kanneperusteet:

Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen (sekaannusväärä).

Lidl Stiftung & Co. KG:n 4.9.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne**(Asia T-303/03)**

(2003/C 275/78)

(Oikeudenkäyntikieli määritetään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan mukaisesti – Hakemuksen kieli: saksa)

Lidl Stiftung & Co. KG on nostanut 4.9.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustaja on Rechtsanwalt P. Groß. Muuna osapuolena valituslautakunnassa oli REWE-Zentral AG, kotipaikka Köln (Saksa).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa mitättömäksi ja kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 30.6.2003 tekemän päätöksen valituksesta R 408/2002-1, joka koskee yhteisön tavaramerkin "Salvita" rekisteröimistä hakemusnumerolla 609339;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tavaramerkin hakija:	REWE-Zentral AG
Haettu tavaramerkki:	Sanamerkki "Salvita" luokkien 5, 29, 30 ja 32 tavaroille – Hakemus nro 609339

Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu:	Kantaja
Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väittemenettelyssä on vedottu:	Saksalainen sanamerkki "Solevita" luokan 32 tavaroille
Väiteosaston ratkaisu:	Väitteen hylkääminen
Valituslautakunnan ratkaisu:	Kantajan valituksen hylkääminen
Kanneperusteet:	Kantaja on toimittanut riittävät todisteet sen tavaramerkkipuoikeuden laillisesta käytöstä, johon väittemenettelyssä on vedottu. <ul style="list-style-type: none"> – Asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 1 kohdan toisen lauseen mukaista dispositioperiaatetta on loukattu. – Kantajan oikeutta tulla kuuluksi on loukattu.

OpusDent GmbH:n 8.9.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-305/03)

(2003/C 275/79)

(Oikeudenkäyntikieli määritetään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan mukaan – kannekirjelmän kieli: saksa)

OpusDent GmbH, Freising (Saksa) on nostanut 8.9.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja P. Munzinger. Dornier Medizintechnik GmbH, Wessling (Saksa) osallistui asian käsittelyyn valituslautakunnassa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa vastaajan toisen valituslautakunnan 23.6.2003 asiassa R 579/2002-2 antaman ratkaisun
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija:	Kantaja
Haettu tavaramerkki:	Sana-/kuviomerkki OpusDent luokkiin 9, 10 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten (muun muassa laserit, ei lääketieteellisiin tarkoituksiin, lääketieteelliset, hammaslääketieteelliset ja esteettiset laserit sekä lääkintähoito ja hampaidenhoito) – hakemus nro 1 331 230
Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu:	Dornier Medizintechnik GmbH
Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väittemenettelyssä on vedottu:	Yhteisön tavaramerkki Opus luokkaan 10 kuuluvia tavaroita varten (muun muassa lääketieteelliset tutkimuspöydät, röntgenlaitteet ja röntgentyöpisteet)
Väiteosaston ratkaisu:	Väite hyväksyttiin tavaroiden "lääketieteelliset, hammaslääketieteelliset ja esteettiset laserit" osalta ja hylättiin muiden tavaroiden ja palvelujen osalta
Valituslautakunnan ratkaisu:	Valituksen hylkääminen
Kanneperusteet:	Ei sekaannusvaaraa

Manel Gamós Graun 8.9.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-309/03)

(2003/C 275/80)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Manel Gamós Grau, kotipaikka Brysselissä, on nostanut 8.9.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Marc-Albert Lucas.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa OLAF:n tai sen johtajan 17.5.2002 tekemän päätöksen, jolla siirrettiin yksi tutkijoista pois OLAF:n IRELA:ta koskevasta tutkimuksesta kyseiseen tutkijaan kohdistuvan eturistiriidan takia, siltä osin kuin päätöksessä jätettiin voimaan ne tutkimustoimet, joita kyseinen tutkija oli ehdottanut itse tai yhdessä muiden kanssa
- kumoaa OLAF:n tai sen johtajan 29.11.2002 tekemän päätöksen, jolla implisiittisesti hylättiin hallinnollinen valitus, jonka kantaja oli 29.7.2002 tehnyt kyseisestä päätöksestä
- kumoaa raportin, joka laadittiin 17.10.2002 OLAF:n IRELA:ta koskevan tutkimuksen päätteeksi, tai OLAF:n johtajan päätöksen, jolla tämä raportti tai sen päätelmät hyväksyttiin
- kumoaa OLAF:n johtajan 28.5.2003 tekemän päätöksen, jolla hylättiin hallinnollinen valitus, jonka kantaja oli 4.2.2003 tehnyt kyseisestä raportista
- velvoittaa komission maksamaan kantajalle henkisestä kärsimyksestä korvauksen, jonka määräksi arvioidaan toistaiseksi ja oikeuden ja kohtuuden mukaan 10 000 euroa
- velvoittaa komission korvaamaan kantajalle hänen uralleen aiheutuneen vahingon summalla, jonka määräksi arvioidaan toistaiseksi yksi euro
- velvoittaa komission korvaamaan kantajalle ne kulut, joita hänelle aiheutui puolustautumisestaan tutkimuksen aikana ja niistä hallinnollisista valituksista, jotka hän teki riidanalaisesta päätöksestä ja riidanalaisesta raportista
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on vastaajan palveluksessa oleva virkamies, on jo nostanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen (asia T-96/03 ⁽¹⁾), jossa hän myös vaatii OLAF:n 17.5.2002 tekemän päätöksen kumoamista ja vahingonkorvausta. Tässä toisessa kanteessaan kantaja paitsi toistaa vaatimukset, jotka hän jo esitti ensimmäisessä kanteessaan, myös riitauttaa tutkimuksen päätteeksi laaditun raportin. Hän vetoaa tämän toisen kanteensa tueksi ensinnäkin perusteisiin, joihin hän jo vetosi asiassa T-96/03.

Kantaja vetoaa myös kahteen muuhun perusteeseen. Hän väittää ensinnäkin, että puolustautumis oikeuksia koskevia periaatteita, luottamuksensuojan periaatetta ja hyvän hallinnon periaatetta on loukattu ja että sisäisten tutkimusten edellytyk-

sistä ja yksityiskohtaisista säännöistä tehtyä komission päätöstä 396/1999 on rikottu. Kantaja väittää toiseksi, että asetuksen N:o 1073/99 ⁽²⁾ 6 ja 9 artiklaa on rikottu ja että OLAF:n tutkimusten puolueettomuutta koskevaa periaatetta on loukattu, koska riidanalainen raportti laadittiin kantajan mukaan ilman sen ainoan tutkijan myötävaikutusta, jonka valtuutus oli edelleen voimassa.

⁽¹⁾ Tiedonanto, EYVL C 112, 10.5.2003, s. 44.

⁽²⁾ Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1073/1999, EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1–7.

Nürburgring GmbH:n 12.9.2003 Euroopan parlamenttia ja Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-311/03)

(2003/C 275/81)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Nürburgring GmbH, kotipaikka Nürburg (Saksa), on nostanut 12.9.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia ja Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustaja on H.-J. Rabe avustajanaan A. Dauses.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa tupakkatuotteiden mainontaa ja sponsorointia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 26 päivänä toukokuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/33/EY, ja erityisesti sen 5 artiklan 1 kohdan;
- velvoittaa vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja järjestää Nürburgringillä Formula 1 -autokilpailuja. Näiden kilpailujen järjestämiseksi tupakkateollisuusyritykset suorittavat merkittäviä maksuja. Kantaja väittää, että direktiivin 5 artiklan 1 kohdassa säädetyn kiellon vuoksi on olemassa vaara siitä, ettei Nürburgringillä voida enää järjestää Formula 1 -kilpailuja.

Kantaja väittää, että direktiiviä laadittaessa on tapahtunut olennainen menettelyvirhe. Neuvoston hyväksymä teksti ei täsmää monin kohdin Euroopan parlamentin hyväksymän version kanssa. Tämä merkitsee EY 251 artiklan rikkomista. Lisäksi EY 95 artikla ei ole riittävä oikeudellinen perusta. Huolimatta siitä, että 5 artiklan 1 kohdassa vaikutetaan rajoitettavan rajat ylittävää sponsorointitoimintaa, se sisältää kantajan mukaan yleisen tupakkatuotteiden sponsorointikiellon. Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-376/98 ⁽¹⁾ antaman tuomion mukaan EY 95 artikla ei kuitenkaan oikeuta sponsoroinnin yleiseen kieltämiseen.

Kantaja väittää lisäksi, että kun direktiivin oikeudelliseksi perustaksi on valittu EY 95 artikla, on kierretty EY 152 artiklan 4 kohdan mukaista terveydensuojelualan harmonisointikieltoa. Kantaja toteaa vielä, että sponsorointikiellon epämääräinen muotoilu ei noudata täsmällisyysvaatimusta, joka ilmentää yhteisön oikeudessaakin perustavanlaatuisia oikeusvarmuuden periaatteita.

Lopuksi kantaja vetoaa siihen, että direktiivin 5 artiklan 1 kohta on suhteeton sekä yhteisön lainsäätäjän tarkoittamien sisämarkkinoiden että tasiasiallisesti tavoitellun terveydensuojelun kannalta, ja sillä rikotaan näin Euroopan unionin perustavanlaatuisia periaatteita. Tämän lisäksi kiellolla puututaan kantajan perustuslailla suojattuun omistusoikeuteen.

⁽¹⁾ Asia C-376/98, Saksa v. parlamentti ja neuvosto, tuomio 5.10.2000, Kok. 2000, s. I-8419.

Annelies Keymanin 11.9.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-313/03)

(2003/C 275/82)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Annelies Keyman, kotipaikka Overijse (Belgia), on nostanut 11.9.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Carlos Mourato.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 11.12.2002 ja 11.6.2003 tehdyt päätökset, joissa hyväksytään kantajasta vuosille 1999-2001 laadittu arviointikertomus
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sekä oikeudenkäynnistä aiheutuneet välttämättömät kulut, muun muassa prosessiosoitteen hankkimiskulut, matka- ja oleskelukulut, sekä asianajajan palkkion työjärjestyksen 91 artiklan b kohdan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja väittää, että henkilöstösääntöjen 43 artiklaa on rikottu ja että on tapahtunut ilmeinen arviointivirhe. Kantaja väittää lisäksi, että harkintavaltaa on käytetty väärin.

Musée Grévin -nimisen yhtiön 15.9.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-314/03)

(2003/C 275/83)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Musée Grévin -niminen yhtiö, jonka kotipaikka on Pariisissa, on nostanut 15.9.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Bernard Geneste ja Olivia Davidson.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa komission 8.7.2003 tekemän päätöksen, jolla Musée Grévin -niminen yhtiö veloitetaan palauttamaan aiheetta saamansa suoritukset;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio on myöntänyt kantajalle 1996 tukea yhteisyrityksen perustamishankkeeseen yhdessä erään puolalaisen yrityksen kanssa. Tukihakemus perustui alueelliseen kehityssuunnitelmaan nimeltä ”Joint Venture PHARE TACIS Program”. Kantajan tiloissa vuonna 2002 tehdyn tutkimuksen sekä kantajan ja komission välisen kirjeenvaihdon jälkeen komissio on ilmoittanut 8.7.2003 päivätyllä kirjeellä kehityssuunnitelman rahoituksen välittäjänä toimineelle pankille kaikkien kantajalle maksettujen suoritus- takaisinperinnästä. Kantajan riittauttaman päätöksen sisältönä on tämä ilmoitus.

Kanteensa tueksi kantaja väittää ensinnäkin, että asetuksen N:o 1⁽¹⁾ säännöksiä on rikottu, koska huolimatta siitä, että päätös on osoitettu kantajalle, joka on ranskalainen yhtiö, riidanalainen päätös on laadittu englanniksi eikä ranskaksi. Kantaja väittää myös, että neuvoston asetuksen N:o 2988/95⁽²⁾ 3 artiklassa säädettyä neljän vuoden vanhentumisaikaa ei ole noudatettu. Kantaja väittää myös, että riidanalaisella päätöksellä, jota ei ole allekirjoittanut toimivaltainen komission jäsen vaan osastopäällikkö ja hallintovirkamies, loukataan kollegisen päätöksenteon periaatetta, ja että päätöksen tehneeltä viranomaiselta puuttui siihen tarvittava toimivalta.

Kantaja väittää lisäksi, että riidanalaisesta päätöksestä ilmenevät tosiseikat ovat epätarkkoja, että sillä ei ole laillista perustaa, että perusteluvelvollisuutta, suhteellisuusperiaatetta ja kontradiktoria menettelyä koskevaa periaatetta on loukattu ja että puolustautumisosoikeuksia on loukattu.

- (1) Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä annettu neuvoston asetus N:o 1, EYVL 1958, N:o 17, s. 385.
- (2) Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95, EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1-4.

Citicorpin 15.9.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne**(Asia T-320/03)**

(2003/C 275/84)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Citicorp, kotipaikka New York (Amerikan yhdysvallat), on nostanut 15.9.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Dr. V. von Bomhard, Dr. A. Pohlmann ja Dr. A. Renck.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa SMHV:n kolmannen valituslautakunnan 25.6.2003 tekemän päätöksen (asia R 85/2002-3);
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: LIVE RICHLY (sanamerkki) – Hakemus nro 2 112 647.

Tavarat tai palvelut: Rahatalous- ja raha-asioihin liittyvät palvelut sekä kiinteistöasiat; erityisesti: pankkipalvelut; luottokortit; kaupalliset ja kuluttajalle tarjottavat lainat ja rahoitus; kiinteistöjen ja kiinnitysten välitys; rahastoja, kiinteistöjä ja varainhoitoa koskeva hallinta, suunnittelu ja konsultointi; sijoitukset sekä sijoitusneuvonta ja -konsultointi; arvopaperivälitys ja kaupavälityspalvelut turvallisten rahataloudellisten toimien helpottamiseksi varten; vakuutuspalvelut; erityisesti omaisuus-, tapaturma- ja henkivakuutusten sekä elinkorkosopimusten merkitseminen ja myynti (luokka 36).

Päätös, josta on valitettu valituslautakuntaan: Tutkijan päätös, jolla rekisteröinti on hylätty.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 73 artiklan ensimmäisen ja toisen virkkeen rikkominen.

Juchem GmbH:n ynnä muiden 8.9.2003 Euroopan parlamenttia ja Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne**(Asia T-321/03)**

(2003/C 275/85)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Juchem GmbH ja 244 muuta yhtiötä ovat nostaneet 8.9.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia ja Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajien edustajat ovat asianajajat Denis Waelbroeck ja Nathalie Rampal.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa, että yhteisö on neuvoston ja Euroopan parlamentin edustamina sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa ja velvoittaa vastaajat korvaamaan kaikki kantajille kyseessä olevasta direktiivistä aiheutuneet vahingot
- toteaa, että 8 prosentin (tai ensimmäisen oikeusasteen sopimaksi katsoman korkokannan mukainen) vuosikorko on maksettava siitä päivästä alkaen, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tekee päätöksen, jossa todetaan yhteisön sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu, ja aina maksuhetkeen asti
- velvoittaa vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- on loukattu suhteellisuusperiaatetta
- on luotu syrjintää ihmisille tarkoitettujen elintarvikkeiden alalla toimivien taloudellisten toimijoiden kanssa
- on virheellinen oikeudellinen perusta. Kantajien mukaan riidanalaisen direktiivin olisi pitänyt perustua EY 37 artiklalle, eikä EY 152 artiklan 4 kohdan b alakohdalle, koska se ei mitenkään liity eläinlääkintä- ja kasvinuojelualaan.

(1) EUVL L 63, 6.6.2002, s. 23.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän kanteen kohde on rehuseosten liikkuvuudesta annetun neuvoston direktiivin 79/373/ETY muuttamisesta ja komission direktiivin 91/357/ETY kumoamisesta 28 päivänä 2002 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2002/2/EY (1) aiheutuneiksi väitetyjen vahinkojen korvaaminen.

Edellä mainitussa direktiivissä säädetään rehuseosten valmistajille velvollisuus antaa tuoteselostemerkinnöissään yksityiskohdalliset määrälliset tiedot (prosentteina ilmaistuna) kaikista jokaisen rehun sisältämistä rehuaineista. Direktiivillä otetaan täten käyttöön rehuseoksia varten aivan uusi tuoteselostemerkintäjärjestelmä, jonka vaikutuksena tulee kantajien mukaan olemaan, että rehuseosten valmistajien osaaminen ja perusliiketalaisuudet on tehtävä julkisiksi. Tämän järjestelmän myötä rehuseosten valmistajien asiakkaat voivat saada tietoonsa paitsi rehuseosten koostumuksen, myös rehuaineiden täsmälliset kustannukset siten, että kantajilta evätään niiden merkittävän kilpailuvaltti ja että jopa niiden olemassaolo saattaa joutua kyseenalaiseksi.

Väitteidensä tueksi kantajat väittävät, että riidanalaisella direktiivillä

- on loukattu osaamista ja liiketalaisuuksia, joita suojataan yhteisön oikeusjärjestyksessä
- on laiminlyöty vääristymättömän kilpailun suojaa, yhteisön teollisuuden kilpailukyvyyn vahvistamista sekä tutkimuksen edistämistä ja teknologista kehitystä
- on loukattu omistusoikeutta ja oikeutta harjoittaa vapaasti taloudellista toimintaa
- on menetelty tavalla, joka on maataloustuotteiden parantamisen ja ympäristönsuojelun vastainen

La Baronia de Turis, Cooperativa Valencianan 12.9.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-323/03)

(2003/C 275/86)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana on nostanut 12.9.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan. Kantajan kotipaikka on Valencia (Espanja) ja sen edustajana on asianajaja Juan José Carreño Moreno.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa SMHV:n toisen valituslautakunnan 9.7.2003 asiassa R 57/2003-2 antaman ratkaisun
- kieltää yhteisön tavaramerkin "LA BARONNIE", nro 2.057.487, rekisteröimisen kansainvälisen luokituksen luokkaan 33 kuuluville tuotteille; kyseisen tavaramerkin hakija on Baron Philippe de Rothschild, S.A.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin Baron Philippe de Rothschild S.A. hakija:

Haettu tavaramerkki:	Sanamerkki "LA BARONNE" – hakemus nro 2.057.487 luokkaan 33 kuuluville tuotteille ["alkoholijuomat (lukuun ottamatta oluet)"]	– kumooa komission päätöksen, jolla on päätetty olla kirjaamatta kantaja ylennettyjen virkamiesten luetteloon, joka on julkaistu IA:n 14.8.2002 ilmestyneessä numerossa 2002-69,
Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu:	Kantaja	– velvoittaa komission maksamaan kantajalle yhden euron määrän symbolisena korvauksena vahingosta, joka tälle on aiheutunut siitä, että arviointikertomusta ei ollut laadittu ajanjaksolta 1997–1999,
Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väittemenettelyssä on vedottu:	Kansallinen sanamerkki "BARONIA", joka on rekisteröity luokkaan 33 kuuluville tuotteille ("kalkentyyppiset viinit")	– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
Väiteosaston ratkaisu:	Väitteet hylätään	<i>Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut</i>
Valituslautakunnan ratkaisu:	Valitus hylätään	Kantaja vetoaa kanteensa tueksi henkilöstösäännön 45 artiklan rikkomiseen, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja syrjintäkiellon periaatteen loukkaamiseen sekä ilmeiseen arviointivirheeseen.
Kanneperusteet:	Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan (sekaantumisvaara) virheellinen soveltaminen	

Heinrich Winterin 15.9.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-324/03)

(2003/C 275/87)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Heinrich Winter, kotipaikka Overijse (Belgia), on nostanut 15.9.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal, prosessio- soite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumooa komission päätöksen, jolla on päätetty olla kirjaamatta kantaja niiden virkamiesten luetteloon, jotka on arvioitu ansiotuneimmiksi ylennyksen saamisen kannalta palkkaluokkaan A 4 vuoden 2002 ylennysmenettelyssä, ja joka on julkaistu Informations administratives -lehden (jäljempänä IA) 12.8.2002 ilmestyneessä numerossa 2002-68,

O₂ (Saksa) GmbH & Co. OHG:n 25.9.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-328/03)

(2003/C 275/88)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

O₂ (Saksa) GmbH & Co. OHG, München, Saksa, on nostanut 25.9.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat N. Green, QC, barrister K. Bacon, asianajaja B. Amory ja asianajaja Francesca Marchini Camia.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumooa komission 16.7.2003 asiassa COMP/38.369 tekemän päätöksen 2 artiklan ja 3 artiklan a kohdan
- velvoittaa komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut
- antaa tämän lisäksi asianmukaiseksi katsomansa ratkaisun.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalainen päätös koskee kantajan eli O₂:n ja T-Mobile Deutschland GmbH:n välistä sopimusta. Tämä sopimus koskee infrastruktuurin yhteiskäyttöä ja kansallisia verkkovierailuja kolmannen sukupolven matkaviestinnässä Saksan markkinoilla.

Sopimus ilmoitettiin komissiolle, ja O₂ ja T-Mobile pyysivät EY 81 artiklan 1 kohdan ja ETA 53 artiklan 1 kohdan mukaista puuttumattomuustodistusta tai toissijaisesti EY 81 artiklan 3 kohdan ja ETA 53 artiklan 3 kohdan mukaista poikkeusta. Puuttumattomuustodistus myönnettiin infrastruktuurin yhteiskäyttöä koskevien lausekkeiden osalta. Komissio kuitenkin katsoi, että kansallisia verkkovierailuja koskevat lausekkeet rajoittivat kilpailua, mutta se myönsi niille EY 81 artiklan 3 kohdan ja ETA 53 artiklan 3 kohdan mukaisia yksittäispoikkeuksia tietyiksi ajanjaksoiksi.

Kantaja vaatii riidanalaisen päätöksen niiden nimenomaisten säännösten eli 2 artiklan ja 3 artiklan a kohdan kumoamista, jotka koskevat kilpailunrajoituksia, jotka kansalliset verkkovierailut komission mukaan aiheuttavat. Kantaja väittää, että komission päättely on oikeudellisesti virheellinen ja riittämätön.

Kantaja väittää ensiksi, että kilpailua ei rajoiteta EY 81 artiklan 1 kohdassa tai ETA 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Kantajan mukaan päätös ei perustu sopimuksen todellisten kilpailunvaikutusten tarkasteluun. Komissio nojautuu sen mukaan yksinomaan oletamaan siitä, että se, että verkko-operaattori ostaa verkkopalveluja toiselta operaattorilta, rajoittaa näiden kahden välistä kilpailua kattavuuden, laadun, tiedonsiirtonopeuden tai tukkuhintojen osalta. Kantaja väittää lisäksi, että tämä oletama on ristiriidassa komission omien tosiseikkoja koskevien toteamusten, yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön ja komission käytännön kanssa.

Kantaja väittää toiseksi, että väitetyt kilpailunrajoitukset eivät perustu EY 81 artiklan 1 kohdassa tai ETA 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun sopimukseen, vaan pikemminkin kantajan yksipuolisiin toimiin. Kantajan mukaan sopimuksessa ei ole lausekkeitä, joilla kantaja rajoittaisi kilpailua kattavuuden, laadun, tiedonsiirtonopeuden ja tukkuhintojen osalta, ja sen mukaan mahdolliset sopimukseen perustuvat rajoitukset ovat seurausta kantajan yksipuolisista kaupallisista päätöksistä. Kantaja väittää tämän vuoksi, että väitetty kilpailunrajoitus ei johdu sopimuksesta.

Ricci Fabio Andrésin 25.9.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-329/03)

(2003/C 275/89)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Ricci Fabio Andrés on nostanut 25.9.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Massimo Condinanzi.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

1. kumoaa komission päätöksen, jolla kantajaa ei hyväksytty kilpailuun COMR/B/04/2000 — säteilysojelu, josta pääosaston CCR johtaja Jean-Pierre Vandersteen ilmoitti kantajalle 28.11.2002 päivätyllä kirjeellä nro B01-HR/RRA/BDU/D (2002) 14307
2. velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt käsiteltävänä oleva kanne koskee Ispran henkilöstöresurssista vastaavan johtajan 28.11.2002 päivätyssä kirjeessä olevaa päätöstä, jolla kantajalle ilmoitettiin, että vaikka hän olikin valintamenettelyyn COMR/B/04/2000 liittyvällä varalololistalla, hän ei täyttänyt kaikkia työhönoton edellytyksiä, jonka johdosta häntä koskeva työhönottomenettely oli lopetettava.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi seuraaviin seikkoihin:

- kyseisen kilpailun valintalautakunnan riippumattomuuden ja toimivallan loukkaaminen
- tointa koskevan ilmoituksen rikkominen, koska komissio ei katsonut, että se koski myös ura-alueita C. Kantaja katsoo tältä osin, että tointa koskeva ilmoitus oli muotoiltu siten, että siinä viitattiin tieteellisen alan ura-alueisiin C3–B5/B3. Kantajan mukaan vastaaja on virheellisesti katsonut kilpailun jälkeen, että valintamenettely koski ainoastaan ura-alueen B uraa

- tointa koskevan ilmoituksen rikkominen, koska komissio ei noudattanut valintalautakunnan valintaa, vaan arvioi virheellisesti ammatillisia vaatimuksia, jotka kantaja täytti ja jotka vastasivat täysin tointa koskevassa ilmoituksessa esitettyjä seikkoja ja mahdollistivat myös pääsyn ura-alueelle B
- luottamuksensuojan ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaaminen.

Asian T-33/01 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2003/C 275/90)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten toisen jaoston puheenjohtajan 24.6.2003 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu kantaja Kirch Media GmbH & Co KgaA asiassa T-33/01, Kirch Media GmbH & Co KgaA:n ja Kirchmedia WM AG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 134, 5.5.2001.

Asian T-58/02 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2003/C 275/91)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten toisen jaoston puheenjohtajan 15.7.2003 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-58/02, Kabushiki Kaisha Kenwood vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (SMHV).

⁽¹⁾ EYVL C 131, 1.6.2002.

Asian T-143/03 R poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2003/C 275/92)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten ensimmäisen jaoston puheenjohtajan 17.7.2003 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-143/03 R, Elisabeth Saskia Smit vastaan Europol.

⁽¹⁾ EYVL C 63, 4.3.2000.

III

(Tiedotteita)

(2003/C 275/93)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallinen lehti

EUVL C 264, 1.11.2003

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 251, 18.10.2003

EUVL C 239, 4.10.2003

EUVL C 226, 20.9.2003

EUVL C 213, 6.9.2003

EUVL C 200, 23.8.2003

EUVL C 184, 2.8.2003

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
